

SUN KU - Het licht van de waarheid

Eenvoudige overwegingen met een goede instelling, veel onafhankelijkheid, diepgaand, interessant, zoals we de interactie kunnen zien waaruit zeer goede ideeën voortvloeiden Ik ga een verhaal vertellen met een moraal of de moraal van het verhaal...Dit verhaal gaat over twee ezels die op reis waren door het oude Japan, ten tijde van de ontdekkingen, de grijze ezel was beladen met zout, een hele zware lading; De zwarte ezel begeleidde de karavaan naar zijn bestemming omdat hij een heel lichte lading had, hij droeg een spons die opschepte over zijn geluk, het pad was erg ruw. De grijze ezel kon het niet langer uithouden en stond op het punt te sterven van de inspanning toen hij struikelde en in een grote plas water viel, waardoor de helft van zijn lading smolt. Gedreven door afgunst gooit hij zichzelf in het water, hopen op hetzelfde lot.

De spons raakte zo doordrenkt met water dat het voor de zwarte man bijna onmogelijk was om op te staan en logischerwijs bezweek hij aan uitputting en stierf.

Opa verhalen

Liefde is als een regenboog, ze is niet altijd aanwezig, maar ze verschijnt altijd! De utopische chaostheorie formuleerde $1=1+1=2:2=1$ de utopische spiraal van de multifactoriële regenboog van liefde eindigt in de straling van de maximale energie-eenheid, bloeit op tot zon - de aarde ademt uit, de zon inspireert dezelfde kleuren om de wereld te schilderen - ik adem uit, jij inspireert dezelfde lucht van liefdevol zijn die ik ben alle kleuren om jouw wereld te schilderen! Alles begint met de manier waarop we dingen voelen en er zijn dingen die verenigen, andere scheiden maar de waarheid verbergt geen feiten. Mijn eerste herinnering heb ik alleen maar reminiscenties, waarbij ik verzonken in een heldere dag wakker word en me voorbereid met de kracht van het licht om uit de duisternis te komen en kracht en energie uit te delen aan de hele constellar gemeenschap. Ik denk na over de vraag of ik op een dag de bliksem zou zijn. Als ik op een dag een bliksemstraal zou zijn, zou die dan vernietigend, angstaanjagend, lawaaiërig en onverbiddelijk zijn of zou hij lichtgevend, mooi, stralend en energiek zijn. Elke straal heeft verschillende karakteristieken zoals mensen, verschillende manieren van actie, verschillend licht, dat is elke straal/wezen uniek en exclusief. Wel, als het op een dag een straal was, zou het tenminste origineel zijn. Elke straal heeft een vorm van actie, net zoals in mensen, op elk moment, deze actie verschijnt in fracties van een moment. We hebben actie op de straal/het wezen, we zouden zijn richting en bestemming kunnen veranderen. In verband met lotsbestemmingen, en voor de eerste keer zal ik de naam van God aanhalen, had ik op een dag een gesprek over geloven en geloof met een volgeling van de Koran die me het volgende verhaal vertelde dat ik zal beschrijven: je geeft een dobbelspel in handen en vraagt

God heftig dat je de maximale score krijgt en je kreeg de minimale score. Het verhaal kan worden samengevat, maar wie gooide de dobbelstenen uiteindelijk? Maar los van dit verhaal wil ik je vertellen dat

we hebben actie en we hebben bliksem/wezen die samenwerkt met het medium, ieder gooit de dobbelsteen met zijn eigen energie/vorm/gedrag. Ik wist dat er een transformator zou komen en dat er een balans zou komen van lichtende krachten die de werkelijkheid zouden transformeren. Een gerevitaliseerde energie en dat degenen die ontevredenheid leven met tevredenheid alle kleuren zouden krijgen om je wereld te schilderen. Ik werd wakker in een andere realiteit dan normaal en het verkennen van velden van schrijven door dit boek zou mijn wezen verruimen. Ik denk na over hoe gedachten worden doorgegeven en vergelijk het met een licht en de kracht ervan. We denken allemaal vanuit verschillende perspectieven, er is een stroming om te volgen en de ziel heeft momenten van verstoring, de manier waarop we ernaar kijken is niet altijd naïef en de energie breidt zich uit. Minds troubled with misconduct are perpetuated and the voice in unison sounds louder than many voices, words are an art of expression, from this moment there will be inspiration. De hartslag heeft zijn eigen ritme dat zich door de aderen verspreidt. Onderdrukking gebeurt in stilte want alles heeft zijn q. We denken allemaal aan het kwaad en soms worden we stil gemaakt, "maar we denken allemaal", herinneringen zijn niet altijd aanwezig en ik zeg beoefen geen haat want het is slecht. We hebben allemaal de vrijheid van expressie maar niet allemaal op het juiste moment, niets is eerlijker dan de waarheid, we hebben verschillende vormen van expressie en goed zijn is evenwicht hebben. Evenwicht is een cyclus van routines, nerveus zijn is een onbalans. Mensen geven graag commentaar. Iedereen heeft zuiverheid universele liefde genereert compassie. De zon is een bron van energie, het abnormale is dat er niets gebeurt, iedereen vergeet wanneer hij dat wil en er zijn altijd meerdere perspectieven, veel ideeën, weinig overtuigingen... Er zijn dingen die

onherstelbaar zijn, want iedereen is onderhevig aan onrecht. Liefde is een bron van plezier en altijd alleen en beschermd: er zijn

mensen die niet graag nadenken, maar bewustzijn is een lantaarn die ons verlicht.

Er zijn ondeugden die we allemaal hebben, soms hebben we angsten, we zeggen en doen allemaal domme dingen. Ik schrijf voor niemand, we hebben allemaal wel iets dat we ons niet willen herinneren, maar het is goed om te weten wanneer we verdrietig zijn en het altijd toe te geven en niets te verbergen, want we hebben allemaal kwetsbaarheden, we voelen allemaal het plezier van iets en als de gelegenheid zich voordoet, openen we de deur. Er is altijd een gevoel naar de ander toe, maar "niemand hoort bij iemand" en dus heeft iedereen het recht om te stralen. Vriendschap is altijd een goed begin om een vriend een ander te laten zijn. Volg je instinct van wat je positief ziet. We kunnen allemaal geliefd zijn en liefde is een generator van licht, als we geliefd zijn moeten we dit gevoel respecteren, van elkaar houden en het geboortecijfer verhogen, altijd met de woorden op kruispunten spelen, ongetwijfeld een antagonistische zin maar met zijn logica om lijden te vermijden. "Wat oude mensen hebben is geen wijsheid maar voorzichtigheid" dus luister! Kent iedereen goed en kwaad? We houden die beslissing om goed of kwaad te zijn in onze hand, waanzin is wat gezond verstand, echt kennis is belangrijk!!!? Als het mogelijk is om afgestudeerd te zijn in de school van het leven... Ik zal mezelf transformeren voor jou, voor mij en voor degenen die van mij houden. Verandering voor evolutie. Een kabel waardoor een levendige stroom van angst loopt, elektrisch, door lichamen, hoop voedend en iets nieuws en verbazingwekkends dat ons statisch laat bewegen maar met versneld en angstig denken. Verlamd van beweging, stijgt de spanning die ons in de realiteit inkadert en met gecontroleerde en afgemeten bewegingen dalen we de

gedachteladder af waar we ons met elkaar verbinden. Het is op deze gedachteladder dat we gedrag, gezichten en bewegingen categoriseren

ingelijst in de afdaling en stijging van de momenten van het leven, lichten voeden de roltrap die je zonder te stoppen meeneemt naar de waanzin van deze realiteit van de XXI eeuw, energieën, magie, fantasieën, alles met schijnbare harmonieën, maar wees voorzichtig met de treden, niet iedereen gaat de roltrap van het leven op, er zijn wezens die treden beklimmen die zichzelf verheffen en bovenal iemand die hen beweegt en ondersteunt, is dat genoeg of is het een kwestie van evenwicht? Evenwicht van krachten is fundamenteel voor het evenwicht van bewegingen, ups en downs op het niveau van elk wezen, maar niet iedereen verdient het dat we naar beneden gaan of dat we ondersteund worden in de beklimming, inspanning en doorzettingsvermogen zijn fundamenteel, stijgt dan op tot de geest van opoffering, zonder verwondingen of stops en het zal je naar het licht van het denkende wezen brengen. Zonder balancerende externe krachten die kunnen wijken, zijn de treden stevig en gevoed door kabels van hoop bereik je de belangrijkste elektrische kabel de cyclus van het leven, die energie die de aarde voedt. Mijn elektrische bord was degene die de posities en lotsbestemmingen van de universele stroom zou bevelen. Het was een zonnelicht dat de duistere ingewanden van de aardse natuur zou verlichten. Wat er gebeurde was dat ik bij het aanbreken van de dag een teder verdriet voelde dat samenging met het vallen van de nacht, ik leefde, herleefde en werd herboren Ik ben hij de krachtige zon (sun)* een stralende bron waar ze als druppels op de grond vallen, in deze bron van leven en lichtkracht. Mijn vuurtoren, die onophoudelijk zoekt, op een draaiende manier de beweging van abnormaliteit. Ik begin de eerste elektrocuties te voelen en de lawaaierige zenuwen knipperen met hartelektrocuties. Elektromagnetische golven gaan heen en weer gedachten golven rond de cirkel van golven. Elektrische stroom loopt door mijn lichaam de stroom die me meeneemt in het circuit van de golven. De

elektrische impuls is gevallen en ik word door elkaar geschud door impulsen die elektrisch circuleren, ik heb altijd geweten

dat de waarheid wanneer ze ontdekt wordt door een impuls helder schijnt, een black-out verschijnt en de stemmen die gekweld worden door het lichtgevende gevoel van zijn verstommen, een kaars verlicht de opgehoopte pijn van gesmolten was. Elektrische deuren gaan zacht rinkelend open, maar sluiten zonder tijd om te openen. De elektrische kettingzaag snijdt met de levendige donkere wortels van haat. Geëlektrocuteerd in lichtgevende rook die het geheugen uitwist, suddert elektromagnetische turbulentie in geesten, turbulent oneindig elektromagnetisme. Ze strekken zich uit als elektriserende stralen die de geest verlammen, bezitten een licht, elektriserend zwart van flitsen, onderbroken lichten teisteren mijn doorgang van ononderbroken stroom. De ondoorzichtige lichten verlichten wonderbaarlijke wezens in het donkere licht. Elektrische draden lopen door mijn vibrerende lichaam vol energie. Ik ga omhoog en nader het 10de elektrische circuit en er is een stroomstoring', onomkoopbaar zelfs in het donker is er een elektrische crash en het viel elektrisch op de woorden van extase en sensaties. Snijdende lichtgevende inslagen en lichtgevende echo's, gloeiend licht grijpt de brekende stem, de glinsterende duisternis waar blikken de ooggerichte wandelende wezens verduisteren. Er is een fluorescentie en ze bloeien en vallen als een donderslag in alle richtingen en richtingen. De "verblindende" en die stekende bliksemflitsen vertroebelen het plezier van anderen van sensaties en blikken. Gloei en kruisbogen diep in je ziel die vasthouden aan atomen, dynamische en gloeiende schokken. Als een zweem die in me hamert op de ongerijmdheid van gevoelens die vragen om een sterk en vastberaden licht, in mijn schemerige afwezigheid waarin ik me zachtjes opkrul, in de scherpe lichten van mijn wezen, en zachtjes geniet als een bliksemschicht. Er is een dreigend licht, ze bedreigen die lichten

die ons kwelen en ons gevaar laten voorzien? Er is een aanwezigheidslicht, dat licht dat je vergezelt op bucolische momenten en dat je, als je het niet onder ogen kunt zien, intimideert tot geheimhouding. Er is een intens rood licht dat versnellende zenuwen blokkeert. Scherpe en vervuilende schokken van geesten zonder impulsen verspreiden zich, begeleidend licht, dat verlicht wat niet gegeven of gevoeld wordt door het begeleidend licht. Donder kraakt en verbrijzelt geluiden die dorsten naar genot. Krachtige lichten veroordelen vreemde levens tot instructie door stemmen. Als krachtige en verscheurende stralen die banden doorsnijden die onmogelijk te knopen zijn het schemerige licht waarin ze het bewustzijn overschaduwden waarin ze volumineuze stralen doordringen. Intens verlichten de nevels van zwart licht in de lichtende kosmos, een doordringende en diepzinnige kosmos die de vergeetachtigheid van de ziel verzacht. De bliksem warmt op en wordt donkerder en wordt onbeweeglijk en stil, maar hij kraakt en het geluid wanneer het gebeurt is ademloos en overweldigend dat de woede van het leven en aanwezig zijn tussen andere lichten en verlichtingen of zelfs eenvoudige voorbijgaande maar opvallende duisternis van zuchten infecteert en dat de meest elektriserende stiltes verbreekt. Die bliksemschicht die je bewustzijn uitdooft, gekenmerkt door de uitstoot van welsprekend gekreun en die de verwaarloosde actie van het gevoel van kans om stil te zijn op het moment dat er weer een bliksemschicht in deze wereld valt, neerslaat. Ik herinner me de foto met mijn broer (die vandaag in mijn kamer hangt) en ik ben op de plaats waar ik de helse hosties at waar ik het later over heb. Dan wordt de as van het licht, die as die je markeert met de hitte van felle en sterke ijzers alleen al door één klap, besmet door de as van het licht van het verleden en de alomtegenwoordige toekomst die je niet vergeet. De impuls van het moment snijdt je af en verspreidt zich langzaam,

verscheurend en uitbundig, je vertellend

beheerst je en werpt je in een bron van licht die verdrinkt in de herinnering aan incontinenten woorden en zijn dorst naar licht uitstort. Brandend zijn de brandende assen van een magnetisch lichaam dat sist en knippert in je hart dat brandt van verlangen naar iets, viriel en mannelijk of anders vrouwelijk en sensueel, die belediging van de dubbele persoonlijkheid die niet toegeeft aan de ene of de andere kant. Deze as van licht verwarmt het sombere en het frivole en heeft in zijn warmte de bescherming van de verslonden regens en, die zich over de continenten en de tijdloze ruimte verspreiden, ons overspoelen en ons luxueuze inzichten schenken en ons ontelbare en deprimerende genoegens schenken. De angst van sedentair genot chemie, maar niet gekorst maar gestempeld op naïeve gezichten. Vreemd aan de emotie van voelen en zijn, het voelt wonderbaarlijk en schitterend en verlicht de samentrekkingen gevoeld door excessen, excessen die ons omleiden naar een andere dimensie, het ontwikkelt, voedt zich met ondeugd wijkt niet schommelt of botst in gek haar van ontkenning. Het hypnotische licht en de tast in het gezicht ervaren gevoelens die ons het toegeven aan verlangen laten voorzien, die ons dynamiseren en doen geloven dat het bestaat, door het worden we genomen zonder krediet zonder debet, stagneren als het hypnotische leven van transcendente wezens die verstrikt raken in droge fonteinen, delirante wenkbrauwen geladen met schaamteloosheid en luiheid. Dat leidt ons naar nieuwe uitdagingen, gelijk in denken anders in reageren, reacties die soms onmeetbaar zijn waar we tegenover staan met het pure verlangen om te hebben, te kunnen, erdoor gevoed te worden en niet gedreven te worden als losse stukken klei die samenkomen als ze verhit worden.

Mijn tweede herinnering is precies een foto gekleed in overalls waar ik dezelfde kleren draag als op de eerste foto

die vandaag in mijn kamer hangt, ik ben in

Açoreira bovenop een auto Ik herinner me dat ik op de trap van mijn oma viel waar bij de ingang linten hingen voor de vliegen. Ik weet nog dat ik het land van mijn oma het land van de vliegen noemde, er was veel onrust en de ezels en paarden kwamen altijd voorbij. Mijn vader, die een blauwe auto bezat waar mijn tweede herinnering werd geboren, was een datsun. Mijn "oude man" vertelde altijd een verhaal, verhaal volgens hem, tussen mijn oma en een ezel die hem niet gehoorzaamde, de oude vrouw beet in zijn oor. Vandaag vertellend uit het verhaal dat je gaat lezen, vielen er geen tanden uit. Ik heb de borsten van mijn oma maar één keer gezien en dat was in de spiegel onder het bed van mijn ouders. Het was de beste kindergrap die ik had tot de ergste nachtmerries, Ik denk dat dit misschien wel het ergste is waar je als kind van kunt dromen, wat uiteindelijk de dood is, dood en alleen zoals voor het sterven of onsterfelijk dit licht dat verdeeld is tussen lichamen die vervreemd zijn van beweging en schommelt tussen twee paden die gemakkelijk te verlichten zijn, maar zonder enig leven, blijft bestaan in de bitterheid en ontzetting van de systemische hypnose die ons voedt en ontwikkelt. Bewust is het zo intens dat het wordt uitgeblust en zelfs bestaat uitgewist. Psychedelische lussen verstrengelen zich in het lawaai van de dappere bliksemschichten die de abnormaliteit ondersteunen en versterken die voortkomt uit het feit dat we door al deze psychedelische donder worden omringd. Welnu, hier blijft alles samenhangend, zonder potenties of schalen, het toegeven zou slechts een voorwendsel zijn voor de abnormaliteit, van de zwarte donder, gekooid en de vreemdste en diepste grommen uitstotend van de absorptie van de rede omdat het zichzelf uitdooft, kraakt en ontwricht zonder het minimum aan geheimzinnigheid, schijnbaar in een wereld van psychedelische lichten die iedereen treffen die het uit het oog wil verliezen of wil genieten van geschaalde genoegens.

bevooroordeeld getint door stagnerende schuine kleuren, onwillig om te creëren of louter toegeeflijkheid. Doordrenkt van de geest van de fragmenten van het denken, gefragmenteerd zijn inderdaad al diegenen die zich een andere wereld voorstellen, ver weg van verstoringen, die ons irriteren zoals wanneer we in ons oog krabben of gewoon met onze ogen knippen. Deze vervreemde beweging van een andere beweging verkrampst en verpulvert geesten die ver verwijderd zijn en zich niet bewust zijn van het simpele feit wat het is om bewogen of opgewonden te zijn. Donder is psychedelisch en jaagt geesten weg zonder dat ze zich manifesteren en omdat ze niet bestaan, is het een parallelle realiteit van geruchten en onverzettelikheden zoals de boeman, en hier voedt niemand zich met bizarre persoonlijkheden en cogeert pre-existentie ook al bestaat het niet echt. Vandaar dat alles wat onwerkelijk is tijdloze geschiedenis heeft, maar het heeft, iets, het heeft angst, angst die ons naar een 5-dimensionale horizon voert, veelhoekig en lineair, maar niet vatbaar of zelfs vatbaar voor enig spoor, een spoor dat de hemisferen van transcendent en apotheotisch denken vertegenwoordigt. Ideeën bloeien of groeien niet in de filamenten van de abstracte rede, maar impulsen van tekens die al gezien zijn, versierd, bewegingen van imitatie en aanpassing aan het moment, maar allemaal bewust en minimaal berekend. Zonder berekening is het echt en onvoorspelbaar, vandaar dat het zo oprecht spontaan is dat het absurd is om ergens aan te denken. De koppen van weleer knarsen en knarsen, al vervaagd tot gele pagina's en opgegeten door bibliofielen, die zonder doorzettingsvermogen het verouderde van het geheugen en van het gemaakte en nagemaakte naar hun hand zetten. Omringd door meetapparatuur, feliciteren de etiketterende abexinen zichzelf en lachen de donders van Abessinië. Zij die leven in het licht van het verleden worden aangespoord, zij

die sterven aan gene zijde vallen binnen

hemellichamen in het prominente feit van gebeuren, van het onmiddellijke. Maar dit zijn allemaal technische zaken, meer of minder intens, maar het zijn energetische stralingen die niet compatibel zijn met het verleden, zelfs niet van het vorige moment. Herinneringen die dus schadelijke stralingen uitzenden die echter geen enkele gedachte die men op een bepaald moment, impuls of moment wil opwekken, verdoezelen. Omdat het verleden kruist met het heden, het moment, de impuls, seconde of fractie, maar het niet beïnvloedt zijn we daarom altijd in de tijd want het krachtige licht is pure stroom van extase die snijdt als wind in het gezicht, iets tot dan toe ontgaan van intenties en beweging rond het plezier van doen of zijn, want wat bestaat en telt in ons wezen is de klik ,dat door de eenvoudige blik het licht van zijn verleden doorgeeft, licht meer of minder intens, zweet van vorige levens, maar dat niet het principe leidt dat ontketend is van de beweging van overblijvende impulsen, zonder masker, geleefd tot op de seconde, in het moment niet zoals diegenen die eenvoudigweg rond de lichten van het verleden kruipen en zich aan niets vastklampen. Wel, dit is synoniem met besmetting, straling, nee bedankt! Vandaar niets sterkers dan op te lichten in het moment, en te allen tijde met alle kracht te zijn, maar niemand is beter dan een ander, het is echt een kwestie van strijd, en geef me niet dat aangeboren licht want dat heeft iedereen, dorstig van wil en verbeelding en pure energie van ontwikkeling en creatie, magische kleuren weerspiegeld in schakeringen van gele zon. In feite is er niet veel licht, er zijn alleen brandpunten van overblijvend bestaan en een evenwichtige manier om te objectiveren, wat niet gezien kan worden. Het bestaat dus niet, het is niet echt, het is de vrucht van iets dat ons helpt bewust te worden. Maar wat is bewustzijn in godsnaam? Wat is echt bewust of onbewust? Hier is een barrière die niet gematerialiseerd wordt door

Wat voor zin het ook heeft en hoe het ook begrepen wordt, we zijn allemaal op weg naar het moment. Dit ding van vooropgezette barrières opwerpen en beweren dat het onoverkomelijke stromen zijn, terwijl er in werkelijkheid geen barrières zijn! Alles is dus denkbeeldig, we leven allemaal in dezelfde stroom van illusies, van dorst naar andere geesten die ons in werkelijkheid niet beïnvloeden omdat er, of in feite is er geen barrière tussen het verlangen van het onbewuste dat altijd aanwezig is in het bewuste en dat we alleen voor onszelf reserveren, alleen de leegte, er zijn ja denkbeeldige van hemelse wezens die leven zoals gezegd wordt in het licht van het verleden, door de meerderheid die besloten dat men gewicht of maat moest hebben, maar nogmaals wie zijn zij om zich ermee te bemoeien. Men observeert en staart naar de dag tot hij vervaagt, niets natuurlijker dan dat heldere licht waarin we ons graag schikken. Conformiteiten, tegenslagen, conflicten, louter toegeeflijkheden die dienen als opeenstapeling van houdingen en bewuste problemen, maar niet zo diepgaand omdat ze natuurlijk zijn. Tussen het natuurlijke en het transcendente is er niet de minste botsing, dus het normale betreft ons en zorgt ervoor dat we ons op ons gemak en rustig voelen, alles is natuurlijk: lucht, vreugde die ons betreft, dat wat klopt en wegloopt en vooral aanrakingen, een zachte aanraking voor degenen die trekjes van lichtheid waarderen. Energie die wordt beheerd in de kern, een krachtige bron bestraalt ons, transformeert ons, psychologische mutaties, laten we onszelf dan beschouwen als beïnvloed door deze nucleaire kracht. Dit levendige licht groeit in het verwachtingsvolle wezen dat in werkelijkheid niet lijdt maar, als een pauw, de impulsen infiltreert die we waarnemen en die ons leiden naar de daad van handelen of niet handelen, impuls, deze dynamische en heldere

explosie. Vandaar dat we profiteren van de maximale exponent in zijn kracht, ze zullen gewone agenten zijn die corrigeren, pilaren afbrokkelen die onmogelijk uit balans te brengen zijn omdat het de kracht van transformatie is. En niets is sterker dan

getransformeerd, die verandering in iets dat ons verheft en beschermt tegen besmetting. Ik herinner me dat ik de eerste dag huilde en niet naar de kleuterschool wilde, maar daarna genoot ik vooral van de vriendschappen, het spelen met mijn vriendjes. Als kind was het normaal dat hoge koorts de gebruikelijke nachtmerrie veroorzaakte, die ene waarbij ik aan kettingen werd vastgegrepen en in een brandende ketel werd neergelaten, maar door het delirium dacht ik dat ik naar de hel ging, maar plotseling werd ik wakker en werd ik gered in de laatste aftelling die plaatsvond. Ik weet dat ik ook ooit geleerd heb om warm van koud te onderscheiden door mijn broer te gehoorzamen die een hand op de verwarming legde volgens hem op het koudste gedeelte en hij op het heetste gedeelte, resultaat: ik eindigde verbrand aan mijn rechterpols die me doet denken aan 666 of het merkteken van het beest uit nieuwsgierigheid mijn laatste telefoon eindigde op 666. - Iets zal ons doen stoppen als we niet verder willen, maar waarom stoppen als het actie is die zich ontvouwt en emoties, sensaties en prikkels genereert, als iemand op ons reageert en reageert, actie mijn vrienden, geduld en intelligentie om het andere confronterende wezen te begrijpen. Waarom ons laten verlammen door negatieve energieën, alsof we kinderen zijn zonder antwoord, moed mijn vrienden, het woord is de orde die beoordeeld zal worden en wie zal de rechter van de rede zijn, wie normaal of abnormaal zal zijn, niemand! We hebben allemaal geloof en ik heb fezada waarvan de twijfel van het willen en van het alwetende en aanwezige verlangen overblijft, maar als een harp die alludeert en misleidt sirenenklanken met hallucinante echo's uitzendt. Niets meer dan ontspannen horen spreken we horen twee keer zoveel als we spreken en stilte is actie en geen naïviteit of gebrek aan controle, weinigen kunnen de stilte weerstaan en men moet het

proberen. Het kan zelfs kwellend zijn maar het zal veel subjectieve en objectieve vragen beantwoorden, de gezellige stilte is stom maar het kan werken als het perfecte wapen voor het oncontroleerbare,

hunkerende impulsiviteit en dorst, zij die zichzelf niet kunnen beheersen. Kalmeer en luister, luister naar de stilte in jezelf.

Ik ving eens een vogel, bond een touwtje aan een strijkplank en gaf hem brood, water... En die dag stierf mijn levende speeltje. Mijn eerste vangspelletje liep slecht af toen mijn broer achter me stond, waardoor ik me naar die "hoek" moest haasten waar ik mijn hoofd brak, zelfs het witachtige weefsel was te zien. Ik liep ongeveer 4 km de heuvel op om kentucky's te roken voor \$12,50. Op deze bijeenkomsten at een vriend van mij gloeilampen, glazen, wat er maar langs kwam, het circus was onlangs door het dorp getrokken. Mijn eerste oefening in fiets exhibitionisme was met mijn broer, wij allebei, ik slaagde er niet in om een paar stenen te halen en werd uiteindelijk door hem naar het ziekenhuis gebracht. Bijna tegelijkertijd werd ik geschopt door een zwangere teef en daarna was ik betrokken bij de diefstal van knickers met mijn broer, om wraak te nemen op de kleine dief die later mijn vriend werd en die de gekste broer van het dorp had. Deze vriend was niet uitgenodigd voor mijn verjaardag, maar hij zorgde ervoor dat ik mijn eerste en enige lego in mijn leven kreeg. Dagen voor de 1e communie ging ik met een vriend naar het sociaal centrum en stal de hostie. Dat was nog maar het begin. Toen begon ik verstopperijtje te spelen en zo verstopte ik mijn beste vriend voor mijn moeder. Ik liet hem alleen achter in huis, terwijl ik achteraf wist dat hij doodsbang was en ons riep, we deden de deur open. Met vriendjes speelden we met fietsjes, auto's, knickers en we hielden van avonturen... Op een dag gingen we op heiligendag janeiras (traditionele Portugese liederen) zingen en we kregen wat geld en gaven het meteen uit, ik herinner me dat ze chouriças (gerookte varkensworstjes) en ander gerookt voedsel aanboden.

Ik verving het, het schoolplein was in aanbouw met veel zand en gaten, maar ik waagde het erop, toen ik in de klas kwam en voor de eerste keer "geslagen" zou worden voor zo'n durf, durfde ik mijn hand weg te halen voordat de leraar me sloeg, de tweede keer vergaf hij het me in het bijzijn van de leerlingen en deed alsof. Al in de 4e klas verkocht ik aan mijn klasgenoten covers van papa's verzamelingen, zoals die bijlagen die tegenwoordig in kranten staan. Ik herinner me de eerste heks waar mijn moeder mij, mijn vader en mijn broer mee naartoe nam, ik zag de heks hun geslachtsdelen aanraken en hij durfde niet en ik haatte hem. Ik ben een kerst met mijn neef en mijn broer en hij krijgt van de eerste een pink floyd lp - the wall, grote neef. De 1e communie herinneren in mei 1986 in de kerk van freixo de espada à cinta, was een intense wandeling met strakke schoenen. De tijd kwam om naar Estarreja te vertrekken, vrienden en kennissen achterlatend, slaagde ik erin om mijn vertrek voor iedereen te verbergen met het voordeel dat ik iets voor het schooljaar van de 4e klas vertrok, gecompenseerd door een latere brief van de leraar die verbaasd was over mijn stilzwijgen. Toen ik in de gemeente Estarreja aankwam, ging ik in Pardilhó wonen, waar ik een paar maanden verbleef, hier begon mijn dagelijks leven, ik weet dat ik in die tijd, wat ze tegenwoordig pesten noemen, het slachtoffer was en ik was er bang voor, ik was er zelfs bang voor als ik met de bus van huis naar school reisde, er was er een die de smaak te pakken had om "de soep nat te maken"! Het eerste baantje dat ik me herinner was de auto van mijn vader wassen en de rekening op de typemachine schrijven, hij betaalde me. Ik ging het 5e jaar in met een speciale autorisatie, dat wil zeggen, een verantwoordelijkheidsverklaring getekend door mijn voogd om het 5e jaar in te gaan op de school c+s Avanca omdat ik niet de minimumleeftijd had. Ik moest mijn mouwen opstropen

Ik gebruikte alleen wc-papier en rookte - ik wenste zelfs dat de hele wereld op tijd stopte zodat ik kon genieten van een bankoverval, etc.. Maar dat jaar kreeg ik mijn eerste diploma waarin stond dat de leerling had deelgenomen aan de schoolcross 1988/89, met een plaats van 15°, niet slecht voor iemand die nog niet volwassen was, ik voelde me ook volwassen genoeg om over het net te springen en sigaretten te gaan kopen. Ik liep zonder fietsremmen en spendeerde de zolen van mijn schoenen toen ik serieus begon te roken, ik had een reusachtige sg te danken aan mijn buurman, de beste taverne van Estarreja, zo vroeg gaf ik de voorkeur aan het buffet en at niet in de kantine. Ik herinner me dat de eerste begrafenisplechtigheid die ik bijwoonde die van mijn arme parkiet was, wiens vleugels waren afgeknipt... Ik was in de tuin aan het spelen en klom in een doornboom toen ik op de grond sprong en de parkiet verpletterde! Hier beginnen mijn vervolgh verhalen; ik viel huilend in slaap omdat ik dat diertje kwijt was, ik verzamelde wat mozaïeken en begroef hem daar. Alles goed en wel, maar de volgende dag kwam een kat hem halen! Het resultaat van dit verhaal eindigt met een hond die om een kerstcadeau had gevraagd maar als zwerver voor de deur van mijn huis werd gevonden, we verwelkomden deze "teko" en hij kreeg uiteindelijk de opdracht om de beoogde kat aan te vallen, mijn teko doodde uiteindelijk de kat. Ik heb zelfs uit nieuwsgierigheid met een steen op een aansteker gebonkt en hij barstte.

In mijn eerste werkdagen vermaakte ik me in de bakkerij waar ik werkte, wat een grap... Ik nam de krant mee naar het toilet om te lezen en rookte een of twee sigaretten, maar om niet betrappt te worden door mijn broer en schoonzus was ik toen zo bang dat ik het pakje in de auto uit het raam gooide. Ik had een ervaring met de schaduwwolf: ik was verdwaald maar werd gevonden. Beschermd, maar alleen uit vrije keuze. Hij voedt zijn behendigheid met

chemische vaste stoffen en het onmisbare water.

In de puurheid van zijn eigen "schaduw" duikt hij voor avonturen en had een landing, cartoonesk. Als wolf werd hij beschermd, maar door houding alleen, ondergedompeld in schijnbare eenzaamheid. Vandaag schrijf ik als caricua wolf, geconfronteerd met zijn wereld en interpreteren. Onafhankelijke vriend leeft niet zonder zijn wilde, maar liefdadige aard van een echte beginner van het leven, embryo in de caricua waar ik afgestudeerd is bloed van jonge trouwe, eerlijke vooral een onverschrokken natuur, fel in zijn essentie, maar trouw en vriend en respectvol van zijn metgezel en vriend. Daarom trouwe reisgenoot en medeplichtigheid altijd geïnterpreteerd met genegenheid en stilte. Ik leefde met hem lang genoeg om de schaduwen van de karikaturale "straten" en bedrijf te leren kennen. Maar ik zag moed in de wolf en hij vestigde de band van een stille vertrouweling vriend en statuut met betrekking tot zijn vrijheid. Als er één ding was dat de wolf had was het vrijheid, hij was, alleen, alleen! En vrij! Schaduwwolf scheen energie buitenmenselijk in zijn manier van zijn. Met zijn opgelegde blaffen in zijn wilde onafhankelijkheid van de aard van de genen. Ik besloot om de respectieve spirituele kabeljauw te delen, alleen het avondmaal met lobo, of beter schaduwwolf karikaturaal die tegelijkertijd verbonden door een enkel bord vrij in eendracht broederlijk delen ook de respectieve drank. Zijn we vrijwillig alleen? Natuurlijk! We zijn vrij om te denken zoals de natuur ons vormt. Het was een cadeau voor mij deze kerst, de cartoonwolf, maar hij is wild door zijn aangeboren genetische omgeving en wordt door zijn chromosomen getrokken in het gevoel van een vrije staat van puurheid van zijn eigen natuur. Enigmatisch wat betreft de manier van leven, maar gevoed door een dorst om te leven en te genieten van zijn eenzame kant, maar vrij van enige beperking of oplegging. Ik en wolf schaduw zijn vrienden, ongewoon is in zijn onconventionele manier van handelen in de dwang van anderen, we zijn

vrij door de handen van moeder natuur en zo groeien en induceren we wat ze ons infiltreren. Havana club is in de essentie van de waanzin van dezelfde dorst naar revolutie, om de leiding te nemen van ons wezen, hier is een vrije maar eenzame pact met de samenwerking van dierlijke instinct.

Toen ik jonger was noemde ik mijn oma Surucucu, op een dag speelde ik bal en de teko die ik had sprong, wat voor hem 30 cm leek omdat hij laag was en viel van 2 meter hoog, ik rende om mijn ouders te bellen toen ik daar aankwam had de kleine het overleefd die kerst mijn grootouders waren thuis, ik had een gesprek met mijn ouders en vertelde zelfs mijn oma voordat ze stierf dat de hond. Ik kwam aan waar ik nu ben in de stad Estarreja en ging naar de 6e klas van de Donaciano school, hier ontmoette ik mijn grote tienerpassie die me mijn hele jeugd zou tekenen. Ik staarde meer dan 10 minuten naar de minnares van mijn vader en ik dacht, ik dacht dat als ze ook maar het kleinste geluid zou maken, ik problemen zou krijgen.

Ik heb mijn broer altijd gemogen, maar hij heeft me een keer geslagen en de identiteit van mijn vader gekwetst toen ik in mijn pyjama wegliep door de straat in Pardilhó, gemeente Estarreja, en achter het huis bij de braamstruiken belandde. Ik moest zelfs make-up opdoen tijdens mijn gebruikelijke zondagse uitstapje vanwege de vlekken op mijn gezicht. Ik reed zonder remmen en versleet de remschoenen, ik verkocht de fiets waarin ik zonder banden reed, alleen met de velg die ik van mijn opa had gekregen, en verkocht hem per gewicht, waar ik 300\$ voor verdiende. Op deze school eindigde ik met twee onvoldoendes, één voor wiskunde en één voor handvaardigheid, ik had me nooit gerealiseerd dat ik zo slecht was in handvaardigheid. Natuurlijk betrokken bij de

maatschappij en haar gewoonten, begon ik in 1989 met het spelen van

Als voetballer begon ik als spits en scoorde ik één van de drie doelpunten in mijn lange carrière, maar dat was in een trainingswedstrijd tegen ovareense. Toen ik opgroeide, ging ik terug naar de positie van centrumspits, toen naar linkervleugelspeler, toen naar rechtermiddenvelder, toen naar centrale middenvelder, totdat ik de verdediging bereikte op de posities van centraal en libero. Aan het einde van mijn carrière stond ik bekend als een atleet van een beruchte anti-fair-play, ik moet nog steeds het 2e doelpunt registreren dat ik scoorde op de dag dat ik de coach vroeg om teamcaptain te worden en als centrale middenvelder te spelen, in die wedstrijd scoorde ik een doelpunt, ik maakte het verschil en ik overbrugde de afstand van het middenveld naar het doel van de tegenstander door een "panty" naar de keeper te doen. Ik dacht eraan om spelden mee te nemen naar voetbalwedstrijden om de bewegingen op het veld te winnen.

In 1990/91 zat ik in de 7e klas van de middelbare school in Estarreja, ik was slecht geïntegreerd in deze school omdat ik opstandig was en het verhaal doorgaf dat ik op een dag in de klas masturbeerde, waardoor ik door de geschiedenisleraar de bijnaam 'drager van de patriottische raket' kreeg - dit ten tijde van de oorlog in Irak, ik haalde 4 cijfers dodelijk. Het cijfer dat me het meest kostte was Portugees, omdat het het eerste en enige was in mijn schoolcarrière. Ik besloot terug te gaan naar de school in Avanca waar ik het 5e jaar had gedaan. Na het schooljaar 1991/92 begon men mij "AIDS" te noemen onder mijn schoolgenoten, ik kreeg zelfs de reputatie dat ik me slecht gedroeg, maar mijn schoolsuccessen zorgden ervoor dat ik het jaar doorkwam. Toen ik destijds werd geconfronteerd met de reden waarom ik van Estarreja naar Avanca was gekomen, zei ik dat ik van de school in Estarreja was gestuurd. Ik

stopte gaten in floppydisks met een lage dichtheid om hun capaciteit te verdubbelen.

Ik ging naar de lessen van Estarreja naar Avanca op mijn "fiets" en ging dan expres naar Ovar om kauwgom en snoep te stelen uit de supermarkt. De beste wedstrijd die ik in mijn hele carrière heb gespeeld, was na een directe wedstrijd tegen beira-mar, de clubbus kwam me zelfs thuis ophalen. Ik stopte een vlieg in een boterham met boter van een vriend die "minete" heette, de eerste pornofilms die ik zag verbaasden me, een vrouw had pik en tieten tegelijk iets wat me aan het denken zette, een andere was van slangen en palingen, scènes van mijn vader ... Tussen de reizen van Estarreja en Avanca had ik de cp-pas voor hen, maar omdat de tabaksverslaving erger begon te worden, in plaats van de pas te kopen ... Ik zat al in een fase waarin ik alleen nog maar liftte om wisselgeld te hebben voor tabak en ik ging naar de bakker om een halve rogge te eten en een liter bier te drinken samen met mijn collega's. Bij mijn opa thuis loste ik een schot met een drukpistool en het lood ketste af en raakte me bijna. Toen ik een keer naar een verjaardagsfeestje ging, verbrandde ik wat kauwgom en het werd zwart, waardoor mensen dachten dat het hasjiesj was. Voordat ik naar de training ging, belde ik mijn vrienden naar huis en stal ik flessen champagne van mijn vader. Op een dag werd een van die vrienden zo dronken dat hij in het ziekenhuis moest worden opgenomen. Zijn vader heeft zelfs mijn vader gebeld en zijn beklag gedaan. In de voetbalclub hadden we een speciale training, dat was, onze tegenstander het team van het nationale team van Aveiro op zoek naar nieuwe talenten. Ik had een formidabele training en toen zetten ze me in training in de selectie van Aveiro en kreeg ik echt een plek. Ik speelde als spits, aan de linkerkant van het veld, en ik was een vervanger voor een speler die meer

Later was het voor FCPorto. Op 11- 07-1992 de onder-13 selectie zou een vergadering waarin de selectie van Aveiro geconfronteerd met de selectie van Leiria sluiten van het seizoen 91-92, het was hier in dit spel dat ik mijn kans had en kwam in de tweede helft, zoals gerapporteerd door de dagelijkse Aveiro, dinsdag 14 juli 1992 - Aveiro, 2 - Leiria, 1 "spel op het veld van het sportcomplex van s. Jacinto. "Bij terugkomst uit de kleedkamers betrad het team van Aveiro het veld met een andere vastberadenheid. In tegenstelling tot de eerste helft, waarin de Leirienses domineerden, nam Aveiro de controle over het spel over en door de verdediging van de tegenstander beter uit te buiten, gaven ze een "volte-face" aan het resultaat. Ze kregen de gelijkmaker, via Filipe Moura, die in een boog op de onderkant van het doel schoot". Ik wist niet eens wat ik deed in die wedstrijd, ik herinner me dat ik veel rende totdat ik de ballen niet meer kon vangen, ik was of te langzaam of te snel, maar uiteindelijk scoorde ik wat het 3e doelpunt van mijn voetbalcarrière zou worden, dat jaar was er geen toernooi tussen nationale teams om financiële redenen, zou ik er meer hebben kunnen ontwikkelen? Je weet maar nooit. Het schooljaar 1992/93 brak aan, toen zat ik in groep 8 op de c+s Avanca school, en ik rookte al elke pauze, ik was al een rebel met afwijkend gedrag. Ik vertelde een vriend dat ik naar de militaire school ging, ik ging naar binnen in een Franse ondersteuningsklas met een wc-bril op mijn hoofd en zei dat ik meneer de wc-bril was, ik had niet de moed om mijn vaders ogen onder ogen te komen tot de eerste internering, ik kauwde kruiden voordat ik naar huis ging na voetbaltrainingen, de eerste en laatste keer dat ik werd geslagen, speelde ik in de beginners tijdens een training, "ik nam er een" en sloeg hem en zei dat hij buiten op me moest wachten dat ik er meer zou nemen, en hij wachtte... Zelfs mijn hoofd ging tegen de

Hij had de bijnaam "Pardilhó". Ik had mijn eerste disco op zolder en ik noemde het ku*. Ik klom door een dakraam naar de top van het gebouw en had zelfs dekens op het dak onder andere, met mijn vrienden rookte ik een paar keer wol, met nuno een vriend van mij kwam ik aan de rand van de grenzen in de buurt van een schoorsteen, een uil kwam naar buiten en bracht me uit balans waardoor ik bijna van het dak viel. De woedende blauwe straal dringt mijn wezen binnen met een overvloed aan energie die ontspruit in de vuile poriën van vooroordelen en intoleranties die deze blauwe straal zal bereiken. Het licht dat door alle wezens wordt geproduceerd, rolt zich op in schaamteloze kunstgrepen die moeilijk niet te rijmen zijn met onschuldige kunstmatigheden. Dit laserlicht is doordringend en dringt onzichtbaar door tot zelfs het ongeziene en onwaarneembare. Het is een ziener en meester licht in de veronderstellingen en kruispunten vreemd aan de ziener zelf. Onwaarneembaar en onschadelijk wekt het door zijn straal een zuigkracht op van gedachten en vooropgezette ideeën die giftig zijn voor zijn eigen gif en zijn tegengif. Zolderlicht, die rook die het licht van de geest doorboort, gehuld in voden van herinneringen ongedaan gemaakt in hoofden zonder richting en actie, actie, die motor die de echelon van verwoede gedachten van een trage en massale ongecoördineerde geest afkoelt. Doordringend in de ledigheid van het moment, raakt het opgewonden en verdeelt het zichzelf onder de cerebrale en opwindende lichten in zwervende elektrische prikkels. Het intensiveert in de hypnotiserende en verlammeende lichaamsmassa, als een trekker van rijmen in de woorden zonder samenhang. Die verheven lichten komen binnen in elke hoofdpunt techniek. "Sommige mensen hebben kleine aapjes, anderen gewoon zolders ! "Andere lichten die de hoofdingang overschaduwden, ik wou dat ik de zolders kon binnendringen met herinneringen, gedachten, levens geleefd zonder grote

oorzaken maar met veel

herinneringen. Herinneringen die de geest verlichten voor altijd geopend of gesloten in kisten... Ik kreeg vroeger VHS-cassettes en omdat ik geen geld had om te betalen, de huur opliep en de schuld opliep, sliep ik zelden als ik dacht aan wat ik schuldig was. Ik had de cassettes maandenlang verzameld. In 1993 begon ik mijn eigen geld te willen hebben en na een uitnodiging besloot ik in een speelhal te gaan werken. Ik was toen 15 jaar oud en had al veel gezag omdat ik de orde in de ruimte handhaafde en jongeren onder de 16 jaar de toegang verbood. Hier kwam ik voor het eerst in aanraking met hasj, wat in de daaropvolgende 17 jaar mijn verdere consumptie zou worden. In deze omgeving kwam ik in contact met andere werkelijkheden, maar ik ontkende en weigerde altijd het gebruik van heroïne en cocaïne, en maakte bekend dat als ik het mijn hele leven deed, het niet met de bedoeling of opzettelijk was, of dat ik misschien "ondermijnd" was, maar ik gebruikte ze nooit. Ik had een ongepaste houding voor consumptie en ik was al een beroemde "artiest" als presentator van het eindejaarsfeest voor de finalisten van de 9e klas in 1993/1994.

Generator, liefdesgenerator of liefdesgenerator wat dit niet-virtuele vleeselijke verlangen voedt, en deze transparante en dorstige kussende emotionele verstrengeling van iets vitaals voor de ontwikkeling van energieën van emotionele en elektrische banden. Deze generator voedt ego's en persoonlijkheden met verborgen gezichten in de dagelijkse voorstelling zoals bij het nemen van ontbijt, of avondeten, of het water dat de energie van het dagelijks leven voedt. Zonder maskers of betraande gedachten passen we in werkelijkheid de energie van de liefde of in de liefde van de elektriserende en snijdende energie van doordringende en representatieve blikken van liefde en eenzaamheid die men leeft gevoed door een kabel die nooit losgekoppeld wordt,

een onomkoopbare maar ware energie, altijd! Altijd elektriserende blikken dorstig naar verlangen en

wat geduld uitgevonden door de monotonie van de dagen en de schuine gezichten die niets voorstellen in dit elektrische medium, het zijn losse draden. Waag je in de verbeelding van de aangeboren en ongebreidelde motor van de werkelijkheid, maar met de verstikking van het onmiddellijke contact. Onmisbaar contact voor motorisch leven, motorisch, dat van de realiteit van de consensus van aanwezig zijn en niet aanwezig zijn, maar vervreemd van andere realiteiten bijna onwaarneembaar voor het verlangen van het bewuste, maar het is er! Het is daar altijd aanwezig in de zin van gelegenheid van het onmiddellijke, daarom kunnen de middelen niet waterig zijn, zo niet glibberig in de gedachten van de genererende liefde van middelen en beschikbare middelen; aangezien voor de genererende liefde het altijd verbonden is en op zoek is naar elk ander middel dat niet virtueel en gecontroleerd is met dit eigenlijke wezen van de neerbuigende, kan het zich dan niet vervreemden van het plezier dat het genereert, en woekert het in die altijd aanwezige gezichten van de klomp ziel die je altijd hebt willen verstikken. Want je kunt van geen enkel stuk vervreemden, want energie is één en multicultureel in zijn gevoel van bevrediging, bevrediging die verschillende werkelijkheden ontwikkelt, want we zijn virtueel en denkbeeldig, alleen in de aanwezigheid van anderen of in de spiegel zelf verbergen we de nieuwe regulerende energie in de geest van neutronen, die de ware beesten van het licht zijn. Lichtgevende draken kunnen oplichten en deze stroom die door ons heen loopt en ons dagelijks verkwikt, geeft ons kracht en de nabootsing van lichtende en wandelende wezens, ja! Andantes omdat daarin de kracht van het licht kan zijn of van de zieke en herstellende onderdrukking die de dualistische en onderdrukkende werkelijkheid confronteert. Ga niet ten onder aan deze stroom van negatieve polen die het onderbewustzijn infiltreren en diepe pijnen van de

negativistische kritische persoonlijkheid verminderen, maar voed jezelf met de positiviteit en transcendente realiteit van chemische en anti-chemische circuits die de geest van de

innovatie en prestatie, prestaties die persoonlijk zijn en niet overdraagbaar als voeders van verwoede races naar geen enkel plezier, maar die de geest meesleuren in de golven van gedachten en de overdracht ervan. De overdracht van gedachten is echt en ontwikkelt circuits die niemand kan ontkennen en deze circuits hebben een stroom die zich verspreidt in de tijdloze lucht van onderdrukte gewaarwordingen en genoegens, omdat we allemaal bètablokkers zijn van externe prikkels, maar ze versterken onze dorst naar leven. Deze impulsen beïnvloeden daarom ons redeneren en soms ontstaan of ontwikkelen ze conflicten in het denken, maar ze kunnen ook geluk brengen, dat met de opwinding van de protonen ons naar de externe realiteit zal leiden. Blauw licht ontketend uit sterke emoties blauw licht dat bruggen en trappen oversteekt en infiltreert in de kracht van gevoelens die het voedt met de ontwikkeling van dit spirituele potentieel waar het met zijn ultragevoelige stralen de schoonheid verwelkomt van de transparantie van welsprekende vriendschap die verlangt naar iets "blauws", sterker, intenser, en in ons constellaties ontwikkelt met diepe vertakkingen van voelen en vervreemd zijn in deze Hertziaanse golf. Deze kracht beïnvloedt schuine geesten verstoken van een gevoel van levend, turkoois blauw dat diepe en blijvende vriendschap beïnvloedt, het draagt magische stralen van waanzin en plezier in zich van liefhebbers van zeldzame en tonende schoonheid. In de filamenten van schemerintensiteit ontwikkelt en verzendt het verwelkomende en beschermende energie van kwaden en genoegens met kwellend en stilte, nee, het is geen masker dat ons misleidt en doet denken aan abstracte gedachten, het is eerder een sterk en intensiverend licht van echt en denkbeeldig plezier, maar dat invloed heeft en altijd invloed heeft op degenen die zichzelf erin dragen en zonder grenzen blijven voor intrinsieke en duurzame vriendschap. Ze wordt

verliefd en alsof ze beroofd is van rede, maar

Het dient als voedsel voor emotie, het komt en brengt verrukkingen van genot en lust, dit genot is calorisch en overvalt alles in een razernij van opwinding van deze primaire kleur die ligt en de opeenhoping van energieën oprolt die met de tijd leeg raken maar niet verdwijnen in de huidige toekomst, dat wil zeggen het is altijd aanwezig, beschermend, het laat ons niet evolueren op het niveau van briljant oncontroleerbaar genot.

In 1994 begon ik mijn stage als elektricien en toen kreeg ik een bijnaam, zoals ik door sommigen nog steeds word genoemd, als de "faiska", omdat ik een schok kreeg van een losse draad en er uiteindelijk geen elektriciteit meer was. Ik begon 's nachts uit te gaan en tijdens mijn eerste uitstapje naar de eclipsdisco in 1994 werd ik een "cup-catcher". Ik herinner me nog die dag dat ik een alcoholtest in mijn bloed deed en het resultaat meer dan 2,0 was voordat ik aan het werk ging. Die nacht was fantastisch, ik eindigde met het vastgrijpen van alle flessen in de disco en werd naar huis gedragen door een van de managers met hangend hoofd, en daar liet hij me thuis achter, het was geweldig, in die zomer van het laatste jaar van de eclips bereik ik het einde als barman die shots deed en midden in de nacht barmannen verving die er niet meer tegen konden. Ik verliet avanca en kwam aan in ovar, in het schooljaar 1994/95 ging ik naar de 10e klas in de sportafdeling van de José Macedo Fragateiro school, ik was altijd een van de slechtste in lichamelijke opvoeding en sport, dit kwam ook door mijn slechte gedrag, ik had zelfs een medisch certificaat dat bij het zwemmen verwees naar een allergische reactie op chloor, maar wat ik niet wist was hoe ik moest zwemmen! Ik had een voetbalteam dat "les bufons" heette, oftewel de scheten, en ik slaagde er zelfs in om geld voor ze in te zamelen in het winkelgebied van Estarreja. Ik liep stage voor de mondiale tests op de middelbare school

waar "onderzeeërs", een mengsel van bier en

taarten werden een lachertje.

Toen we op weg waren naar ons afstuderen in Albufeira, verliet ik de supermarkt met een kar vol biertjes die we meenamen naar de flat waar we de plint vulden met lege flessen. Op de verjaardag van mijn vriendin in furadouro werd ik zo dronken dat ik uiteindelijk in slaap viel aan de tafel waar de soep net was gekomen en toen ze me wakker maakten moest ik overgeven op de eettafel. Toen gaven ze me een lift naar huis en ik wilde op een feestje blijven en niet thuis. Toen ik achttien was zag ik de film Transpotting en ik vond het altijd grappig dat de man een toilet binnenging en in een zee van drollen dook en vaak als ik met mijn oma praatte vond ik het leuk om te praten over wat er uit me kwam en dat was de drol of gewoon stront van mijn middelbare school pestkoppen die zelfs de oudere pestten ze waren echt intimiderend, op het huwelijksfeest van mijn broer met 3 flessen rum en veel shots en pakte de luxaflex die ochtend overgeven. Ik werd kampioen van het team genaamd "tchetchenos" in het voetbaltoernooi en zette mijn vooruitgang voort. In 1995/96 zat ik al in de 11e klas op de José Macedo Fragateiro school en slaagde erin om de overgang naar de 12e klas te krijgen, maar met wiskunde en natuurkunde achter me lukte het me nooit om de achterstand in te halen. Ik sprong uit een klas door het raam en kwam de deur binnen om te zeggen dat ik naar de wc was geweest. Ondertussen was ik aan het hardlopen en klaagde veel over een spier waaraan ik later in het jaar 1996/97 geopereerd moest worden voor een hernia, nadat ik een jaar gezakt was stond ik op het punt om mijn dienstplicht te vervullen en bij de militaire keuring werd ik ongeschikt bevonden, ik klaagde dat ik niet kon hardlopen omdat mijn benen pijn deden.

benen. Met zijn vrienden deed hij tri-turbos, d.w.z. 3 filters. Ik lokte vechtsituaties uit die invloed hadden op de "achterste" groep van de school die ik eta noemde. Ik bevorderde bijeenkomsten van 4 en 5 personen in de stad Ovar tijdens lunchtijd, ware aanvallen op de vrijheid van meningsuiting van de gasten die samenkwamen en met mijn beste bondgenoot Nuno dwongen we de groepen in een soort ontgroening. Ik zal de volgende verklaring overschrijven: "Hij werkte als monitor in het beroepsgerichte programma voor kinderen van de 1e cyclus van het basisonderwijs "actieve vakanties", gedurende de maanden juli, augustus en september 1997. In Santarem, nadat ik had gezegd dat ik naar de tentoonstelling zou gaan, ging ik naar het huis van enkele vrienden, waarbij ik zelfs scheten liet en scheet, nadat ik mijn boxers uit het raam had gegooid. Het wachten en hij, hij liep rond te wensen, te willen, te springen, te springen en te roken, hij liep zonder naar een bestemming te gaan. Angst varieert met de leeftijd, hoewel men altijd op een zeer angstige manier leeft, wachtend op iets, we willen altijd iets, alles in ons zit onwillekeurig onze eigen wil in de weg. Dat jaar stelde ik het volgende verkiezingsvoorstel op: het is met grote vastberadenheid en verantwoordelijkheidsgevoel dat wij ons verkiesbaar stellen als studentenvereniging van de middelbare school José Macedo Fragateiro. Het is ons doel om culturele en recreatieve activiteiten te promoten om deze school, die het zo hard nodig heeft om zich intern en extern te profileren, waardiger te maken. Om dit doel te bereiken stellen we voor:-

Bevorderen van culturele en sportevenementen voor de hele studentenpopulatie, namelijk een jeugdweek, voetbal-, basketbal- en volleybaltoernooien (mannen/vrouwen). Organiseren van maandelijkse debatten, met als doel het trainen en informeren van studenten over de problemen van de samenleving - stimuleren van de oprichting van een schoolkrant - training van leden - aanschaf van een tafelvoetbalpool - organisatie van de jeugdweek, met verschillende activiteiten - contact leggen met de "media" om bekendheid te geven aan de activiteiten van onze school, en in het bijzonder aan de initiatieven van de studentenvereniging. "Tijdens de campagne deelde ik condooms uit aan de leerlingen en onderhield ik contacten met het gezondheidscentrum voor de debatten die gepland waren maar niet doorgingen omdat het gezondheidscentrum wilde dat de leerlingen geen lessen hoefden bij te wonen. Onder het motto van de campagne, "wij geven ons gezicht voor jullie!" "volg onze stappen" en zelfs "speel onze muziek", met posters van de socialistische partij die deze campagne steunde door het hoofdkwartier beschikbaar te stellen wilden ze een tegenhanger, dat wil zeggen militant voor de partij, de militante kaarten werden uitgedeeld maar niet één militant won deze politieke kracht van onze vereniging. Wat de andere projecten betreft, kocht het bestuur een pooltafelvoetbal en hield de helft van de 20 escudo's die elk spel kostte. Op de dag van de inhuldiging, en ik citeer: na de verkiezingen die plaatsvonden op 14 januari 1998 tussen 10 en 20 uur. Twee lijsten namen deel, a en b, waarvan de vertegenwoordigers zijn opgenomen in het kandidaatstellingsdossier, en de genoemde handeling vond plaats binnen de normaliteit. Na het sluiten van de stembussen, waar 740

studenten werden de stemmen geteld. De resultaten waren als volgt: tien blanco stemmen- vijftien ongeldige stemmen- vijfhonderdzeven stemmen lijst a- tweehonderdacht stemmen lijst b. Volgens de stemmen was lijst a de absolute winnaar in de eerste stemronde. Na deze presentatie is er geen positieve balans meer. Er moet ook worden vermeld dat de vorige vereniging in haar patrimonium een bureau, een metalen kast, een stoel, een kruk en twee schaaksets (incompleet) bezat. Dagen na de campagne circuleerde er een anonieme beschuldiging in de school waar ik de bijnamen koning leeuw en al capone kreeg omdat ik me soms voordeed als die personages in de klas, dingen werden ingewikkeld voor mijn kant omdat ik ook door de schoolraad werd gezien als een hasjconsument en volgens een psycholoog van de school was ik het meesterbrein. Eind 1998 stelde Psp Ovar een onderzoek in en kwam er een politieonderzoek. Ik had net een joint gerookt toen ik het politiebureau binnenkwam. Ik ontkende dat ik rookte en dat ik het geprobeerd had en het niet lekker vond. Dat jaar over het schoolbal zijn er verdenkingen en beschuldigingen van niet-betaling van dat etentje, immoreel want het werd betaald in de volgende dagen met de eerste baan van mijn beste vriend uit die tijd, de lijst die liep in het jaar

volgende was bang dat we niet hadden betaald voor het diner, dat werd gedaan, geruchten. In januari van '98 werd ik uitgenodigd voor de week van het onderwijs, bracht herinneringen aan zijn exa. Jorge Sampaio president van de republiek die een foto met de volgende toewijding "aan de groep van Aveiro, in het bijzonder aan de A.E. Van de school José macedo fragateiro, met een vriendelijke omhelzing" week van het onderwijs 24 januari van 1998 - voorzitterschap van de republiek, had ik lunch staande in het museum van de elektriciteit waar ik begroette de senhor president. Datzelfde jaar kreeg ik de kans om te werken in de discotheek a pildrinha in furadouro, daar vermaakte ik als barman de klanten met flessen en goocheltrucs die me deden denken aan de film "cocktail". Er was een nacht waarop ik mezelf helemaal onder schijt en het gevoel had dat de discotheek was afgebrand en het geloofde, zelfs nadat ik wakker werd en mezelf helemaal verpest zag, gooide ik mijn slipje uit het raam, Ze vallen op de parasol van een café, een paar dagen later brengt de moeder van een vriend van me het schone slipje terug en zegt dat het misschien van daarboven is gevallen. Ik dronk vaak twee flessen gouden staking en een absint samen met mijn partner. Toen ik op een feestje een klant bediende in het bijzijn van de baas en de glazen begon te vullen, morste ik de vloeistof over de toonbank en werd ik op staande voet ontslagen. Een van de managers was met een klant en ik serveerde hem twee shots waarbij ik alles morste en hij zei tegen me: wegwezen! Ik was op een bruiloft van de beste vriend van mijn broer, ik rookte wiet in de badkamer en werd zo dronken dat ik een schoen op tafel zette en de rol van een mobiele telefoon speelde. s Nachts, altijd vergezeld van de glazen hasj die ik dronk, schreef ik de formule van Einstein in de kaften van de school 1998-1999 Monho Bar - barman hier was ik wat

maanden glazen serveren. Ik voltooide een eindfeest van de 2e periode, zoals gebruikelijk ontmoette de concurrerende discotheek Fénix 900 mensen, in het eerste feest van monho bereikte ik 700 mensen tegen de bijna 200 mensen die overbleven in het rivaliserende feest, het was een succes. Na het feest nam ik alle elementen van de vereniging mee uit eten, waarbij ik de eigenaar van de monho het diner betaalde en hem geen geld meer gaf voor het feest. Dat jaar begon ik mijn kortingen als werknemer bij Philips, een fabrieksarbeider waar ik twee maanden werkte met bijna twee weken afwezigheid. In die tijd kreeg ik een baan in uniteca/quimigal. Ik was barman/entertainer met mijn jongleertrucs in de disco dacasca en hier consumeerde ik mijn eerste "kauwgom" Ik brak het in tweeën en nam het op verschillende dagen de helften leken dat niets wat ik deed op lichaamstempo was, zoals bijvoorbeeld een heel tijdschrift doorbladeren en niets lezen of thuiskomen en muziek opzetten en het niet kunnen bijhouden. Het was de eerste en enige ervaring met deze middelen. In de disco dacasca vertelden de pr-man en de beveiliging toen ze me ophaalden voor een nieuwe werkdag dat ik de dag ervoor met de flesjes en mijn jongleeract een klant op het hoofd had geslagen en dat ze naar het ziekenhuis was gegaan. Door een vertraging van 3 uur toen ik bij een vriendin was, kom ik daar aan en word ik vervangen door de drankvanger en op staande voet ontslagen. Er werd een nieuwe bar geopend in Estarreja waar ik in de jaren 1998/99 als barman/barvrouw werkte, in een van die nachten leende ik een boek uit over "de deuren" en de "Amerikaan" stierf, hij en mijn boek werden geraakt door de trein. Ik deed zelfs een storting van 100\$ zodat ik 1.000\$ kon opnemen... 2 jaar lang als portier en totdat ze de

deur met motorbenzine, maar ik heb nooit geprovoceerd of me met iemand ingelaten. Ik organiseer een réveillon 1998/1999 bij de helden van de barorganisatie faiska & friends Ik bel al mijn vrienden voor de oudejaarsavond. Ik stuur alle klanten van de bar weg voor middernacht om de bar en de oudejaarsavond te sluiten. Ik ga naar de rocks bar ovar waar ik word aangevallen omdat ik reclame maak voor een ander evenement in het etablissement, ik diende een klacht in bij de politie en ze gaan naar de bar waar ze te horen krijgen dat ik asbakken aan het breken was binnen, pure leugen. Ik ben zelfs naar de officier van justitie gegaan, maar ik heb het proces niet vervolgd bij gebrek aan getuigen. Op oudejaarsavond 98/99 - helden van de bar av. Visconde de Salreu Estarreja heb ik een programma samengesteld waarin: de 12 klokken in een nacht [en dag] ...d.j.'s op controle resident sergius gast d.j. Vitinho en incognito. Midden in het feest en om me thuis om te kleden voor het feest en mijn vrienden om op te komen dagen, gooide ik alle klanten uit de bar waar ik die avond van het einde van het jaar de portier was. In mijn gedachten stel ik de volgorde van het alfabet in vraag en denk dat ab of abba ver vooruit waren, ik denk aan het creëren van een veiligheidssysteem tussen de mannen, zoals knipogen of de ander aanraken en voelen en allemaal versnellen om te zien wat er mis was of leed en te helpen. Ik kijk televisie en denk dat de voetnoten boodschappen bevatten voor mijn geest. Ik kijk naar het f.t.v.-kanaal en denk dat ik op die dag de nobelprijs zal ontvangen. Ik dacht een keer dat ik menselijke organen at en het was een levensmiddelenwinkel per kilo die dag Ik dacht dat het gebroken glas op straat diamanten waren, ik keek naar de film snatch / porcos e diamantes in de bioscoop in Aveiro toen ik dacht dat ik de acteur in de film was, ik begon mijn schoenen uit te trekken en in en uit de bioscoop te stappen, het was mijn film. In Estarreja

vluchtte ik in een daad van opperste vrijheid naar de rivier
en

Ik denk eraan om in bomen te klimmen, ik leg een half lichaam in de rivier en ik denk dat ik een genie ben en dat meneer de president van de republiek naar me kijkt, ik heb contact met de koeien die aan het grazen waren en ik probeer mijn gedachten aan hen over te brengen. Ik denk dat ze mijn ideeën stelen en dat ze me kwaad willen doen, ik begin vreemde dingen te voelen, me af te zonderen, ik deed dingen zoals de hele kamer ronddraaien, psychologieboeken lezen om te proberen te begrijpen wat er met me gebeurde, ik begon te ijlen, ik kreeg vervolgingsmanieën, of dat ik in de gaten werd gehouden en gecontroleerd werd door de televisie of de dagbladen, Ik dacht zelfs dat mijn vader een bar voor me ging kopen en dat hij de grootste ter wereld was, hij deed alleen maar bizarre dingen waardoor mijn ouders zich ernstig zorgen maakten, in deze algehele verwarring belde iemand de GNR en de brandweermannen die me alsnog naar het ziekenhuis brachten van waaruit ik urenlang ronddoolde, totdat ik werd gevonden door de GNR soldaten die tegen me zeiden: "we waren echt naar je op zoek", ik ben naar het ziekenhuis van Aveiro gebracht, later naar de psychiatrische eerste hulp van Coimbra. Door de brandweermannen vastgebonden op een brancard, na een gesprek denk ik dat ik een injectie ga krijgen en ik ga naar de meisjes na een gesprek met het hoofd psychiatrie, maar ik krijg alleen de injectie... Als ik wakker word lig ik in een kamer op de psychiatrische afdeling! Ik rende weg, nam een taxi en ging van Coimbra naar Estarreja waar ik de taxichauffeur zei dat hij moest wachten en ging mijn moeder waarschuwen... De volgende dag moest ik een pil van de psychiaters innemen zonder te weten dat het de bedoeling was om me slecht te laten voelen. Ik vroeg hen om me naar het ziekenhuis te brengen en verbleef meer dan 20 dagen onder het regime van fysieke dwang, dat wil zeggen vastgebonden met een riem aan het bed! In Estarreja leek het onthaal van de intermarche op een uitnodiging om een

buurhuis binnen te gaan.

Ze dienden zelfs een klacht in, maar toen zei het GNR dat ze echt naar me op zoek waren en namen ze me mee naar het ziekenhuis. Volgens het ziekenhuisopnamebulletin - psychiatrische dienst - werd de patiënt in dit ziekenhuis opgenomen op 1999-01-03 en ontslagen op 1999-02-15 - normale ziekte. In het ziekenhuis van Coimbra ontving hij het eerste nummer van superinteressante waarin de man de papieren omdraaide en de naam sparks droeg. Deed mee aan het tafelvoetbaltoernooi dat werd gehouden in de psychiatrische dienst - mannen huc 11 februari 1999 in Coimbra Ik werd benaderd door het hoofd van de psychiatrie die met mij rookte en as in een plastic beker deed en me misleidde door te zeggen dat ik succesvol zou worden, vrouwen zou krijgen en zou gaan reizen, toen op het einde de verpleegster binnenkwam en ik bij mezelf dacht je gaat me meenemen naar een of ander feest in het ftv en het zal alleen maar seks zijn terwijl het uiteindelijk een injectie was die ik de volgende dag zou nemen toen ik wakker werd bevond ik me in een kamer van ik weet niet waar, Ik verliet de grenzen van het ziekenhuis en ging in de richting van passerende auto's en verlichte huizen of waar beweging was, denkend dat de politie met mij bezig was, uiteindelijk werd ik teruggebracht door een meneer die langsreed en mij in pyjama zag, ik vroeg hen mij vrij te laten en mij een verantwoordelijkheidsverklaring te geven om te tekenen, een feit dat door al het medisch personeel werd genegeerd, ook al was ik meerderjarig. De weg naar buiten was als een aardbeving in mijn sociale leven, ik werd kwetsbaar voor de komende jaren, ik had zelfs angsten zoals: naar het café gaan, bang zijn dat het kopje zou vallen en mensen commentaar zouden geven op mijn naam.

Als 3e bediende in 1999 verdeelde ik post en aangetekende brieven, in die tijd bleekte ik mijn haar, ik verdeelde de post met de auto zonder een brief te hebben,

binnen de perimeter van de fabriek waar ik was

Ik reed met 30 km/u en wilde voor het eerst voelen hoe een auto zelfs bij een ongeluk de bumper afbrak.

Ik slaap niet, omdat ik niet wil slapen Ik wil leven hier is een obstakel dat me niet laat slapen Ik ga het trotseren met slapeloosheid.

Ik schreef me in voor externato luís de camões, vroeg een gelijkstelling in het portugees van 11 waarden en deed de cursus in kapitaliseerbare eenheden van het voortgezet onderwijs. Declaratie ipj, werkte als voorlichter, als beurshouder, ging van 01 maart 1999 tot 05 februari 2000 naar scholen om reclame te maken voor gezond gedrag bij jongeren. Ik begon online pornografie te zien en contact te hebben met chatrooms. "Bij de uitvoering van zijn taken toonde hij zich geïnteresseerd en dynamisch en voerde hij zijn taken naar behoren uit, namelijk de gebruikers te woord staan, informatie verspreiden die van belang is voor jongeren, de informatiemedia bijwerken en contact opnemen met het Portugese Jeugdinstituut", Aveiro, 09 maart 2000. Ik ging alleen naar Tenerife in de laatste dagen begon ik na te denken over de vrouw van mijn leven en ik schrijf 3 ansichtkaarten met de naam van raquel Mamede - Bombarral Portugal en na een paar dagen krijg ik een telefoontje van haar in albufeira Ik simuleer een slecht humeur samen met een vriendin van die tijd Ik ga naar de flat om bij raquel te zijn en na een paar uur vind ik mezelf bij de ex. Ik sta midden in een nachtclub met een vriendin die van het ene balkon naar het andere springt om me te waarschuwen voor de ex. Na een paar momenten sprong zij ook en kwam naar me toe. Ik vluchtte naar de woonkamer van de flat en verstopte me onder de lakens van mijn beste vriendin op dat moment.

Ik zei dat ik hier was, ze rende weg uit de flat, ik achtervolgde haar door de straten en liet haar zelfs struikelen om haar te kalmeren, maar ze bleef op de grond liggen. Ik heb het diploma voortgezet onderwijs 1999/2000 gehaald met het eindcijfer 16 van de 20 - ovar 11 december 2000, ik heb een examen gedaan in de interdisciplinaire ruimte, ik ben halverwege weggegaan en buiten afgesloten, toen heb ik het aan een andere leraar gegeven, twee dagen later ben ik naar zijn kantoor gegaan om me te verontschuldigen voor het gebrek aan eerlijkheid, de leraar heeft nog een examen gedaan en het cijfer 20 gegeven, het maximumcijfer dat de leraar gebruikte was 16 van de 20. Ik heb het examen niet afgemaakt. Ik kreeg 11 punten voor Portugees, 15 voor Engels, 15 voor Frans, 17 voor interdisciplinair, 18 voor filosofie en 18 voor informatica. Terwijl ik studeerde werkte ik in het hotel "meia-lua", ik was een werknemer, met de professionele categorie van "stagiair van de receptie van het 2e jaar" sinds 8 februari 2000 tot 31 mei 2000 "kennis opgedaan in dit hotel in de secties receptie / receptie en bar. Hij toonde gedurende deze periode een groot leervermogen, ongewone toewijding en verantwoordelijkheidsgevoel. Wij prijzen zijn beschikbaarheid en zijn relatie met ons allen. Ovar 28/07/00. Hier sliep ik in de hotelkamers, gaf feestjes in de bar en ging naar het zwembad in afwezigheid van de leidinggevenden. Ik heb een disciplinaire procedure gehad voor het mishandelen van een collega van de bar omdat hij me een achtergesteld gevoel gaf omdat hij wist dat ik in de psychiatrie was opgenomen. Daarna ging ik naar Lissabon en kreeg een baan als barkeeper in een koffiebar in het imaviz winkelcentrum. Het was het jaar 2000 en ik ging vaak naar een disco in het winkelcentrum waar ik tot in de late uurtjes danste en me de beste danser van dat moment waande.

voor het sheraton hotel, deze fles was mijn 2e ervaring met chemische stoffen, maar ik heb het nooit meer gedaan of gezocht in mijn leven. Ik deed mee aan het personeels carnaval van Estarreja in 2001 - entrudo of niets! Entrudo of niets! verklaring over gemeenteraad - afdeling cultuur, bibliotheek en historisch erfgoed. Verklaard wordt dat ik tussen 06 augustus 2001 en 30 mei 2002 de functie van administratief medewerker heb uitgeoefend in het kader van een contract van bepaalde duur, bij de dienstverlening aan het publiek van de gemeentelijke bibliotheek van ovar en in het museum júlio dinis - een ovariaans huis "wat ik met veel verantwoordelijkheidsgevoel en volharding heb gedaan". Ik beschikte over documenten van de bibliotheek en heb het register van "verloren zaken" laten verdwijnen. 2001 - GNR ziekenhuis leiria Tussen leiria en de slag is er een melding via de radio van een vrachtwagenchauffeur die het verkeer verstoortte, de bt wordt ter plaatse geroepen nadat ze de auto hebben weggesleept zeggen ze dat er geen boete is, ze bellen versterking en brengen me gebouwd naar het ziekenhuis van leiria. In caldas da rainha dacht ik dat ik sluipschutters zag en mensen die uit de ramen keken. 26/11 tot 07/12 2000, in infante d. Pedro hospital 2001 - Ik ben zonder rijbewijs door dgv Ik ga terug naar huis met het voertuig maar al zonder rijbewijs en rij nooit meer Ik krijg een brief van de rechtbank waarin ze me straffen met een boete van zeer ernstige overtreding (geen minima) periode van 30 dagen, ik breng het rijbewijs naar dgv die het houdt en zegt anderen te nemen vanwege die wet van minder dan 2 jaar bestuurder zijn. Ik heb zelfs mijn kamer overhoop gehaald en dacht dat er camera's waren die me filmde en dat ik in de gaten werd gehouden door spionnen. In Leiria denk ik dat Interpol met me samenwerkte, één keer heb ik 5,01 cent betaald. Op een keer zette ik 5,01 cent benzine in en betaalde ik 5 euro, omdat ik dacht dat ik de formule had ontdekt om te winnen

en miljonair te worden. In die tijd dacht ik dat ik Russische spionnen onder de auto had.

Ik denk dat ik een tovenaars ben en dat ik de auto bestuur met mijn geest en hersenen vastgelijmd aan de automaat met een constante rotatie waardoor ik me midden op de weg waag in mijn ondergoed met een stuiterbal die me avontuurt die bal werd gelanceerd in Caldas da Rainha en de grond raakte voor de rechtbank en omhoog ging naar het dak. Ik word ondervraagd door de GNR-brigade van b5-commando beschouwd als de regio's Coimbra en Aveiro Ik begin ideeën van vervolging te krijgen en leg kranten in de auto die wordt weggesleept op bevel van de bt in leiria. Verklaring liscont - container operators, werknemer met de categorie beoefenaar in het administratieve gebied. Even lag ik op het toilet in liscont, ik had 2 maanden zonder hasj te roken en toen ik terugkwam deed mijn hoofd pijn en begonnen de problemen met een vroege exit liscont de diepe liefde, de geleden liefde werd gevoeld ook vergeten diep van binnen half verloren betreurd en geleefd. Ik reisde onder de wolken ik vloog onder de hemel ik was op de planeten bij mars en bij Jupiter bij mars, ik besloot van je te houden en bij Jupiter wilde ik je hebben en dit is mijn wezen, vliëgend van pen naar planeet was er kracht, er was energie, vreugde was iets dat liefde doorgaf in de vorm van een bloem. Het had de kracht van de zon, het bewoog als een zonnebloem, het had zijn eigen wil in onophoudelijke zoektocht naar iets warmes, het was een droom, een verovering, een doel, alles met passie, zonder dimensie het was grandioos, verbazingwekkend, kortom heel liefdevol. Ik keek uit het raam, ik zag de horizon, ik liet mijn ogen over de heuvel gaan, ik keek vooruit, ik zag jouw ster, hij scheen, sprankelde, ik hief mijn ogen op, ik zag de maan, het was van mij en van jou, het was landschap, een reis, ik zag je reizen over het land en onder de zee, ik vergezelde je, we reisden, we veroverden elkaar over het land en onder de zee het was alleen het

maanlicht. Ik miste je, ik wilde, ik verlangde, ik hield van je, ik dacht, ik voelde. Ik mis je en ik wil je hebben.

Hier, wens je te ontmoeten, van je houden, altijd aan je denken en je aanwezigheid voelen, je missen en zonder je zijn, denken, willen, voelen en van je houden zonder je te zien, naar je verlangen met de vijf zintuigen: zicht dat je ziet zonder er te zijn, reuk zonder je te ruiken, gehoor zonder geluid te maken, smaak zonder je te proeven en aanraking zonder je aan te raken. De herinnering dat ik voor jou leed, voelde, liefhad, leefde, nooit een ander liefhad die ik kuste, in jou zag, jou betrad is de liefde die ik me altijd zal herinneren. 30 mei 2003 huwelijk liefde mar filipe moura 02 jun. Lissabon - Madrid Havana Madrid 09 Jun. Lissabon 10 juni 2003 Ik ga naar Cuba en in Havana koop ik voor 100 dollar marihuana die eigenlijk shit is. Ik heb 4 maanden geen joints gerookt voordat ik lid werd, toen rookte ik en mijn hoofd deed pijn, dat was het begin van de intriges met de baas en ik eindigde met ziekteverlof en ging op zoek naar een baan. Op de Faculteit Letteren sliep ik in de klaslokalen en rookte ik mijn joints. Câmara Municipal de Lisboa biblioteca orlando ribeiro doodsbang door het contact met de jongeren, creëerde ik een fobie om activiteiten met hen te doen. Nadat ik enkele twijfels had willen ophelderen bij de technische overste, zei ik dat ik ontslag nam en met ziekteverlof ging - ik stuurde een brief naar de voorzitter van Isel met de beschrijving van de feiten, namelijk dat ik de toiletten niet mocht betreden en geen kaas in de broodrooster mocht achterlaten, ik vertrok... Ik schreef mijn ontevredenheid met tevredenheid op een ansichtkaart van ctt en stuurde deze naar mezelf om te ontvangen. Ik stuur een brief naar de president van de republiek met een verslag van mijn laatste 8 jaar. Werkloosheid, ik neem contact op met de sociale zekerheid in de burgerwinkel in lissabon die me vertelt dat ik geen recht heb op de werkloosheidsuitkering terwijl ik die in werkelijkheid wel had, ik maak ruzie met mijn

vrouw en schoonmoeder en ik ga met de trein naar faro
met het idee een vliegtuig naar luxemburg te nemen.

om met durão barroso in de europese unie te praten zodat hij me een baan kan geven. Culmineren is gewoon een ander moment, een moment dat voortkomt uit die gedachte van jou, waarschijnlijk bestaan we allemaal niet alleen als een deugzaam beeld maar als een functie van een verschijning of toestand de geest sterft niet op het moment dat al het fysieke bestaan ophoudt en plotseling alles uitgaat, of het zou kunnen culmineren.

Ik hoorde commandostemmen die me vertelden zelfmoord te plegen, even daarvoor had ik mijn vrouw verteld dat ik een "hacker" was, dat ik een beroep had, ik schreef een opstel waarin stond dat ik altijd van ze gehouden had ik ging naar de minimarkt om twee flessen bittere amandel te kopen en dronk alles op samen met een aantal pillen. Toen mijn vrouw binnenkwam en zag dat ik werd omhelsd door die situatie belde ze inem en de brandweer kwam kort daarna en ze gaven me olijfolie en toen ik wakker werd lag ik met een luier in het ziekenhuis. Dagen later vertelde ik mijn burens dat het een drugsinteractie was geweest en ze vertelden me zelfs in een café in de buurt of het niet een van de koffiesoorten was die ik altijd dronk 02/2007 1e zelfmoordpoging.

Als mijn ziel in mij zou verdampen, zou er niets anders overblijven dan geheim puin, vreemd aan de fantasie. Uit een opgekomen ondermijning drijft de ledigheid van nog een bijzonder moment. Afwezigheid, als ik jouw wereld zou aanraken en zien, zou smerig zijn, zonder een stomme aanraking van gevoeligheid, van tenminste iemand geloven, overstijgt mijn werkelijkheid. Mijn eenvoudige verdriet is zoals alle geluk bereikbaar als onbereikbaar. Bij toverslag, zonder ironie van op een dag zeg ik je, raak me aan en voel me als je naar me kijkt en je zult zien wie ik niet ben en wat ik voelde nooit zoveel lijden, niets meer willen, sterven voor jou door mij voor

jou schreef ik voor zoveel leed ik en nooit stierf en

por ti nunca perdi só senti ser junto a ti num ardente fósforo que queimima a dor que em me encerra quando tudo queimar. Ik heb je nooit weggehaald, bovendien zal ik in jou zeggen dat je lijdt omdat ik je nooit heb verlaten en weet dat ik van je hield en altijd van je zal houden. Hij wordt behandeld in het Curry en Cabral ziekenhuis waar hij in een "coma" lag en wakker lijkt en zichzelf ziet met alleen een luier om. Ik herinner me niet het gesprek met de psychiater die me echter het bevel geeft voor zijn vrijlating na het ondertekenen van het toestemmingsformulier. - Ik dacht eraan om dieren uit de ramen van de verdiepingen te gooien en had ideeën om mensen te vernietigen of te doden ongelooflijke verstoringen ik voelde snijwonden in het lichaam en rijtwonden zeer verontrustende gemoedstoestanden en emotioneel opgewonden een verlangen, ik smeed je geef me een kus zoals die je kent? Geef me een verborgen kus, zoals die we van elkaar stalen toen het verlangen groeide geef me een kus, zacht, zoals dat, weet je. Zacht, lief voor jou. Geef me een kus van mij. Met alle respect, sta jou en mij toe! Wat vind je van mij en ik van jou? Ik ben je dankbaar dat je me gelezen hebt, me misschien begrepen hebt! Passeren van het deel van de overwegingen als je al hebt me gelezen ze al weggenomen uw elações ten minste welsprekend aanwezig uitgekapt op het wettelijke uur al de massa van de haan of spel van de haan hier de verschrikkelijke vraag!? Reflectie op de communicatieve extase begrijpelijk voor de minimale en eenvoudige echo van de stilte die ons wegtrekt handelingen zijn woorden van pijn, zelfs in een eenvoudige vurigheid van afwijzing. Fysiek onoverkomelijk obstakel, maar niet door de hormonale en spirituele chemie van het lichtgevende wezen. Hemelse lichamen dringen bij ons binnen voor de bloei van perfecte liefde. Op zoek naar het klavertje liefde, want rijkdom bestaat uit het begrijpen van

veelzijdige wezens en altijd met iets toe te voegen aan dit gezichtspunt. Nog een toevoeging, nog een verhoging, dit verlangen naar mededogen en tederheid dat ons verbant naar eigenwaarde

vertegenwoordiger in sociale kringen. Gezien vanuit het perspectief van het ene en ondeelbare zelf, is geen enkele wil vervreemd, hoeveel wil er ook ontstaat in de cirkel. Die gouden cirkel, het verbond van goed vertrouwen, en van trouw en respect, bovenal plicht tot, bestaat niet. We zijn puur en woest in de manier waarop we handelen, en niets is egoïstischer dan het zelf, dat juist door zo te zijn altijd de ander binnendringt met zijn standpunt. Wanneer de geest ontvlamt door een simpele confrontatie van ideeën, moeten we een beroep doen op ons gezond verstand. Wanneer moeten we toegeven of het ego tegenover de ander plaatsen. Niets is banaler dan afwijzen wat we niet willen, het is gemakkelijk. Liefhebben en liefhebben is de ander voelen en niet ik. Constructieve houding van de band tussen ons het wezen. Ingeprent in instinctief gedrag denken we alleen aan het zelf, dan aan het ik, en langs de weg weer aan mij. Conflicten omdat het ik getransformeerd is in "zelve" en je nooit zeker weet hoeveel "zelve" je moet verdragen voordat je toegeeft aan de ander. Het is een soort tot ons komen dat altijd open is. Let op met welk zelf je je maskeert en welk niveau van egoïsme het is. Welnu, het harnas van het zelf zal op een dag zo gebroken worden door de "jij's" die bestaan en die "ik's" plus "ik's" zijn, dat ze het harnas breken. Liefde: liefde overwint alles. Echtscheiding augustus 2007... Bruisend licht - het valt en bruist, verdunt en breidt zich uit in vertakkingen van een onoverwinnelijk verlangen, want het is illusie zoals alle uiterlijkheden die vervolgens instorten wanneer ze geconfronteerd worden met de externe werkelijkheid. Begiftigd met kwaadaardigheid en namaak sporadische episodes van waanzin van bruisend verlangen zoals liefde die zich uitbreidt en vervuilt, alle gedachten in beslag neemt en zich laat domineren en overheersen, dit is de uitwisseling van revitaliserende energie, de lichtgevende

inhoud is er. Een verlichte hemel, niets sterker dan het verlangen om de perfecte balans van de verlichte hemel te bereiken, want het zijn de sterren, die het leven geven en gedachten bewegen

ideeën of feiten, van het verlangen tot het concrete, niets mooier dan de hemel verlicht door constellaire energieën die een constante wisselwerking tussen de sterren oproepen, en de kracht van de sterren is uniek. Het beangstigt me hoe energieën vervagen tot vlamloze rook, dit is niet de kosmische realiteit willen interpreteren. Ik ben teleurgesteld als vitaliteit wordt onderdrukt door inschikkelijkheid en kristallisatie van gevoelens is ongetwijfeld een masker van politieke correctheid. O ziel transformeer jezelf in een magie en vlieg over de geesten die geen impulsieve stroom hebben van de waarheid van de feiten en de constante mutatie van dingen, verandering zijn stadia en cycli waar allen doorheen gaan en zich ontwikkelen, maar nooit op het pad van angst en lijden van gevoelens. Bevrijd jezelf en breid je uit en lijd vooral onder de mutatie van het leven, die verandering die ons drijft. Licht van het leven, dompel de passies van waanzin onder. Waarom? Instinctief hebben we lief en willen we geliefd zijn, passies en desillusies banen de weg naar verschillende illusies. Misleid en verliefd focus en concentreer ik me op de hele methodologie van waarlijk liefhebben, dit doorprikt elke valsheid. Naakt in het veld van actie van bemind worden worden we geconfronteerd met de ware identiteit van het zijn, daarom vereist bemind worden van ons een diep bewustzijn van waarom we bemind worden en toch is er een noodzakelijke dichotomie van gewillig teruggeven en ook beminnen, deze dialectiek wordt verondersteld dat $1+1= 1$, terwijl logischerwijs niemand ergens van kan genieten. Dus logisch gezien is $1+1=2$ correct, maar het gedrag zal niet productief zijn als het resultaat niet de technische binding is van houdingen en waarden en gedrag in het algemeen. Begrepen en zal deze waarheid de enige bron van plezier zijn, of het individualistische wezen wil een andere actie, actie wordt begrepen als ware vrijheid. Nou, ik heb niet ervaren

Ik wil niet helemaal zeker zijn, daarom beeld ik me af en toe in dat ik een ezel ben, en tegenwoordig is het moeilijk om ezels te hebben, maar er zijn kunstmatige ezels, die degenen misleiden die zichzelf echt in deze rol plaatsen, trek je eigen conclusies. Daar ben ik hier niet voor, sterker nog, ik ben bang voor gekke dingen, en houdingen die ik niet aanneem, want de gek is alleen in bepaalde omstandigheden en wanneer hij wordt beoordeeld door anderen, wat vaak afhangt van de "habitat". Een beetje afwijkend van deze redenering, wil ik zeggen dat ik gek ben, ik neem aan dat ik meerdere mensen leuk heb gevonden en van daaruit, dat we nooit voldaan zijn, we willen meer liefde en meer en meer liefde, waarom zoveel amoureuze ambitie, zoals ik de vraag stel. Ik neem het terug door het volgende te zeggen, we zijn allemaal vrij om gekke dingen te doen in de liefde, we zijn kwetsbaar en worden vaak gemanipuleerd. We willen geloven dat het waar is dat we liefhebben, waarom, omdat er van ons gehouden is, dit gevoel dat genegenheid opwekt en de wijsheid van het leven triggert

11/2007 2e Zelfmoordpoging met pillen, een escalatie in kringen en Cabral ziekenhuis zodra ik de verpleegafdeling binnenkom word ik aangesproken door de verpleegkundigen "dus jij probeert zelfmoord te plegen op dit uur met benzodiazepinen?!", na de analyse dat ik intraveneus ben haal ik de naald eruit en er gutst bloed uit.

Leven sterven tussen leven of sterven? Oh, sorry, past dat? Natuurlijk, wie heeft er nog nooit zelfmoord gepleegd? We zijn allemaal al een moment gestopt met leven, we denken allemaal zonder uitzondering dat we gaan sterven en dan gaan we leven, het is de contradictie van het belachelijke. Na mijn verjaardag probeer ik "verder te gaan", ik word 20 uur later volledig verminkt en verdoofd wakker, ik heb het overleefd, maar

eens. Ik deed mee aan een openbare wedstrijd en werd beoordeeld voor een functie als administratief technicus door een team van drie artsen en behaalde een score van 17,41, waarmee ik tweede werd in de wedstrijd. De nacht ervoor had ik niet geslapen en meer dan 10 joints gerookt, het interview was vroeg in de ochtend. Dit was in de Faculteit Geneeskunde van Porto. Dagen later ging ik er zelfs heen omdat ik zelfmoordgedachten had en waar ik niet eens werd gezien, ik wachtte, maar ik werd moe van het wachten. Het licht leidde me naar de stroom van extase van het dagelijks leven, verlichtte voor mij de ongezonde en onredelijke toekomst want toen ja, donderden donderslagen in me neer en barstten als dynamiet ontdaan van funerair genot. Toen ja genezen kwam ik uit de calorische ingewanden van strengheid en exactheid. Maar ik weet niet of het mijn verleden zal verlichten, want ik vrees dat het geen energie heeft. Vandaar dat er twee polen zijn, twee uitersten en ik werd getroffen door de positieve en helende en niet door de zwarte en beklemmende. Dit licht komt van de helderheid van emotie en rationaliteit van de schemering van het onmiddellijke en impulsieve, zonder overgang en ondoorzichtig van zintuigen, niet van gevoelens die zijn ingebed of vastgenageld aan emotie, het plezier van leven en genieten op volle kracht van wat ons beweegt op aarde en ons kracht geeft nee, grijp het talent dat je hebt en kracht als een blauwe straal die snijdt en ventileert uit ongeleefde verstikkingen en kwaadaardige en doordringende gedachten die ons als schaduwen slachtoffers, alles heeft beweging, maar het is aanwezig en alsof het zich openbaart, infiltreert het in de zintuigen van het zicht en toont het ons de helderheid van gedachten door de stilte van de tijd, en alsof het zwijgt verhardt het de mening en geniet het van de roemloze onbekwaamheden die anderen overbrengen door middel van negatieve of positieve energieën. Met de snelheid van het denken, van

het onmiddellijke, van de seconde, van de fractie, van het moment, en het moment is ogenblikkelijk vandaar dat er geen

snijwonden in het schilderij noch in het meest belachelijke gedrag, want iedereen heeft rechten, of ze nu een positief of negatief effect hebben. Het verscheurende effect van de zwarte faiska vindt al plaats in de neutrale pool van gevoeligheid en wordt gedragen in de waanzin van bruisende energie die dorst naar plezier en lichtgevende dingen. In het andere kwadrant hebben we de blauwe straal met de ongestoorde gedachte aan kerstboomverlichting en spanningen die ons tot afleiding drijven. Het is in deze overgang dat we geconfronteerd worden met de pragmatische energieën die niet uitbundig maar belemmerend zijn en die ons verhinderen het momentane te ervaren, de donder stuwt op en beïnvloedt prominent de geluidsgolf die supersonische snelheden produceert maar niet zo krachtig is. Wat echt is en onwerkelijk lijkt. Het leven, in de eeuwige greep die het zichzelf daar zet en dan is er geen manier om het onder ogen te zien, te omzeilen of te manipuleren, is de terreur van de dissident die bruist en culmineert in een punt van verlamming van de geest van creatie, verbeelding of schilder gewoon een bloeiende streep groene tint en grijp het leven in die toon van levende bloei, hier is de markering die je altijd al wilde aanwijzen, leef intens.

01/2008 Ik maak een tatoeage met de letters

Darklightning en een vonk op het schouderblad en het zeggen van de kracht van licht'08 na die tatoeage heb ik nooit meer geprobeerd tegen het leven in te gaan

2007-11/2008-01 - Commerciële snelle telefoon Ik ben de beste klant van de baas koopt 5 mobiele telefoons aan het bedrijf, stopt met opdagen op het werk. In Estarreja in de bibliotheek in de gereserveerde ruimte voor gehandicapten ging ik zitten en liggen op de plaats die refereert aan mijn protest

over hoe anders zijn impliceert dat je niet anders bent, d.w.z. het eindigde in een klacht over de grootte van het boek dat zelf begon en eindigde en was volgeplagieerd van een boek over "anders zijn" dat in de etalage bij de ingang stond, dat na één dag vol stond met regels voor goede opvoeding en etiquette met meer dan 20 delen op de standaard. In bibliotheek Estarreja 02/2008 loop ik met de blauwe helm van de werken en als arbeider van de openbare werken schrijf ik het volgende op de deur van de kamer: in mij heerst de stilte voor het lijden. Ik bedreig mijn broer met de dood en ik word door de autoriteiten onder die beschuldiging meegenomen voor psychiatrisch onderzoek. Ik ga op eigen initiatief naar het ziekenhuis visconde de Salreu waar ik als patiënt word opgenomen, er ontstaat een discussie waar en over ziek zijn of niet, het is dat het computersysteem mij alleen als ziek heeft toegelaten! Ik stel voor om naar het psychiatrisch ziekenhuis van Coimbra te gaan, waar ik de volgende dag aankom met de militair van het gnr die me een lift naar huis gaf. Ik ging in woordstaking en bleef meer dan 10 uur stom. Ik kocht licht- en geluidsapparatuur met 100 watt versterkte luidsprekers en de cd met het anti-Dantas manifest werd op maximaal volume door mijn slaapkamerraam gezet, over José de Almada-negreiros, futuristisch dichter van Orpheus en alles. H.U.C. - Coimbra University Hospitals Inpatient bulletin - psychiatrische dienst - man - patiënt opgenomen in dit ziekenhuis op 2008-02-02 en ontslagen 2008-02-18 - normale ziekte, hij verschoonde de luier van zijn kamergenoot, met een ander maakte ik ruzie en vertrok toen midden in de behandeling. Ik werd door de autoriteiten naar het ziekenhuis geleid, geboeid en niet eens gezien door de psychiater, gedwongen om me tegen mijn wil aan de behandeling te houden, vastgebonden op een brancard en kreeg een injectie. Ik pakte de boeken die ik geleend had en

Ik gooide ze in het meer van het gemeentehuis en trok die dag mijn shirt uit, ik liet mijn tatoeage met de tekening van de kracht van het licht zien voor een mis buiten, ik liet zelfs 15 euro achter in de stoet. Ik werd gesommeerd door de wethouder van cultuur van Estarreja dat, als ik de boeken die uit de bibliotheek waren gehaald niet zou afgeven, er een strafrechtelijke procedure zou worden gestart, en het ergste is dat de CD was bekrast en op de dag van de processie werden de boeken in de fontein van het gemeentehuis gegooid.

Toen ik door ziekte doofstom werd, bedacht ik een plan om een geheim van miljoenen dollars te bewaren. Ik dacht: ik zal niet spreken omdat ik dat niet wil, ik zal doofstom blijven, mijn zoon zal met een Arabisch boek dat door mij met de hand is geschreven de grootste schat ter wereld hebben.

Op de Coimbra-afdelingskrant kreeg ik de diagnose schizofrene psychose - misschien denk ik nu pas dat ik schizofreen ben... Ik luisterde naar de gesprekken in de verpleegstersvergadering, de slimste hulp merkte dat ik luisterde en zei tegen de collega's dat het mijn beurt was... Ik had op het formulier "vluchtgevaar" "pyjama aanhouden" geschreven en ik vond het belachelijk, zou ik ooit in pyjama weglopen! Om onder deze verplichte internering uit te komen ben ik verplicht een gerechtelijk document te ondertekenen waarin staat hoe ik me aan de behandeling ga houden. Tijdens het interview in het ziekenhuis in Aveiro zei ik dat ik behandeld wilde worden met mijn pseudoniem "de heer van het licht", dat ik alleen fruit at dat van de boom viel en geen boter en aardbeienjam lustte. Wat zat er in de gebruikelijke maaltijden. Ik dacht aan manieren om zelfmoord te plegen, zoals mezelf van de ontdekkingsstandaard afgooien, enz...

Levend voel ik een lijden dat me verhindert om te zien, ik zou graag echt zijn met gedrag altijd trouw, maar als een droevige clown ben ik vals de glimlach, de vreugde van het interieur,

gehoorzaamt niet aan de buitenkant. Ik voel een schommeling die me de normale plaats doet verlaten, doet reizen en verblijven op een punt waar men ver van zijn eigen zicht is. Ik voel een afschuwelijke pas, een onnatuurlijk fenomeen, maar als een wild dier voel ik de woestheid en met snelheid verscheur, wurg en dood ik alsof een aangeboren kracht me voorbestemd heeft om op het moment zelf te falen. Op reis, spoorloos blijft het beeld van de rebelse, hatelijke en echt zondige, hier is een eed in de lucht bij de temperatuur van de tijd, deze gewelddadige impuls bloeit en groeit, het is niets anders dan een slecht moment, alle woestheid geculmineerd en geperfectioneerd, ik verkleed me als clown en met een itn pet - om Portugal te informeren in het café Venezuela. Ik ga naar het CTT (postkantoor) om een brief van de rechtbank op te halen, ik vertel de medewerker dat ik door mijn ziekte niet kan tekenen, ik maak mijn vingerafdruk, dat wil zeggen, ik blijf achter zonder te schrijven. In Coimbra, in het ziekenhuis, vond ik net als in een hotel een stuk karton om op de deurklinken te plakken met de tekst: "Niet storen! Doe geen moeite!" Ik droeg het aan mijn pols rond de omtrek van het ziekenhuis en ontdekte dat ik bladeren van een boom plukte en van de bladeren en het stuifmeel maakte ik sigaretten van de sjaaltjes die ik van Tomás had geleend, die de bijnaam "de parachutist" had.

Ik verliet het ziekenhuis na een week ben ik weer naar het ziekenhuis met het verhaal van de psychiatrische evaluatie onder het bevel van GNR van ovar - in Coimbra zet ik op een tentoonstelling van een dwangstoel met de grondwet aangeboden door de vergadering van de republiek en open in de verdediging deel in afwezigheid van autoriteiten. Ik doe het licht aan en uit zeggend de kracht van het licht door de schakelaars van het ziekenhuis van

Coimbra uit te zetten, ik koop de super interessante en er komt een geweldig onderwerp aan de orde over de oorsprong van de duivel "hashashin / vulto". Aangezien de psychiatrische afdeling gemengd is heb ik zelfs orale seks gehad met een patiënt in de mannenkamer en in de slaapkamer. Ik was

in het ziekenhuis van Aveiro en ik ademde door een open raam van 5 cm breed. En ik wilde gewoon de lucht inademen die waaide en ik zag de tuin en mensen die aan het rennen waren en zich vermaakten en ik wilde gewoon ademhalen... De vrijheid voelen

Blijven: manier van leven Ware

verhalen van

Nelson brás pereira

Dat wat wordt verkondigd, waarvoor het is voorbestemd. Manier van leven, dat wil zeggen, het is alles wat we erven van onze voorouders, dan hebben we de missie, om ons voort te planten als we volwassen zijn, dat wat wordt verkondigd door de wetten van de samenleving, waar we leven in een democratie.

Dat is alles wat we kunnen verwerven, de kennis, dat is alles wat we zoeken als we weten wat we hebben opgebouwd.

Waarom?

Want als we te maken hebben met de maatschappij waarin we door de kracht van de rede zijn opgenomen, moeten we altijd zo leven dat we een acceptabel wezen zijn, zodat we door de maatschappij zelf als een heer worden gezien, we kunnen niet gemeen zijn, alleen waardiger dan we kunnen zijn; dat is waar we voor leven, we weten ook dat er tussen hulp is.

Waarom?

Omdat we wezens zijn om elkaar te dienen, daarom is er het verworven probleem, om de waarheid te spreken als het kwaad voor mij groter is.

Waarom?

Want we kunnen een sociaal wezen zijn, maar we kunnen ook een wild wezen zijn.

Als we niet verslagen worden door gelijke wezens.

Maar er is en zal altijd twijfel zijn, wantrouwen dat ons altijd achtervolgt, waardoor we worden onderwezen, waardoor we worden onderwezen en dat is de weg die we bewandelen zolang we er zeker van zijn dat we echt vertrouwen, dan dienen we onszelf goed omdat we goed doen.

We willen alle lezers een plezier doen die boeken kunnen lezen, deze boeken van mij, die je in elke boekwinkel kunt vinden en waar je gefascineerd kunt raken door de onderwerpen waarnaar je wilt luisteren en die je wilt lezen voor het slapengaan.

Het zal goed gezelschap zijn, ze zullen nooit zulke waargebeurde verslagen lezen en zien.

Net als degenen die het gevoel hebben dat ik geef vanuit de ware ervaring van iemand die al fouten heeft gemaakt, maar die wist te genezen van al het kwaad dat mij heeft achtervolgd.

Wat wordt het thema van deze editie?

Vliegverslagen, misschien is het een onderwerp dat niet te schokkend zal zijn, we willen de lezers niet shockeren, maar de verslagen zijn waargebeurd en worden verteld op een manier die op een coole manier werd ervaren.

Omdat ik een ervaring had binnen de wet, het geloven, we verbeelden ons duizend en één dingen, we voelen in de huid het ware gevoel van het dierlijke instinct.

We willen en moeten winnen met geweld.

Buiten de wet kan dat wezen waarvan we allemaal geleerd

hebben dat het ons kan vinden en het gewicht daarvan komt de manier waarop we gewend zijn om samen te leven, want ondanks al het kwaad dat

we kunnen doen, kan het nooit als kwaadaardig worden beschouwd.

Ik denk dat er in elk wezen een reïncarnatie zal zijn.

Ambitie om te willen leven, wat we willen is leven op een manier die we gemakkelijk vinden, maar die niet gemakkelijk is en moeilijk wordt, wanneer we in de tralies van de wet vallen en, wanneer we het geld niet hebben om goede advocaten te betalen, betalen we een hogere prijs.

Waarom?

Als we niet voor het grappige vallen, kunnen we ook niet grappig zijn.

Dit is mijn verhaal, het verhaal van een jonge man, zoon van een Portugese vader, maar geboren in Afrika. Ik ben opgegroeid in Pontinha, na een scheiding tussen mijn vader en mijn moeder.

Vanaf dat moment begon mijn echte leven van gemakkelijk willen leven en zoals ik hierboven al zei, gemakkelijk kan moeilijk worden.

Waarom?

Omdat ik altijd heb geloofd dat de wet ons gunstig gezind is als we berouw tonen.

Maar wanneer de feiten 100% bewezen zijn, doet de wet, die geregeerd wordt door de rechtbanken, waar de misdaad alleen echt bewezen kan worden, dat het echt gebeurd is, dat afgezien van verschillende factoren, die de lezer waarschijnlijk in verwarring zouden brengen.

Waarom?

Omdat het moeilijk zou zijn om aan de lezer het ware gevoel

over te brengen van de pijn van het niet vergeven worden en de mogelijkheid hebben om te proeven van het plegen van een misdaad en het voelen van

het kwaad dat we doen.

Wanneer we in de steek gelaten worden door de maatschappij en we die blik van de buurt zijn, waar iedereen graag naar kijkt.

Waarom?

Je hebt oog voor zoeken, dat komt voort uit individuele vaardigheden. Omdat we altijd geboren worden met een erfenis om verder te komen in het leven, zodat we ook kunnen onderwijzen en een bittere levenservaring kunnen doorgeven, en ik betaal er nog steeds voor!

Ik ben geboren in Afrika, ik had drie zussen: elvira, cândida en são. Daar heb je een goed begin, van een verhaal dat een briljant verhaal zou kunnen zijn, maar toevallig een minder goed levensverhaal bleek te zijn.

Ik voelde niet veel kwaadaardigheid van de mannen die die functie uitvoeren, de zogenaamde gevangenisbewakers, ik heb ze altijd als vijanden beschouwd omdat ik niet hoefde te willen accepteren dat ik echt weg had kunnen komen met die rechtszaak.

Ik heb op mijn levenspad verschillende misdaden gepleegd.

Hij gebruikte die term die in jargon was, met wie we te maken hadden, het was een vorm van jargon, of we kunnen ook de term georiënteerd.

Dat waren de plekken waar we naar zochten en door de manier van leven die we leidden waren dat altijd de pier, waar geen geweld was of geweld niet op een verleidelijke of provocerende manier werd aangetroffen, omdat we ons echt goed voelen bij wat we doen. Het wordt niet goed gezien in de ogen van de maatschappij, omdat geen enkele maatschappij accepteert dat anderen kunnen leven van

misdad, als het niet wordt gezien als een behoefte om middelen te consumeren die...

lijken misschien vreselijk slecht, maar ze bestaan echt.

En als zodanig hebben we allemaal onze ondeugden, maar als zodanig nemen we het altijd slecht op als we iets niet leuk vinden dat voor ons altijd onwaarneembaar was, als slecht, maar dit heeft een geweldige visie op de plaatsen waar we allemaal zijn opgegroeid, ze zijn onze middelen en het naast elkaar bestaan maakt onze vorming van het willen en de ambitie hebben om goed te leven en beter te zijn dan de ander.

Er zou veel kieskeurigheid zijn, net als bij de kinderen met wie ik opgroeide, maar onder die kinderen was een meisje dat ik altijd leuk vond, sinds ik haar ontmoette, ze was op dezelfde dag jarig als ik.

Ik heb haar altijd gemogen, vanaf de dag dat ik haar ontmoette, ik heb haar altijd gemogen, ze woonde veel bij mij en ze woonde veel bij mijn zussen, we hadden een relatie die heel erg van haar was, het was geen liefde op het eerste gezicht, ik geloof en ik zou geloven dat er nooit een vrouw zal zijn zoals ik van die ene hield, de eerste keer dat ik haar kuste, voelde ik me als de echte leeuw, we zien onszelf allemaal graag in de savanne.

Hij die het recht heeft op een leven gelijk aan alle mannen om een vrouw te hebben en een gezin te stichten.

Ook al accepteert ze de manier van leven die ik heb geleefd en is deze liefde maar eens in je leven, ik voel me niet de wijze, noch heb ik mezelf ooit als zodanig beschouwd, maar ik heb ze allemaal ontmoet, ze waren op de een of andere manier geïntegreerd, we moeten ons allemaal verbinden, ik heb een hoge rekening betaald, maar dit was allemaal omdat ik een goed leven wilde hebben.

Ik was goed in wat ik deed, ik begon met overvallen, ik begon met de eenvoudigste overvallen, ik deed een paar

gewapende overvallen. Maar toen degradeerde ik door het overmatig gebruik van cocaïne, ik voelde me goed bij het roken en ik deed niet meer aan cocaïne.

wilde vertrekken.

Ik ijldde ervan, maar ik heb nooit iemand aangevallen tijdens mijn overvallen, als er geen reactie kwam, zou ik geen geweld hoeven te gebruiken.

Ik weet dat wie in de regen loopt nat wordt, hij wilde gewoon het geld pakken of de waardevolle spullen die ze bij zich hadden.

Het verschilde van plaats tot plaats, aangezien ik opgroeide in pontinha, was Lissabon altijd leuk voor mij, ik bekeek deze stad zoals ik geschiedenisboeken heb gelezen, een stad met historische en culturele waarde.

Ik zag de progressie van een goed leven hebben, van een goed leven kunnen leiden, als zodanig, met andere woorden, ik wilde alleen maar het geld, ik wist dat het goed met me ging, ik wilde alleen maar het geld en ik voelde me slecht in die daden, het enige wat ik wilde was mijn verslaving bevredigen en me sociaal voelen, in de sociale omgeving, goed zijn met mensen en me normaal voelen, normaal in de sociale omgeving, in de relatie met mensen.

Ik voelde me dominant, ik dacht dat ik de leeuw met de manen was die zijn territorium veroverde en het leven domineerde. Zo zag ik het leven met een vrouw tegemoet! Nou... Ik zag deze manier van leven op een positieve manier tegemoet in het kwaad dat het mensen kon doen, ik heb nooit iemand kwaad gedaan op een manier om anderen op een brute manier te ruïneren en ze met niets achter te laten.

Ik maakte alleen maar gebruik van de omstandigheden van het moment en deed het alleen maar voor het geld, om snel cocaïne te kunnen roken, maar ik heb altijd verlengd wat onvermijdelijk was, namelijk dat wat niet met een mens wordt geboren, of misschien zelfs wel dat we het kunnen

erven, dat de oorzaak die studie als het de

De mens die alcohol drinkt en drugs rookt, reageert op de voortplanting van genen in de erfelijkheid die overblijft als gevolg van de bevruchting.

Ik ben niet de "expert" in deze materie om dit alles te kunnen ontcijferen en de lezer deze parabel over te brengen, van het type om erover te spreken omdat ik erover moest spreken, het zijn manieren van leven. Soms worden ze in een goed licht gezien, soms in een slecht licht.

Waarom?

Omdat de manier van leven die we hebben geleerd, zoals ik hierboven al zei, niet altijd mogelijk is om kwaadaardig te handelen, moet het vergeven worden, om goed geprezen te worden!

Waarom?

Omdat we leven vanuit dit, vanuit normen, we leven vanuit gevoel en gevoel beveelt het leven, is het een vorm van ambitie om een goed leven te kunnen hebben.

De relatie begon, ik was 22 jaar oud, ik zat in het leger, maar ik wilde niet gaan, maar de wet zei van wel. En toen kreeg ik de echte relatie, de passie die ik nooit zal hebben zoals Cristina, en hier begon de relatie waar we allemaal naar streven, we willen allemaal onze ware betere helft vinden.

Ik leefde intens, ik voelde dat als ze niet bij me was, ik me niet goed voelde, en op dat moment maakte ze waarschijnlijk misbruik van het feit dat ze wat meer macht over me had.

Ik hield van het meisje, ik was jaloers, maar het was geen zieke jaloezie, het was een gezonde jaloezie en in die jaloezie zat geen echte zieke kwaadaardigheid waardoor ik iemand zou kunnen dwingen om bij mij te blijven door me

op te dringen.

Waarom?

Ik dacht dat ik alleen was en als ik haar zou verliezen zou ik de vrouw van mijn leven verliezen, maar het gebeurde. Ik wilde naar de bovenwijk en zij wilde naar een disco in campo pequeno, we hadden ruzie en toen zijn we uit elkaar gegaan, misschien was het niet haar wil, haar oudere broer heeft de relatie nooit goed geaccepteerd. Ik had ruzie met hem, maar dat was voordat ik van tina begon te houden, maar het ging voorbij was een moment van omstandigheden, maar ik vond hem leuk, maar hij accepteerde mijn manier van leven niet, hij heeft het me nooit verteld, maar hij heeft ook nooit laten merken dat hij aan mijn kant stond, wetende dat ik van goeden huize kwam.

Het deed niet veel pijn, maar hij accepteerde mijn relatie met zijn zus niet. Hij woonde alleen bij mij vanwege de omstandigheden, we woonden in dezelfde buurt dus we hadden die relatie, die van onze opvoeding.

Haar moeder kwam uit Nelas, Dona Conceição, haar vader ken ik niet, maar hij was een goede man, Raul.

Hij leerde alleen te leven op kosten van zijn vrouw, op een gegeven moment riepen we hem in de buurt uit tot buurtinspecteur, hij was nog een kind, maar hij had al gevoel voor tijd, hij studeerde al.

En toen zag ik al snel, ondanks de jonge leeftijd die ik had, dat ik moest vechten voor het leven en voor wat ik had: vader, moeder, huis, ik had nooit gebrek aan eten, en heb dat ook nooit gehad. Want ondanks het lage salaris dat mijn moeder kreeg, betaalde ze 11 duizend escudo's aan huur en mijn vader betaalde alleen de huur, maar er was nooit gebrek aan eten.

Dus het was het begin van het einde, dat wil zeggen,

vervreemding kan leiden tot vergetelheid, ik denk dat het degene was die

mijn vader verloor, moest ik op dezelfde manier reageren als hij.

Ik zag hem als een held, een vechtersbaas, de zoon van nederige mensen, de grootmoeder, Elvira, was degene bij wie ik woonde tot ik 6 jaar oud was, totdat ik naar school ging, wat gebeurde Ik raakte gewend aan mijn grootmoeder, ik studeerde af, onafhankelijk van de directe begeleiding van mijn vader, maar in die tijd waren mijn ogen nog niet wijd open, maar ik had een gevoel voor tijd.

Ik had een gevoel voor het moment.

Ze behoren tot de zuiverste rekeningen die er in de wereld kunnen bestaan. Waarom?

Tegenwoordig kan iedereen op de voorgrond treden voor zijn manier van leven, ongeacht zijn positie of sociale hiërarchie.

Daarom begint het daar, het idee dat niemand echt ergens van beschuldigd kan worden zonder concreet bewijs, dat wil zeggen, op een concrete manier.

Waarom?

Dit is hoe wetten worden geregeerd en we hebben er allemaal toegang toe, we mogen niet doden, stelen en verkrachten.

Maar we kunnen teruggaan tot het begin van de mensheid en zulke gebeurtenissen volgden elkaar op, want daar is de geschiedenis op gebaseerd.

Wij zijn de continuïteit, de continuïteit die altijd continu zal zijn, degene die voorbestemd is.

En het is de absolute zekerheid dat we leven voor een doel, we zijn niet de voortzetting van het blijven en bestaan op aarde.

Ik weet het niet, het zou het thema kunnen variëren, maar het zou de lezer in de weg kunnen zitten bij het lezen, het zou de aandacht kunnen afleiden van het echte verhaal dat gebeurde.

Maar dit zijn parabellen die door het hele boek heen altijd zullen blijven bestaan, omdat we de situaties die we hebben meegemaakt beter zullen specificeren en begrijpelijker zullen maken.

Waarom?

Zodat we kunnen zien dat het allemaal binnen een samenleving was waar er altijd gezonde levens en begrip waren, een deel van de samenleving omdat we in de ogen van anderen misschien wel Judas zijn, maar er is één heel belangrijk ding in het leven, wat we zaaien is de vrucht die we zullen oogsten.

Mijn vader zag me altijd en wilde me zien als een koning, maar ik ben de koning, de krijger die niet altijd kan winnen en ik ben heel jong begonnen.

Toen ik zei dat gemakkelijk niet gemakkelijk is, maar moeilijk, noemde ik dat de jacht.

Nadat ik haar een klap in haar gezicht had gegeven, voelde ik dat ik haar kwijt was, ik voelde het in mijn ogen, later probeerde ze weer bij me terug te komen, maar ik accepteerde het niet en toen begon het echte verhaal van de misdaad, maar ik had al een verleden, ik was al gescheiden toen ik zes maanden in de militaire gevangenis in Santarem zat, het was de militaire gevangenis.

In die tijd werd Arnaldo veroordeeld, dat wil zeggen, het verhaal van dit individu past in mijn pad in de gevangenisomgeving, in de verlenging van het boek zal de lezer de ware sociale omgeving begrijpen, in dit geval

In de gevangenis kreeg hij zes maanden later gratie van de paus.

Het was allemaal investeren zodat ik een goed leven kon leiden, ik was al gescheiden van de tina. En wat deed ik? Ik probeerde mijn geluk.

Ik mocht zelfs werken aan de metro in Pontinha als timmermanshulp. De zwarten waren bang voor me, ik werkte met zwarten uit Kaapverdië, goede mensen die een beter leven wilden dat ze in hun land van herkomst niet hadden.

Ze waren op zoek naar Portugal om een beter leven te hebben, wat ze in hun eigen land niet konden krijgen, dus de zoektocht leidde ertoe dat ze uit hun eigen land emigreerden.

Het was gemakkelijker om Portugal op te zoeken omdat het zo dichtbij lag.

Ik begon de nabijheid van de Kaapverdianen te voelen, van het leven met hen, Kaapverdianen werden slechte mensen genoemd omdat ze moesten vechten tegen ongelijkheid en toen ze hier in Portugal aankwamen waren het mensen die niet goed werden geaccepteerd, omdat de overzeese oorlog voorbij was en op dat moment was ik nog een kind, ik was een kleine jongen, ik werd wakker en ik begon met wat niemand wil van een zoon, ik begon te zwerven, ik was nooit een zwerver, ik was een zwerver.

Ik had de ervaring uit het verleden al onder de knie, ik zag de scheiding van mijn ouders toen ik 8 jaar oud was, ik studeerde al, en daardoor wist ik al dat het niet goed met me zou gaan, ik voelde de vervreemding van de man die ik als held had.

Toen ik dit verlies zag, beseftte ik al op jonge leeftijd dat ik

mijn moeder zou moeten helpen, maar ik hield echt van mijn vader.

Elke zomer bracht ik met hem door tot ik 17 was.

Ik ging later verder toen ik in het leger zat, maar toen begon de terugtrekking die natuurlijk is.

In die tijd zat hij in Figueira da Foz op de praktijkschool voor vervoersdiensten waar ik mijn vakanties met hem doorbracht.

Mijn vader was een harde man, hij had een moeilijke jeugd, hij verloor zijn vader op 14-jarige leeftijd.

Mijn vader vertelde dat zijn afscheid liefdevol was, het was het afscheid waar hij van hield omdat het een gehaast afscheid was, sinds het afscheid zou hij zijn vader nooit meer zien, maar hij groeide hard op met het helpen van zijn moeder, hij was de zoon die het langst bij zijn moeder thuis woonde.

Ik heb 6 jaar bij mijn oma gewoond, maar wat was ze hard, ze kwam van onderen en groeide hard op, ze liet haar kinderen nooit honger lijden.

In die tijd was hij mijnwerker. Hij was op zoek naar ertshandel, maar daar slaagde hij niet in. Hij was ook wielrenner, ging toen bij het leger en zette daar zijn carrière voort.

Hij werd een normale man, hij kwam daar door de noodzaak van het leven, omdat hij zich verzekerde van wat wij allemaal moeten verzekeren, zelfvoorziening.

Dat gebeurde, want hij was een stoere man, vriend van zijn vriend, vriend van zijn kinderen, maar hij was niet van veel woorden, maar hij was respectvol en eerlijk.

Dat is wat hij me altijd wilde nalaten, maar het was, daar ga je, het was de scheiding, ik dreef een beetje weg, ik streefde niet naar een meer diepgaande follow-up van de manier van zijn en de manier van leven, van moeilijkheden te overwinnen en het obstakel van het leven beveiligde een

post van

werken om de toekomst veilig te stellen om zich te kunnen voortplanten, het zijn allemaal goede kinderen, we zijn het waard om zijn kinderen te zijn, maar ook van mijn kant was er een gebrek aan begrip en loyaliteit, ik werd de deugniet zoals ik had gezegd.

De psychologische zweepslag van het gevoel verergerde me alleen maar, omdat ik nooit meer kon zien dat het goede beoefend moest worden, maar omdat ik alleen maar kwaad ontving door afscheiding was alleen maar kwaad in mijn gedachten.

En zo ging het allemaal tot aan de daad van veroordeling. Waar begon het?

Ik was al over de scheiding heen, toen begon ik de eenzaamheid in te gaan, maar het was mijn manier van leven die ik al had van vroeger en daar voelde ik me veilig voor de zorgen van de teleurstelling die ik had gevoeld, maar daar zwoer ik, je verlaat me, ik zal mezelf nooit meer opgeven.

Ik ging verder met mijn manier van leven was consumeren en stelen en toen zocht ik haar nog steeds en zocht haar meerdere keren en toen wilde ze me weer accepteren, ik weet het niet je hebt me laten lijden, ik wil dat gevoel niet meer hebben, het was pijnlijk, maar ik moest altijd leven en ik heb haar nog steeds.

Ik heb haar nog steeds in mijn gedachten, dat is waarom ik zoveel jaren in de gevangenis heb geleefd, altijd met haar in gedachten, altijd aanwezig in mijn wezen, dat is waarom ik zoveel waardering heb voor deze passie, ik heb geen andere geleefd zoals deze.

Linhó, na drie maanden preventief te hebben gewerkt kwam ik in de gevangenis van veroordeelden in Linhó terecht, mijn verhaal daar begint met de moed van een wezen dat

beperkt wordt door moed, door wat we te maken hebben met de wereld van anderen, wat er gebeurt is het volgende, omdat ik wist dat de weg in het klooster erg lang kon zijn, wendde ik me tot de jungle om me te redden, het was de weg

het is makkelijker om te gaan met mensen die misdaden plegen en in de gevangenis zitten, het is een wereld waar de wet van de domheid heerst, en als je met domme mensen omgaat moet je weten hoe je met ze om moet gaan, maar als je te slim bent kun je vallen, daarom moet je het leven daar noch naar het land noch naar de zee leiden, Dat was mijn redding, dat was de methode die ik koos waardoor ik won, maar mijn begin zal lang zijn en het was een moeizaam begin omdat ik mezelf zag zonder vrouw, zonder vrijheid, ik zag mezelf gevangen, verloren en ik was jong, ik dacht aan alles wat er zou kunnen gebeuren in de jaren die ik daar zou kunnen doorbrengen. Dus wat deed ik? Ik begon toen met het winnen van respect, het is niet makkelijk, ook al wil ik niet in gewelddadige conflicten verzeild raken, ze gebeuren omdat ze een routine volgen die ik me later realiseerde, de routine waarvan ik walgde toen ik het zag, ik had nooit gedacht dat mensen elkaar zoveel kwaad konden doen omdat sommigen drugs verkopen, anderen zijn consumenten omdat het leven in de gevangenis draait om het monopolie op drugs, want zo begon ik heroïne te roken, Omdat ik al in de gevangenis zat voor het overmatig gebruik van cocaïne, besloot ik om heroïne te gaan roken, maar op een grappige manier, kijk, ik ga heroïne roken, maar toen ik merkte dat ik al verslaafd was kon ik niets doen, maar ik leerde hoe het moest, maar dit wordt later verteld, dus het begin was dit, om een leven in de gevangenis te hebben ondanks de realiteit die ontsnapt aan de geneugten, ik legde me alleen neer bij het gebruik van heroïne omdat ik wist dat ik afstand zou nemen van het idee van seks hebben, ik werd gevoed door een chemische stof die me er niet aan liet denken. Ik had platonische liefdes zoals legitiem is en ik kreeg geweldige liefdes, maar het is iets dat gegarandeerd is, maar het is niet genoeg om alleen maar te experimenteren, het is niet genoeg om alleen maar te willen roken, er is altijd het aspect van leiders willen zijn van het

zien van anderen van

Ik besloot geen medelijden met iemand te hebben, want ik was er ook, ik betaalde een schuld van gerechtigheid, maar mijn pad was heel slecht, als ik deze les eerder had geleerd, had ik gewonnen en niet verloren, want dan was ik midden in de straf vertrokken, maar mijn imago was verbrand, ik was behoorlijk gerefereerd, er is een verslag van mijn gang door deze jaren in de gevangenis, het was het begin van het einde, een hard begin, waarvoor ik geen spijt kan hebben van de jaren dat ik de drug rookte, het hielp me om een grote behoefte te bevrijden die we allemaal voelen, het is logisch om plezier te hebben, om de vrijheid te hebben om te kunnen lopen en ervan te genieten, in al die jaren had ik ook liefdes die ik van binnen opbouwde, maar dat laten we voor later, nu ga ik het hebben over het pad dat lang is, ik weet niet hoe iedereen begint bij de ingang als ze veroordeeld zijn, dat is om welzijn te zoeken, zelfs binnen het kloosterleven, maar dit is allemaal subjectief, want ons welzijn kan degenen die naar ons kijken niet bevallen, kan op verschillende punten onwelgevallig zijn, ten eerste kan het gestolen worden, ten tweede kan het slaaf worden, werk, ten derde kan het kindermisje of huisvrouw worden overdag, er is zoveel verscheidenheid aan mensen binnen de gevangenis dat men niet altijd kan weten wat er in de ziel omgaat of wat iedereen leuk vindt, velen kiezen het goede om niet geschaad te worden, maar buiten dit alles is er een nog belangrijker punt, je kunt nooit, nooit een vriendschap kopen, zelfs niet als er in de gevangenis voor betaald wordt, de confrontatie is erg hard in de gevangenis, er zijn mensen die niets hebben, de confrontatie in de gevangenis is zwak, zwak aan de ene kant en sterk in het geheel, ik zou duizend miljoen geven of wat ik ook moest geven om terug te gaan, om ermee weg te komen, maar ik wilde deze weg lopen, ik wilde de harde weg lopen, het was de weg die ik altijd nam

begrijpen, mijn kant was altijd meer psychologisch.

Vanaf dat moment vond ik nooit meer het pad van het goede in de gevangenis, ik geloofde niet meer in het goede, ik zag alleen nog maar het kwaad. Waarom was dat? Omdat ik walgde van mezelf, omdat ik in de ogen van anderen niet meer was dan een piranha, piranha is een slangterm die we gebruikten, het betekent een luilak, iemand die zich aan geen enkele zaak wil wijden behalve aan datgene waarvoor hij berust, hij volgt altijd het pad van iemand die altijd toegeeft aan het goddelijke, daar komt kracht vandaan, van het geloof in hoop en geloof, en dat droeg ik altijd met me mee, ik zag daar moorden.

Maar het kon me geen reet schelen, en ze lieten me leven, ze probeerden me nooit iets aan te doen, eerlijk gezegd, en dat is precies hoe het allemaal begon, ik was erg onstabiel, onvoorspelbaar, en de directrice van de school moedigde me aan om verder te studeren, maar dat concludeerde ik, alleen niet iedereen die studeerde, had steun van familie, gegarandeerde steun.

Dit bestaat altijd als het verzekerd is van een legale manier van leven en het kunnen claimen van wat er mis is, daarom heet het gegarandeerde steun, binnen de wet zijn zij degenen die ons het verkeerde geven als we door het systeem geduwd en verslagen worden, want door geen geld te hebben worden we in een systeem geduwd waar als er geld is alles heel goed gaat, rechtvaardigheid werkt, want als er geen geld is, is het al weg.

Het maakt niet uit hoezeer ze je geloven, ze kunnen niets veranderen omdat ze ambtenaren zijn, en ze moeten gewoon communiceren dat ze niet kunnen handelen, zonder de eisen die door justitie worden gesteld, dat er een aanklacht is voor het openen van een onderzoek, maar als ze een

Navraag leert dat ik altijd veilig was omdat ik wist hoe ik me in de gevangenis moest bewegen, ik kende de corrupte bewakers, degenen die drugs naar de gevangenis vervoerden, sommigen kwamen ermee weg, anderen eindigden in de gevangenis.

Sommige van die agenten die werden gearresteerd kende ik al, ik viel op en had een episode met een van hen, alfredo, hij was een man van de nacht, de koning van de nacht, een nachtclubexploitant, dat is de echte koning van de maffia, hij verdient een beter leven, hij was een ex-goe agent, maar hij volgde het pad van de misdaad. ik ben erg blij dat ik hem in mijn boek noem omdat ik een paar dingen van hem heb geleerd, hoewel hij een agent was en ik een minder positieve episode in mijn leven met hem had, probeerden ze me te vermoorden in de linhó gevangenis, alleen was ik toen al een veteraan, ik had er vijf jaar gezeten. Ik kende al het personeel, en zij kenden mij allemaal, en die episode was slecht voor de hele gevangenis, in relatie tot de gevangenen, want ik was een stimulans voor hen allemaal, ik was het voorbeeld dat ze in mij zagen, om de continuïteit binnen het klooster te waarborgen, omdat we daar moesten zijn, En toen ik hierboven zei dat de Kaapverdianen mijn bond zouden zijn, had ik het niet verkeerd, dat waren ze, in feite wilden ze die episode terugbetalen, ze probeerden me te vermoorden, ik was uitgenodigd om de man aan het hoofd te zijn, maar ik wilde van niemand de bond gebruiken, ik liet hem gewoon inzien dat als ik hem wilde, hij dood zou zijn.

Maar door de ironie van het lot gebeurde er niets van dat alles, ze sloegen hem alleen, ze doodden hem niet, hij verloor zichzelf en probeerde mijn vriendschap met hem te versterken, maar hij wist van binnen dat hij die episode nooit zou vergeten, ik vergaf hem alleen voor het feit dat hij de nederigheid had en zich liet misleiden door wat ze over mij zeiden, niet door de gevangenen, maar door de

gevangenisbewakers, en

want hij wist dat hij me niet kon verslaan, hij zou de vroege prijs van de dood betalen, dus zo was het ik liet hem lopen en toen ik me realiseerde dat hij nederig was leerde ik hem te respecteren en te accepteren, want hij zou niet in leven zijn als ik hem niet wilde, maar hij was het niet waard, het was gewoon een hoge prijs om te betalen, ik werd bekritiseerd door de gewone gevangenen die de politie haatten, ik werd geminacht.

- nelson hoe accepteer je deze man?

Ik accepteerde hem omdat hij naast alles een professional was, hij kreeg machtige vijanden in de omgeving waarin hij leefde, hij was een agent, hij had veel kennis, hij kende topmensen en hij kende machtige mensen die konden helpen, hij dreigde me te stoppen met praten met deze persoon anders zouden ze niet langer ons respect hebben en zij het onze, maar ik liet hem leven, hij was een van ons, de Kaapverdianen die ik noemde waren nelson en carlos, ze woonden precies in het gebied waar ik opgroeide ze waren mijn schouder om op te leunen en de dingen die naar buiten kwamen kwamen later, en ze wilden deze persoon afgeslacht zien, maar ik liet hem lopen, ik wil niets van deze persoon, ondanks alles heb ik niets tegen hem, en het verhaal van die broers carlos, werd doodgeschoten door een psp agent, hij werd gerefereerd, hij was erg geslagen, hij speelde schaak met mij, hij was een "expert" in de materie, hij wist alleen hoe te spelen voor geld, ik zei hem altijd, het is het niet waard, we spelen voor de liefde van het shirt, maar op dat moment was hij al goed, Ik werd gesponsord door Manuel en Romão en Badona, we gingen met elkaar om als broers, er was wederzijdse hulp, er was alles tussen ons, in het midden waar de misdaad elke seconde tot de duizendste van een seconde op de loer ligt, is er van alles en soms kun je er middenin terechtkomen en nadat we dat hadden gedaan, besloot ik mijn weg te vervolgen, ik deed

veel escorts binnen de

gevangenis, dat wil zeggen, ik zorgde voor het welzijn van sommigen, en om de mijne te verdienen, dat wil zeggen, de ene hand wast de andere.

Het was het motto, het motto van wederzijdse hulp, maar er was altijd het risico om in een situatie terecht te komen als er een beroep op ons werd gedaan, er was een moord in Linhó, ik heb er nooit aan getwijfeld, het waren goede dagen en dagen van plezier omdat ik zelfs vastbesloten was om het te doen, ik kon het niet, ik dacht altijd aan mezelf, ik dacht nooit aan anderen.

Alles ging heel snel tot mijn overplaatsing naar de Jodenvallei na acht jaar in de linhó, ze wilden me nooit en accepteerden me goed, ze wilden me kwaad doen, maar ze respecteerden me, ze wachtten altijd op mijn onvoorzichtigheid, die ik ze nooit gaf. Er was een vrouw die ambtenaar was bij de juridische afdeling, ze vond me aardig en ik vergaf haar, maar ik vergaf haar graag, de dag dat ze de val voor me zetten was precies de tijd dat ik krachtiger was dan ooit, ik heb nooit veel met ze gepraat met de politie, het was een gevaar, ik was op alles voorbereid.

Ongeacht het kwaad, het kwaad dat mij kon overkomen vanwege het feit dat ik een opvoeding kreeg die gebaseerd was op de toekomst en waarmee ik kon leven, het is een sterke factor om zo te zijn en eraan gewend te zijn en de leer te aanvaarden dat het leven zo is, we leven om te sterven we nemen het gewoon, maar toen ik werd overgeplaatst naar vale de jews, maar dat alles werd achtergelaten begon een nieuwe cyclus, dit was mijn manier van leven en de manier van denken, om geen enkele vorm van misbruik toe te staan, ik had mijn karakter, ik kookte in weinig water, en toen ik bij vale de judeus aankwam, besloot ik een nieuwe weg in te slaan, ik wilde af van de nachtmerries van het verleden, hoewel ik ze had, van het

verleden, ik had ze echt niet het was een eenvoudige manier om te zeggen, wat daar gaat, maar het is niet helemaal zo, wat daar gaat, gaat daar;

laat je gewoon gaan, laat je meeslepen in de fantasie dat we echt een overheersend wezen zijn en de eigenaar worden van het hele melkwegstelsel, dat is, alles is disfunctioneel en alles is erop voorbereid, omdat ze werkgevers zijn en ze de werknemers niet controleren van hun avonturen van stelen en kunnen zeggen dat het gelegaliseerd is, het is een manier van bedriegen, een van de momenten die ik het meest verheerlijk in linhó was mijn verovering omdat naast het verzekeren van mijn naam op het plein. Ik had nog een ding, het was het moment van alles of niets, met geen ontsnappen aan winnen, of sterven, dat was het motto dat ik in me had, de kracht om te leven en te kunnen genieten van wat ik niet had toen ik gevangen zat, ik heb nooit zinloos geweld gebruikt tegen mijn metgezellen, ik huilde bijna tranen, Ik heb nooit zinloos geweld gebruikt tegen mijn metgezellen, ik huilde bijna tranen vanwege het kwaad dat ik zag dat werd uitgeoefend door andere metgezellen die werden gedomineerd door geweld en misschien werden gedwongen om te doen wat de mensenhandelaren wilden, maar ik volgde geen hardere weg, hoewel ik me vastklampte aan heroïne, zwoer ik tegen mezelf dat ik om te leven in de gevangenis bereid zou zijn om te doden en op een waardige manier te leven, zodat ze me uiteindelijk niet zouden lastigvallen, Uiteindelijk zijn het alle tegenslagen van het moment waar we mee om moeten gaan, hoewel het niet mijn wens was om vijanden te maken waar ze niet bestaan en slecht met mezelf om te gaan, waren er mensen die me kwaad probeerden te doen, het management mocht me niet, dus toen deden ze het, ze stuurden hun informanten om altijd aanwezig te zijn als ik open was, Ze hadden een slecht geweten, maar één ding trok mijn aandacht en deed me veranderen, ik baseerde me veel op de leraren die ik had, ik voelde platonische liefde voor sommigen, en

dat was toen het goed ging, maar de boot

toen draaide het, ze grepen me en stopten me in de vallei van de joden, het was moeilijk na acht jaar gevangenschap in linhó, ik liet een uitgebreide geschiedenis achter op gevangenisniveau, want ik kende ze allemaal en zij kenden mij en daarom wilden ze me nooit voor honderd procent straffen, ik werd vaak gestraft met disciplinaire straffen, sommige voor agressie en anderen voor verbale agressie tegen de bewakers en zo realiseerde ik me dat ik echt te maken had met een maffia die machtiger was dan ik, maar in werkelijkheid waren ze niet meer dan ik, ze hadden alleen de boeken en het diploma, dat maakte iemand anders dan ik, want dat waren ze al, ik speelde veel turn the ball, voor mijn plezier, in feite speelde ik alles wat er te spelen viel, ik speelde de hoogste troef die je ooit kunt spelen, schoppenaas, Sommige mensen vertelden me dat ik misschien pech zou hebben met die kaart, tijden veranderen en toen begon ik te beseffen dat het leven zich niet binnen de gevangenis afspeelt, maar erbuiten, maar ik wilde het nooit internaliseren, maar ik wist dat dat mijn sterke punt was; Er begon een dramatisch verhaal dat eindigde in moord, er waren drie broers en ze gebruikten allemaal heroïne en heroïne was voor hen de behoefte van het moment, ze waren er afhankelijk van, ze waren drugsverslaafd.

Maar diep van binnen waren het nederige mensen, ze hadden een goed hart, omdat ze geholpen moesten worden, omdat het leven dat zij leidden, en ik ook, een hard leven was.

Maar dit alles is het resultaat van een manier van leven, degene die de oorzaak beweegt, omdat ik zelfs poëzie heb gemaakt in relatie tot de ervaring en de context van de situatie, allemaal

Ze vroegen me om een gedicht, of het nu was om naar mijn vriendin te schrijven, wat het ook was, ze vroegen me altijd om een gedicht, maar ik raakte de weg kwijt en het was op het moment van consumptie dat ik deze manier van leven aannam, ik weet wat ik weet en ik ben niet bereid om iemand de les te lezen omdat ik daar in het verleden ervaring mee had, het maakte me een held van iemand die in de rotzooi terechtkwam en erin slaagde om op te staan.

Het kwam hier allemaal op neer, de manier van ervaren, de manier van leven, de manier waarop we aan de drugs moesten komen om te roken, want als het me werd aangeboden en gegeven zou ik het niet kopen, ik werd een pooier voor de dealers, om te verkopen, ze moesten zorgen voor mijn dagelijkse kater, Met poeder voor mij om te roken, toen werd ik een pooier voor de dealers, daar kreeg ik de bijnaam voor, ze wilden me allemaal helpen, ze gaven me drugs om te verkopen en ik gebruikte ze, ik had de grootste vrijetijdsbesteding die een drugsverslaafde kan hebben, verslaafd zijn en drugs roken.

Maar ik stond bekend om mijn sportiviteit, om mijn training, omdat ik elke dag trainde en dat verwarde mensen die me zagen en naar me keken.

Het is altijd de voorspelling van het onverwachte, ik ben eerlijk gezegd gewend geraakt aan die manier van leven en het was moeilijk voor me om na de gevangenis te integreren in de sociale omgeving, omdat het een omgeving is die we kennen, het is een heel kleine ruimte waar we dagelijks samenleven waardoor we elkaar allemaal kennen, maar dan fysiek.

We willen allemaal de leiding hebben omdat we ons gerechtigd voelen

om een ruimte te willen veroveren waarin we zeker van onszelf kunnen zijn, om opgenomen te worden in een omgeving waarin we altijd met angst te maken hebben, maar het is geen angst, het is gewoon ervoor zorgen dat we de situatie kunnen overwinnen door te weten hoe we moeten zijn, te weten hoe we moeten praten, te weten hoe we moeten zijn in de donkerste business die je maar kunt bedenken, de wereld van drugs, is zeer uitgestrekt, Het is immens en van een immense uitgestrektheid alles wat je kunt bedenken als je het hebt over criminaliteit, dus alles wat je kunt bedenken dat niet dient om winst te maken, op een manier die correct wordt genoemd of die acceptabel is voor de samenleving en in de ogen van de wet, dan begint het geschil, we willen allemaal winnen, zelfs als we daarvoor moeten verzinnen, in dit geval stelen, handel, kortom, moeilijke aanklachten, Het is ook een uitbuiting als er een chronische afhankelijkheid is waarin de verslaafden zelf weten dat ze geen uitweg hebben, ze zijn erg gekoeioneerd door de afhankelijkheidsfactor, ze worden gecommandeerd, ze zijn onderworpen, ze persen geld af van families die de pijn voelen van het zien van een zoon die verslaafd is aan heroïne en ze gaan ervan uit dat alles wat verloren kan gaan aan menselijke waardigheid, met andere woorden, om alle waarden te verliezen van de opvoeding die we hebben gekregen, om iemand van het leven te zijn, om te leven zoals ons geleerd is te leven omdat dit de waarden zijn die we gewend zijn na te leven van de sociale orde en de ethische waarden die onze ouders ons hebben nagelaten en die we zullen verkondigen ongeacht hoeveel kinderen we baren, dit is de opvoeding die we zullen leren is altijd de verlenging van het leven.

Er staat in de bijbel dat we geboren worden om ons voort te planten, maar we kunnen ook in de bijbel lezen dat Kaïn zijn broer Abel doodde, maar hij werd gezegend en vergeven, hij

was in de fout gegaan. Soms gebeurt het in het leven dat
we

in dwaling gebracht, de fatale, dat wat goed geschreven is, omdat het geschreven is door de ervaring en de vorm van de wetten waarin hij leefde en opgroeide.

Waarom?

De kracht van de rede wint het altijd, en alle oordelen die men over het leven velt zijn soms niet de meest juiste alles weegt mee: smaad, niet grappig zijn en niet in de gratie vallen, degene zijn die iedereen wil verachten, vernederen; Ze voelen zich goed op deze manier en bij gebrek aan economische macht zijn we altijd beperkt tot spelen, want er wordt ook verondersteld dat dit een spel is, dat wil zeggen, er zijn mensen die zeggen dat je moet weten hoe je moet spelen, goed zijn, goed met jezelf omgaan, in staat zijn om te helpen omdat ons geleerd is dat ook te doen, we hebben een leven gemeen met onze ouders, met onze broers, zussen, grootouders en grootvaders, omdat dat onze generatie is, omdat wij de voortzetting zijn van de voortzetting van hen die ons zien voortkomen uit hun nakomelingen, dat wil zeggen, ze weten dat we het vermogen hebben om onszelf te kennen, om te weten dat zij van ons zijn en zij van ons die altijd aan onze kant staan, maar ze houden er nooit van om te kijken, om een lid te hebben in een familie die hen niet kan behagen, ze hebben een beeld om het leven te behouden werd deze manier van progressie, van eenheid, van welzijn gemaakt, niemand houdt ervan om iemand te hebben of te zien die van onze familie is of iemand die dicht bij ons staat omdat we uiteindelijk allemaal mensen zijn, we moeten met elkaar omgaan en de familiale omgeving wil ons soms te veel verwelkomen, ze voelen zich de eigenaars van wat ze hebben voortgebracht en ze maken er een manier van leven van die in alles geschreven staat.

theologische lezingen die gelezen kunnen worden, d.w.z. studie van religies.

We krijgen allemaal morele lessen, het is gepast dat degenen die zo'n trouwe nabijheid voelen, die alles doen rond het zien van ons welzijn, onze geliefden, hen goed zien, wat er ook gebeurt, en hen nooit kwaad willen doen, met het oog op het beeld dat ze bewaren en het beeld dat hen werd bijgebracht, de waarden waardoor ze werden geregeerd, hen niet toestaan om goed te kijken naar een situatie die misschien zou kunnen worden opgelost als het niet soms verkeerd werd begrepen. Dit is, allemaal heel mooi en de media zendt het ook zo uit, net als de façade laten we een mooi beeld zien, ze worden ook onder druk gezet door een macht die we allemaal accepteren regeren, een heel moeilijk onderwerp, maar dat heeft te maken met dit alles wat gerapporteerd gaat worden, het bestaat, we bestaan, we zullen blijven bestaan, onderwijs wordt ook gegeven aan hen die beweren de eigenaars van de rede te zijn en soms zenden ze uit en willen ze verdeeldheid, ze hebben allemaal één ding gemeen om een welvaart te behouden, een welvaart die ons een welvaart kan geven. een welvaart, een welvaart die hen een beheersing kan geven van alles wat ze kunnen nastreven en de welvaart willen voor de samenleving, maar ze leefden en werden allemaal opgevoed met een vader en een moeder, ze kregen de juiste voorwaarden om te kunnen vorderen in een carrière die men nastreeft, maar ze falen ook, maar ze vergeten altijd en worden geregeerd door het beeld; Ik heb deze toespraak gehouden omdat mijn leven enorm is, ik heb veel geleerd, ik heb ontwikkeld wat ik moest ontwikkelen hoewel ik in de gevangenis zat, ik heb nooit aan het einde gedacht, ik wilde altijd direct contact hebben met het personeel van de inrichtingen waar ik was, mijn gevangenisloopbaan kan ik het zo noemen, het zal beter

worden geïnterpreteerd in termen van het woord zo, maar het moet, het moet worden geïnterpreteerd in de meest eerlijke en

oprecht dat er is in het leven. Vrijheid is het moeilijkste onderwerp om over te praten, we kunnen al onze vrijheid geven, het mooiste ding in de wereld, het is het grootste plezier dat we in het leven kunnen hebben, het is in vrijheid zijn, we moeten weten hoe we alle obstakels die we in het leven hebben en kunnen tegenkomen, kunnen overwinnen. Er is een enorme verscheidenheid, ik kan beginnen met de belangrijkste: het sociale goed, we hebben allemaal één ding gemeen, we houden van onszelf, we kunnen lelijk zijn, mooi, het maakt niet uit, we raken eraan gewend om samen te leven, uiterlijk is niet alles; soms, achter een goed uiterlijk kan ik een minder goede kant vinden, maar het was de kant van apollo, de kant van schoonheid, beschreven door nietzsche die ik zijn autobiografie volgde, er is geen belangrijke reden, de kant van schoonheid is degene die ons doet dromen, die ons doet aanbidden, het brengt al het goede, maar daar is het, het goede loopt zij aan zij met het kwade, zoals nietzsche beschreef was er de dionysische kant, dat wil zeggen, goed en kwaad geïncarneerd in het instinct van de mens, als we het hebben over alle wezens die boven op de aarde bestaan, wie ze ook mogen zijn, of het nu politici, rechters, burgemeesters of voorzitters van verenigingen zijn, iedereen kan het zijn, zelfs televisiepresentatoren kunnen charisma hebben en een gevoel van dankbaarheid hebben, maar ook niemand kan vergeven worden, goed gesproken, vergeving, we hebben allemaal een reden en als er vragen worden gesteld moeten we ervan uitgaan dat alles wat we doen in het belang is van de wetten die een samenleving regeren en dat het woord wet recht gedaan kan worden. Toen kregen ze het recht om niet gestraft te worden en door de wet bepaald te worden omdat

dit alles past, het misbruik bestaat, heeft bestaan en zal bestaan is de proloog.

En de proloog komt van transcendentie, een leren van het hiernamaals, we leven allemaal omdat we weten dat transcendentie meer is dan het hiernamaals, het is zijn, in staat zijn om te zijn, leren en alles hebben, maar er is een sleutelwoord dat dit alles aanduidt: filosofie, manier van leven, plezier in leven dit is wat een van de factoren van transcendentie vormt, we blijven zijn en we blijven op dezelfde manier leven, in de evolutie van het zijn is het gegeneerd zijn, het verlaten zijn maakt niemand slecht gezegend het goede dat we kunnen beoefenen is het goddelijke, het goede dat we leren, het is ons lot dat we leren alles is ons nagelaten een erfenis van grote waarden, dus prijzen ze zichzelf in de woorden waarin ze schrijven, maar dit is allemaal verheerlijking om de macht te behouden en in de verheffing te zijn, want dit alles zou mooi kunnen zijn, als het werkelijk allemaal vervuld was en er staat geschreven dat het heel goed was.

Waarom?

We zouden het breedste pad van de menselijke verrotting betreden, we zijn de slaven van de gelegaliseerde democratie, de uitbuiting van de situatie van ingesloten zijn en onderworpen zijn aan strengere regels; soms niet reageren op dezelfde manier als normaal op een kalmerende manier, wordt de transcendentie van het zijn genoemd, de transformatie naar de meest wrede kant van het zijn, dat is wat ik voelde, ik leerde uit ervaring dat woede een levensonderhoud is om te leven, om te leven en te overleven wordt gezien en zo wordt bewezen door de waarden van de wetenschap die wordt gedomineerd als een veilige manier om te leven als het zo moet zijn, we kunnen niet ontsnappen aan de vraag, onze kenmerken die ons

maken zijn divers, maar komen allemaal van hetzelfde, de mystificatie, er zijn geen meer perfecte wezens

dan wie ook, iedereen weet hoe te leven, daarvoor hebben ze de gegarandeerde en geloofwaardige steun voor het hele wezen nodig, we werken samen, we cashen zodat anderen een beter leven kunnen hebben, werkloosheid, een rechtvaardige zaak, dit is een ervaring die jullie allemaal met mij zullen delen, ik heb dit verhaal van de voortzetting van het zijn genoemd, het zal de verlenging van deze editie zijn.

Het begon allemaal nadat mijn ouders gescheiden waren, ik was opgenomen in een nonnencollege in São Miguel, zo heette het college, ik bracht vakanties door met mijn vader en het was daar vlakbij, maar na de scheiding had ik geen goede relatie met mijn vader, en van daaruit begon alles, mijn moeder was na de scheiding verhuisd naar Pontinha, ik was ongeveer 10 jaar oud, toen ik aankwam en Pontinha leerde kennen, liep ik weg van het college, ik accepteerde die manier van leven niet, maar ze pakten me, Ik was een onschuldige, ik wist dat de kracht van de wet bestond, mijn vader was een militair, ik durfde op de weg door de verhalen die mijn vader me vertelde, van een man te zijn die geïntegreerd was in de militaire dienst, hij diende de natie, een harde man zoals ik al zei, maar hij liet zich meeslepen door zijn passie om van een andere vrouw te houden, een goede man, fysiek krachtig, intellectueel ook, ik profiteerde hiervan omdat ik zijn genen had geërfd, ik had hem als een held, dit was allemaal leren dat later getransformeerd werd.

Waarom?

De dominantie wist ik dat ik kon doen, vanaf het moment van de scheiding, toen ik bij mijn moeder bleef werd ik onafhankelijk, mijn moeder kreeg een minnaar, een werkende man, hij werkte op het postkantoor en werkt, hij is een man van waarde, daar begon het ook, ik moest mijn moeder helpen en ik werd de dominator van de zaak het was allemaal goed geregeld, ik had er spijt van, ik huilde,

maar

Ik won, ik denk dat dit het meest toepasselijke thema is, ik hield van ze als van niemand anders, gelukkig gaat het goed met ze, ze hebben een eigen leven, het was normaal om ruzie te hebben, maar ze hadden altijd gelijk, ik was degene die sliep door de transcendentie van meer willen, ik wilde hebben zonder iets te doen, ik dacht dat het makkelijk was.

Ik begon te werken om mijn moeder te helpen, maar ik besepte al snel dat ik me niet zou laten domineren, dus ging ik aan de slag als casqueiro (een stoffeerdershulp), die de structuur maakt die moet worden gegoten en gestoffeerd.

Er werkte daar iemand die de zwenkmachine was, de man van de constructie om de bank te stofferen, hij zag er robuust uit, en ik wilde hem niet langer verdragen, agressieve manieren van praten, dat had ik al meegemaakt met mijn vader, dus ik koos ervoor om de situatie om te keren, Ik voelde dat ik de capaciteit had voor de voortgang van het leven, het woog niet op mij, maar ik had mezelf die dag te schande kunnen maken, om hem niet te willen kwetsen of verwonden, maar om mezelf te beschermen gooide ik een steen ter grootte van een hand, maar ik gooide hem afgeketst, ik wilde de waarschuwing geven.

Ze accepteerden me daar nog steeds, ik bleef er werken, toen ging ik weg uit vrije keuze, maar ook de eigenaar stierf aan de hiv-ziekte, het was een situatie die ik niet leuk vond, ik zag hem lijden onder de ziekte, maar ik heb hem altijd gerespecteerd, ik verloor de baan, ik begon in de actieve, dat is, in het jargon wordt gebruikt als sturend zijn, en het niet pikken van bazen, we willen onafhankelijkheid, ik voelde me als de zoon van een leeuw, en gedroeg me ook zo.

In maart 1996 werd ik gevonden, in de ondergrondse laan, er was al een reeks overvallen geweest in de ondergrondse, er waren aanklachten over de misdaden die daar plaatsvonden en er was toevallig een gelegenheid waarbij een psp langskwam en ons om identificatie kwam vragen, en dat was het, er was al een eerder, een week eerder was ik in het benfica superstation beschuldigd van het beroven van een lezer, maar de man die me vergezelde, Ricardo, was voorzichtig, onervaren, hij kwam uit ovar, hij kende de stad niet, maar hij wist de weg, hij was een drugsverslaafde, en op dat moment, toen ik cocaïne gebruikte, dacht ik dat het goed was om een veiligheidskruk te hebben, dat wil zeggen, om me te beschermen voor de toekomst, dat wil zeggen, om een kracht te hebben, een unie voor vooruitgang.

Maar nu komt de structuur om de hoek kijken, een van de belangrijkste factoren voor iemands vermogen tot loyaliteit, het gebazel begint, zo ontdekte ik wat ik al wist, je kunt niet vertrouwen als je het niet weet, maar mijn ervaring was enorm, ik was zeker van mezelf, ik was goed in wat ik deed, ik had al verschillende gewapende overvallen gedaan, ik koos een pad waarbij ik niemand kwaad deed, alleen het geld kreeg.

Waarvoor?

Om te leven, ik ging deze manier van leven en in maart 1996, meer precies op de 28e, werd ik gewaarschuwd voor een arrestatiebevel zogenaamd gemeld, ik hoef alleen maar de inleiding van dit thema toe te voegen, een week voordat ik was gearresteerd in het benfica super station, vond ik mezelf slapend in een auto, de eigenaar was een luitenant-kolonel van de luchtmacht, een man die al overzee was geweest, ik sliep daar, maar ik had nog steeds het huis in pontinha, eigenlijk die nacht was ik met Ricardo, en we stalen een reader en vielen in slaap in de auto,

We werden verrast en wakker gemaakt door agenten van de psp, ze behoorden tot de benfica super squad, maar ik mokte niet en zei tegen Ricardo dat hij niet moest mokken hij moest sterk zijn en nee zeggen tot het einde, er was geen bewijs van het tegendeel, maar hij waarschuwde me dat de politie zou kunnen komen, maar ik stelde hem gerust, ik zei hem dat het goed was, ik dronk veel whisky en ik had zin om te slapen en ik had geen zin om naar huis te gaan en ik woonde daar in de buurt. Dit gebeurde, het was de ergste twijfel die een man kan voelen als hij lesgeeft en de situatie van het moment traint die zou kunnen gebeuren, die dag kwam ik ermee weg. Het lukte hem om zich aan mijn regel te houden om niets te zeggen te hebben, maar ze waren niet overtuigd en gingen alle valetparkeerders in de buurt vragen of ze iets wisten van een overval, een blauwe cd-speler, maar we hadden al eerder meerdere misdaden gepleegd en waren allemaal betrokken bij de overval en ontvoering, we gingen naar het onderzoek in de avenue underground, het politiebureau bevond zich op marquês de pombal, grootstedelijk politiebureau van lissabon, we werden ondervraagd, ik zei niets, ik ken het gesprek van Ricardo niet, maar omdat ik al een geschiedenis had van een week eerder in een identieke situatie te hebben doorgemaakt, vertrouwde ik het.

Die dag verlieten we het politiebureau, ik had niets te zeggen, ik vertrouwde op zijn getuigenis zodat ik ermee weg kon komen, ik was op dat moment mijn rijbewijs aan het halen, ik werkte, maar ik kreeg al een werkloosheidsuitkering, ik ging door met het halen van mijn rijbewijs, ik ging de code doen, ik slaagde, ik reed al, Ik voelde me goed, ik had een geweldige tijd en het was toen dat ik werd gedagvaard, ik kreeg een arrestatiebevel van justitie, ze pikten me thuis op, ik kwam van de

sportschool, ik had meer dan een maand getraind, toen ik bij justitie binnenging, realiseerde ik me, toen ik werd ondervraagd op het politiebureau Markies, toen ik werd ondervraagd op de

marquês de pombal Ik zei niets, maar Ricardo zei alles, ik legde mijn verklaring af, in de fase van het feitenonderzoek was het een gerechtelijk onderzoek, ik had hen niets te zeggen, er was niets bewezen door de flagrante factor. Dus ik kon die beslissing niet accepteren, het zou hetzelfde zijn als mezelf aangeven, misschien was het beter geweest om een andere houding aan te nemen, de waarheid vertellen, meewerken, berouw tonen, maar ik beoordeelde mezelf op mijn wijsheid, ik wilde ook met gerechtigheid spelen, de rechter die me veroordeelde was een man die problemen in zijn leven had gehad, een van zijn dochters stierf aan een overdosis en andere overgebleven zonen waren ook verslaafd aan drugs, ik werd gewaarschuwd door de advocaat, of ik vertelde de waarheid of anders zou ik een harde noot zijn om te kraken, maar ik vertrouwde op mezelf.

Ze verdedigde me niet zoals ze had moeten doen, ze wist niet hoe ze operationeel moest zijn in de legitimiteit van de plichten die ze moet vervullen, als vertegenwoordiger van de wet, in die tijd had ik geen persoonlijke advocaat en ik heb er nooit een gekregen, ik moest die advocaat inhuren na de arrestatie, nadat ik veroordeeld was, nadat ik veroordeeld was, ik huurde die advocaat in, het was allemaal energie die ik wilde verzamelen, ik wist dat ik op een kruispunt stond er was getuigenis die ik niet wilde aannemen, ik betaalde een hoge prijs, voor het gebrek aan samenwerking en het kwam allemaal neer op mijn grote overtuiging ik dacht zelfs aan zelfmoord.

Het was een trieste dag voor mij, ik zwoer mezelf dat ik elke ongunstige situatie die op mijn pad zou komen zou overleven, het was voor mij het begin van het einde voor alles, ik verloor mijn vrijheid een tijdje geleden, ik nam een zware ketting en slaagde erin te overleven.

Het was op het moment van de overwinning dat ik de kunst

leerde om mijn eigen verdediging op te kunnen voeren door mij, iedereen respecteerde mij, inclusief de administratieve macht die de functies van de gevangenisinstelling uitvoert, want het is met deze

als we iets willen winnen, moeten we onderhandelen, zij zijn de eigenaars van het stuk, dat wil zeggen, zij bezitten het territorium dat ze domineren, ze denken dat ze dat zijn, ze zijn bevolen om te doen wat gedaan moet worden, om het pad in loyaliteit te volgen, ongeacht de manier waarop het lijkt, kan zijn en dat iedereen kan hebben, maar er is een onderwerping die diskwalificatie is, wanneer ze deze positie bekleden denken ze dat ze meester kunnen zijn over de situatie, ze leggen zich niet neer bij het eenvoudigste wezen dat moet leven, dit is de prognose van wat ze bestudeerden en de rampen die ze begingen, niet één, niet twee, niet vier, ze waren divers, zeer gevarieerd ik noemde ze de kruisiging van de meest ongelukkigsten, maar ik verhoogde mijn moreel omdat het altijd hoog is geweest, het begon allemaal toen ik aankwam op het Instituut.P. Naar Linhó was het een harde binnenkomst, heel hard, ik was vol woede en de wil om te winnen, ik dacht er zelfs aan om weg te lopen als ik de kans had om dat te doen, ik slaagde erin om vol te houden, allemaal omdat ik het respect kreeg van de veteranen die in het I.p, en zij waren de ware steunpilaren voor mij om het leven in het klooster te leren, ik vocht, ik vocht, ik slaagde, als het niet zo was zou ik in de vergetelheid zijn, iedereen herinnert zich mij, iedereen herinnert zich mij graag, ik was het karakteristieke beeld, ik werd een sombere en koude leider die niet wist hoe hij moest liefhebben en dat was hoe ik glorie veroverde in de gevangenis, het waren koude daden van wie moest weten hoe te leven en op de top van de aarde te blijven om te winnen. Snel demonstreerde ik aan de opvoeders, aan de assistenten, aan de bewakers en aan de directe dat ze me zouden helpen om de moeilijke strijd te winnen, ik voelde geen steun alleen maar keek naar de omstandigheden van het moment en de hulp was barbaars, het gebeurde wat niet had kunnen gebeuren, ik werd de demon in mezelf, maar ik was niet op zoek naar problemen ik wilde alleen maar leven en overleven, het was

het moment van de omstandigheden.

Isabel was de naam van de directrice van de school waar ik een gezond en aangenaam respect voor had. Ze begeleidde me altijd, hielp me altijd, maar werd later een woedeaanval in me, maar ik heb haar altijd gerespecteerd. En dit was allemaal te wijten aan de sterke druk die werd uitgeoefend door het administratieve systeem waarvan de directeur João g heette. De man die van overzee was gekomen, hij ontsnapte toen ze hem probeerden te vermoorden, zijn verhaal is bekend, hij had de leiding over de administratie van linhó voor meerdere jaren, tot na mijn overplaatsing, ik kende hem goed en hij was zelfs een man waarmee je kon praten, hij was een communicator, hij was geïnteresseerd in het onderwerp, Hij interpreteerde me verkeerd, misschien vanwege de afgevaardigden, ik werd goed gezien in de professionele cyclus, op het niveau van gezelschap respecteerde iedereen me en die directeur wilde het hoogtepunt van zijn carrière, dat wil zeggen, ik ben hier om te domineren, ik ben hier om koste wat het kost te winnen, ik zal goed gezien worden, dat was zijn doel, onder andere dingen die hij meer kon zeggen. Een van de zaken die hij het meest verdedigde was de drugshandel, hij hielp graag drugsverslaafden, maar hij eiste een muntje in ruil, hij speelde met de wet, hij had de macht om de toepassing van precaire en voorwaardelijke uitgangen en uitgangen met een open regime te beïnvloeden, hij was geen slechte kerel, alleen degenen die hun eigen weg volgen degenereren niet en ik koos voor het moeilijkere pad, het pad dat niemand graag volgt, maar ik koos ervoor om te volgen, om het pad te volgen dat voor mij was voorbestemd, als we het over het lot hebben hebben we het soms bij het rechte eind, we zullen niet ver van de realiteit zijn, ik had veel dromen toen ik een kind was en het waren dromen die in een nachtmerrie veranderden, een doorgang in de woestijn had ik al voorzien, ik had mijn toekomst al gezien, maar het werd me allemaal in een droom voorgespiegeld, ik werd vergezeld

door heksen die zo werden genoemd, ze gaven me de

dromen omdat ze door moesten, de kracht van de vrouw was groot, het hielp me, maar de nieuwsgierigheid die ontstond na mijn arrestatie, ik had grote ruzie met mijn broer en wilde beter zijn dan hem, een gezonde ruzie die hij wilde zijn en gelijk is aan mij. In die tijd gingen we op jacht naar waterslangen om te mikken, we speelden snooker, soms hadden we zware tegenstanders maar we wonnen altijd, ik wist dat hij goed was; vandaag is hij luitenant in het leger. Mijn vader gaf me de meest directe steun die hij kon geven, hij gaf ze door, hij hielp hem met zijn opleiding, allemaal omdat er een scheiding was. We zitten midden in mijn binnenkomst in Linhó, het was dapper, meteen bij binnenkomst wilden de bewakers me grondig leren kennen, het was een normale binnenkomst, als we het over de sfeer daar hebben, het was een zoekende omgeving, zowel bewakers als gevangenen wilden winnen, er was daar een goede directeur, Manuel, maar hij was corrupt, maar hij deed niemand kwaad, hij won gewoon en deed zijn werk en hielp ook, drie jaar lang was ik onder die directeur van 1996 tot 1999, hij werd uit de functie van directeur gezet, maar werd voorzitter van de parochieraad, maar hij kon nooit kwijtraken wat hem ertoe had gebracht linhó te verlaten, hij was een goede man, hij wilde het welzijn van iedereen en tegelijkertijd deed hij niemand kwaad er was behoefte aan werken, in vleugel b beschouwd als de moorddadige vleugel, het had de bijnaam de moorddadige vleugel, voor alles, voor de infrastructuur bovenop en bij het ontvangen van bezoek in de salon viel er water, het was het resultaat van het gebrek aan dimensie van de infrastructuur, we moesten onze paraplu's open houden, omdat we in een corrupte omgeving leefden tot op het punt dat de directeur een voorstel accepteerde gebaseerd op geld dat hij kon exploiteren van het algemene directoraat van gevangenisdiensten, hij kwam er gemakkelijk vanaf, het

voorstel was gebaseerd op

herstellen van het trainingsveld, dat wil zeggen het voetbalveld, het was modderig, heel zwaar vuil, dat was zijn bijnaam, hij kon het ook slordig noemen, maar hij was goed, hij wist ook hoe hij moest lopen, hij wist hoe hij het systeem moest manipuleren, als er corruptie was moesten we het moment grijpen, ik was halverwege een straf van 16 jaar, ik had acht jaar gezeten voor het vertrouwen in geheimhouding, maar dit zou niet op de beste manier eindigen omdat er mensen waren die zouden worden benadeeld omdat het zo moest zijn, het hoort bij het systeem, het systeem is zo opgezet er moet een rechtvaardiging zijn, en zo ging er weer een jaar voorbij, Het was het derde jaar dat ik in Linhó was en het echte dilemma van corruptie kwam, de verkoop van drugs goedgekeurd door het hoofd van het directoraat, ze beheerden alles met behulp van een gevangene die ze vertrouwden, een machtige drugsdealer die een goede boterham had verdiend met de verkoop van drugs, zijn naam was Luís Torres, hij had zelfs een kind in de gevangenis, er was een aanbod van het bedrijf Skip om de zakken te maken en te vullen en ze xis te betalen, ik werd uitgenodigd om daar te werken, ik accepteerde het feit niet dat de mannen die op het punt stonden die functie uit te oefenen de betaling in drugs goedkeurden en ze hielden het geld dat vervolgens via de computer werd overgemaakt, toen ontstond het echte probleem van manuel t. Directeur tot dan, er was niet veel dat gedaan kon worden, er was een gerechtelijk onderzoek, er waren opzettelijke overschrijvingen, met andere woorden, laten we ons imago opkuisen, maar ze slaagden er niet in om het allemaal op te kuisen, ze gingen naar de rechtbank, het gerechtelijk onderzoek had verdachten, en een breed scala aan getuigenissen, maar ik getuigde niet, ik werd er zelfs niet voor opgeroepen, ik was ook niet van plan om veel te zeggen, ik was gewoon van plan om mijn eigen goed veilig te stellen, ik voelde dat het meer de moeite

waard was om de zaak aan te pakken, ik kon er iets bij winnen als ik zou zwijgen, zodra ik dat wist zou ik

de harde prijs betalen.

De bewaker mus werd uit de gevangenisdienst gelaten, chef amorim moest met vervroegd pensioen, manuel t. Hij heeft het toch nog tot president van een parochie geschopt.

Er was een verandering in het management, joão g. Hij was de volgende naam in het bestuur van de P.E. Hij had een ambitie, te groot zelfs voor de context, toen de werken begonnen aan vleugel b om de omstandigheden te verbouwen, de helft van de vleugel was gesloten voor werken, bevond ik me in de cel met Carlos hij was de zoon van de moeder van een universiteitsprofessor, hij was de secretaris van het schoolhoofd, maar hij was een drugsverslaafde, van tijd tot tijd, hij stal de tas van de leraar zodat hij geld had om te gebruiken, hij was chronisch verslaafd, ik voelde medelijden met hem, omdat ik hem altijd zag verliezen, hij kon zich niet ontwikkelen, hij berustte in consumptie, maar hij was intelligent, hij was een scherpzinnig persoon, maar in de drugshandel waren de zwarten de bazen, hij had problemen met hen, hij vroeg zelfs om bescherming toen ik bij hem in de cel zat, maar het is grappig dat niemand ooit tegen me sprak of geld eiste, schulden die hij moest betalen, ik verdedigde hem zelfs, maar hij werd verraden en liet me een heroïneschuld na aan de man die hem al had geslagen voor schulden, ik accepteerde en stond bij hem in het krijt, ik was niet bang want heroïne veranderde me in een woest wezen, totale overheersing, vanaf dat moment moest ik een hard leven leiden, het was het toppunt van mijn woede om iemand te zien lijden omdat ze me allemaal de reden gaven, ik had verschillende gevechten van hand tot hand, ze konden me niet verslaan, ik won de zaak, ze hadden daarna allemaal mijn steun nodig om te functioneren en te verkopen en goed met zichzelf te zijn, ik had de gratis heroïne, het bevredigde me omdat het spectaculaire waarden had, het

was metgezel, het was vriend

en ik verdedigde de zaak, maar ik was erg boos dat niemand me tegensprak, ook al gebruikte ik heroïne. Ze leerden me allemaal respecteren, het waren jongens uit het criminele leven, ze kenden elkaar allemaal in het milieu waar we waren ingevoegd, ze werden gerespecteerd, ze haatten me zelf, ze boden me heroïne aan om te gaan studeren, het was de enige manier die ik volgens hen had om een gezond beroep te hebben en te leren, het was de voortzetting van de consumptiecyclus, ik voelde me goed, ik was eraan gewend en het nam mijn verlangen om te eten en seks weg, het was de ideale manier om mijn tijd in het klooster door te brengen zonder me zorgen te hoeven maken over het probleem van seks en eten.

In 1998 werd ik overgeplaatst naar Vale de Judeos en ging ik een timmercursus volgen.

Ik ging meteen de gevangenis in, het was het zogenaamde regime 111, het harde regime, waar we wachtten op een onderzoek dat kan leiden tot disciplinaire sancties of consequenties, ik betaalde, ik betaalde de prijs voor het opeisen van een recht dat ik had, namelijk het hebben van een televisie, een radio, maar ze namen me dat allemaal af en iedereen kende me van de naam die ik mijn televisie noemde, Susana had ik van mijn moeder gekregen, het was spectaculair omdat ik de televisie altijd in mijn cel had. Soms verzong ik het, ik nam het, ik verpandde het, ik huurde het zodat ik het kon consumeren op de dagen dat ik me zwakker voelde, maar ik had er een oneindige liefde voor, ik zou bereid zijn om het te doden als iemand het voor mij ruïneerde, ik deed dat een paar keer toen ik me niet goed voelde.

Ik ging 111 binnen en werd gehoord door het hoofd van de gevangenis, het hoofd van de gevangenis, Chief Amorim,

een afstammeling van Mozambique, maar Portugees, een lange man, maar slank, geen slechte kerel, hij wilde gewoon het grondgebied overheersen, hij wilde het rustig, hij was

dus hij zei me op te houden zo te praten of we zouden boos worden, ik zei ja ik kon boos worden, ik was bereid dat te doen, het was toen dat ik wegging in het kantoor van de baas, d.w.z. zijn bureau, ik werkte daar al vele jaren, de bewaker baptista, dronk veel, maar eerlijk, hij wilde niemand kwaad doen hij was net als de baas, hij wilde goed zijn, ik werd verrast door deze bewaker, hij probeerde me aan te vallen, het lukte hem niet, er waren nog meer bewakers die daar waren, in de pbx en de verwarring zagen, ze omsingelden me en probeerden me weer aan te vallen, het lukte ze niet, het duurde nog een paar minuten, maar hun aandringen was mijn weerstand, het was toen dat een bewaker van in de 50 verscheen, de ijzeren bewaker, hij sprak me aan, zei dat ik moest stoppen en dat niemand me zou aanvallen, maar ik had bewaker batista en het hoofd van de gevangenis, baas amorim, al aangevallen, ik had ze niet veel schade berokkend, ik wist dat ik zou verliezen, Toen zei hij tegen me, je gaat geboeid naar het veiligheidspaviljoen, ik werd geboeid door de aanwezigheid van de baas, hij was degene die het bevel gaf, de ijzeren bewaker gaf het bevel en ik ging naar het veiligheidspaviljoen, de baas beval me om de handboeien af te doen en zei dat ik de cel in moest gaan, omdat ik in bewaking zou zijn tot het onderzoek was afgerond.

Eerlijk gezegd kreeg ik respect voor de man, hij was een man was een baas, hij gaf het voorbeeld, als de instellingen die de krachten van onderdrukking vertegenwoordigen, goed moeten worden opgedragen aan die van iedereen, zodat iedereen zich goed voelt. Voor mij was hij de meest menselijke baas die ik ooit heb ontmoet, ik ontmoette straf zoals logisch zou zijn, ik zou moeten betalen voor de daad zelf, maar ik kreeg ook hun respect, ze stopten zich te bemoeien met het directe leven, dat van het moeten overleven, zelfs in de

gevangenis leeft men, ik noemde het de onherbergzame plaats, het identieke zijn door de uitdrukking zelf, naar een plaats waar er niets is, we leven alleen maar om te leven, maar we moeten...

ongelijkheid, ze moesten hard werken en deze mensen zijn

goede mensen, ze hielden ervan hun kinderen te verwennen, maar ze hadden geen tijd voor hen, ze moesten werken om een eerlijk leven te hebben, een leven van welzijn, het is van henzelf en soms kan de vervreemding een schok veroorzaken, kinderen beginnen op te groeien, ze brengen veel tijd door weg van hun ouders, de legitieme eis van wanneer je volwassen wilt zijn, om onafhankelijkheid te hebben, om zelfredzaamheid te hebben, om te zoeken naar wat goed was, maar hij viel in drugs, het was een contact net als degene die ik had toen ik in de gevangenis zat, Maar toen liet ik het gaan, omdat ik het oogcontact verloor en omdat ik geen tijd had om directer contact te hebben, ik herinnerde me hem niet, maar hij kwam naar me toe, ik zat in de B-vleugel en ik deed veel aan sport en hij kwam langs me en zei of hij wilde kaarten, het typische Kaapverdiaanse spel bisca, en ik raakte bevriend met hem daar, maar het duurde veel langer, het duurt tot vandaag, maar tegen die tijd gebruikte hij al heroïne, en toen herinnerde ik me dat ik hem had gezien in intendente, daar werden duistere deals gesloten, de zwarte markt waar alles in orde is, zolang niemand iemand kwaad doet, het was in een wilde tijd dat ik me op het eerste gezicht realiseerde dat de jongen scherpzinnig was, hij had een ziel, zijn uiterlijk stelde een grote rasta voor, wild, maar goed behandeld, dat was het beeld van het eerste moment dat ik hem zag, en ik realiseerde me dat hij een jongen was die in de ogen van de maatschappij als zodanig werd gezien, de outlaw, de man die aan de rand van de samenleving leeft, maar we zijn allemaal graag verzekerd van ons welzijn, van menselijke gelijkheid waarbij het de moeite waard is om te zeggen dat we allemaal leven met dit alles wat we hebben gecreëerd, maar we weten ook dat het goede hand in hand gaat met het kwade, de acties die hieruit voort kunnen komen zorgen voor de moeilijkste weg om te leven, hij was overgeplaatst van vleugel a naar vleugel b, hij verbleef in de cel

Diezelfde ochtend na de nacht van de overplaatsing keerde tiquinho terug naar vleugel a, hij had een afspraak gemaakt met de directie, om samen te werken door de ander op de stier te zetten, het is een andere uitdrukking die ook in straattaal wordt gebruikt en die betekent dat je de ander moet laten hangen, Die nacht praatten we door het raam en zo konden we met elkaar in contact komen, we waren erg close, en ik hoorde veel lawaai in de cel, het trok mijn aandacht, in de gevangenis moeten we de perceptie van gevaar hebben, dat is wat ons doet leven en ons helpt te winnen, het brengt ons de ziel van het willen zijn, de ziel die we allemaal graag belichamen, een sterke ziel vol moed en handigheid en sluwheid.

Die avond voor de volgende ochtend spraken we door het raam, toen ik lawaai hoorde vroeg ik:

- wie is daar?

Ik had wat lawaai gehoord, vertelde hij me:

- ik ben hugo, ik ben hier plus tiquinho.

Het was hun manier om hem te straffen, voor het feit, dat ze diezelfde dag hadden gepleegd dat ze werden overgeplaatst naar vleugel b, het was routine was toen dat hij me vertelde als ze de deuren openen in dit geval de cellen kom met me mee naar vleugel a, maar hij vertelde me te zwijgen, maar ik dacht, het ging over hugo, hij was de ster, hij was de man van het moment, hij was verslaafd aan heroïne, hij eiste dat de handelaren hem drugs leverden zonder geld,

Het was een verplichting, hij eiste het, een rebelse jongen in een enorme manier, dat is wanneer de aanval gebeurde, ik liet de deuren open en ging niet naar buiten, maar ik wist dat hij dat zou doen, ik wist dat hij wat heetheid in de a-vleugel had gehad, een slang woord voor heetheid ook, wat kan worden begrepen als in crimineel jargon een routine gebeurtenis van degenen die in de regen lopen nat worden.

Toen verliet ik de cel, ik deed mijn normale routine van ontbijten, dan naar de trein gaan, naar school gaan, naar de lessen gaan, die ochtend van het ontbijt, ik vond het vreemd om ze niet te zien omdat dit ook mijn routine was om te zoeken, ik was verslaafd, maar ik was nog niet echt verslaafd, maar ik had al een paar berovingen gedaan en al wat geld afgeperst, in de loop van de ochtend kwamen ze het me vertellen, de jongens die ook gebruikers waren werden piranha's genoemd, ze zochten het leven op een eerlijkere manier, maar altijd bedrieglijk omdat de verslaving hen daar ook toe bracht, hugo ging naar het veiligheidspaviljoen met tiquinho, maar een ander verscheen zé bola, hij woonde in chelas en had nooit een goed gevoel bij hem omdat ik hem een broek van een trainingspak gaf aan emílio bairro alto en hij emílio wilde beroven. hij wist dat de broek van mij was en had me al meerdere keren geprovoceerd, maar ik heb me er nooit iets van aangetrokken, emílio bairro alto is daar in bairro alto opgegroeid en hij was brutaal, we hadden dezelfde opvoeding en hij wilde verdedigen wat van mij was, hij wilde de eer verdedigen een bairrista te zijn en een band met zijn jeugd te hebben: Zé bola was robuust en woog ongeveer 90 kg., Emílio was een droge, typisch Afrikaanse jongen, omdat hij dunner was, verdedigde hij zijn eer en zag hij de situatie onder ogen.

discussie, het was niet gemakkelijk, maar hij wist dat hij het verstand had om te leven en dat hij de kwestie moest overleven. Nadat Zé bola zijn trainingsbroek had uitgetrokken en deze in zijn hand hield, hadden ze ruzie; Ik wist dat Emilio zou winnen, maar ik had nooit gedacht dat het zo zou aflopen. Hij wilde hem van de derde verdieping sturen, hij greep zijn benen, Emilio deed wat hij geleerd had, in laatste instantie, ik ben degene die mezelf moet redden, hij greep zijn nek en dwong hem die te breken, dat wil zeggen, op het moment dat hij zijn nek greep liet hij niet meer los, er was een leuning voor hem of bij de ingang van de cellen, Het bood niet veel veiligheid, in dit geval werd het onvoorspelbaar, vanaf het eerste moment dacht ik dat ze gingen vallen, ik voorspelde de anticipatie van de actie, maar toen dacht ik en ik had nog enkele seconden nadat ik het zag en voorspelde en ik dacht dat het niet zou gebeuren, maar het gebeurde, Emilio greep zijn nek en liet niet los, en met de kracht die Zébal deed, voegde hij twee monumentale krachten samen, Ze vielen van de 3e verdieping, ik dacht zelfs dat de schade groter zou zijn, ik dacht zelfs dat een van hen zou kunnen sterven in die situatie, maar gelukkig werden ze gered, de kracht van het verstand wint altijd, ik denk dat dat het leven is, ik ben weggelopen van het onderwerp, om de hele cursus die werd gevolgd te kunnen uitleggen, binnen deze context waarin we altijd mensen ontmoeten, We houden contact omdat zij degenen zijn die ons helpen om te praten en situaties te bespreken, alles is aangenaam als het op deze manier wordt gezien en gedaan, we kunnen zelfs een leven hebben dat gekoppeld is aan drugsverslaving, maar we voelen ons goed omdat we afhankelijk zijn van drugs, maar we zijn mensen die een grote verscheidenheid aan thema's bespreken, van de meest banale, van de eenvoudigste zoals voetbal tot de meest wetenschappelijke, we lezen veel zodat we vervolgens

discussiëren, het was altijd onze kracht om te lezen, nou ja als ik hier verder achteraan ga wil ik alleen maar aantonen waarom ik zeg dat ik nooit een goed "gevoel" heb gehad met de zé bola, de zé bola brak de arm, met emilio is niets gebeurd, was ongedeerd, maar lag die dag in het ziekenhuis te slapen, ter preventie. Ik was blij om te zien dat ze ermee wegkwamen, ik vergaf hem de actie, maar ik weet dat hij het me altijd kwalijk heeft genomen, maar ik begreep de situatie en liet hem gaan.

Het was op die dag in de ochtend, misschien rond 11 uur in de ochtend dat Zé bola ook naar het veiligheidspaviljoen was gegaan, ik wist dat hugo bij hem was, ik had hem een paar keer gezien, ze waren in het veiligheidspaviljoen en ze namen de strengste straf in de gevangenis, het heet de manke, het is isolatie, je hoeft niets in je cel te hebben behalve de basisingen, je hebt een handdoek, je hebt wat lakens, je hebt een boek om te lezen, je mag geen aanstekers in je cel hebben en je zit 23 uur per dag opgesloten, het is altijd moeilijk om er overheen te komen maar uiteindelijk raken we gewend aan deze sancties, omdat we dit eerder hebben meegemaakt, van in detentie zitten, in detentie zitten en in die situatie leven, maar we vonden het niet leuk om zo te leven, we wisten dat wie in de regen loopt nat wordt.

Al het kwaad was dit en aan degenen die de straf hadden uitgevoerd en dingen zouden daar stoppen, maar nee, hugo in de overval stak delfim twee keer in de maag, ze behandelden de man slecht, om hem te beroven van kleine dingen, een paar gram heroïne en ongeveer 30 contos, het zou ongeveer 10 gram, een man die de prijs zou betalen voor zijn bijnaam delfim, de patinhas, patinhas omdat hij was gearresteerd voor het beroven van een trein, ze maakten een dode man, het was

Een zeer bekende en veelbesproken overval in die tijd, een topoverval, omdat er veel geld mee gemoeid was, het was een exorbitant hoog bedrag, in die tijd waren het de treinen die het geld van de banken vervoerden tussen Sintra en Lissabon. De overval gebeurde daar, bij de uitgang van de trein van Sintra naar Lissabon en er was een dode man, maar ze hebben nooit kunnen bewijzen dat hij degene was die de moord had gepleegd, ze hebben nooit kunnen bewijzen dat hij het echte meesterbrein van de moord was, maar hij werd veroordeeld en tijdens zijn hele gevangenisleven werd hij onderworpen aan verschillende invallen die de drugs van hem kwamen halen, hij gaf geen drugs aan iemand, dat wil zeggen, hij verkocht ze, hij bewaarde zijn eigen drugs, hij had kluizen in de cel, alleen met een zweep konden ze daar komen, maar dit is voor nu.

Hij had de bijnaam ducky, hij kreeg deze bijnaam omdat hij niemand vertrouwde, hij gaf aan niemand, hij wist dat de ene hand de andere kon wassen, dat wil zeggen, hij kon geven, hij kon helpen als mensen hem om hulp vroegen en hugo was een rebelse jongen, hij was aanhankelijk. Na deze gebeurtenissen volgde een reeks, delfim werd overgeplaatst naar coimbra, tiquinho vale de jews, ondertussen ook naar mij; het was het jaar 1998, om precies te zijn 27 juni, ik was al gescheiden van hugo, hij zat in een andere cel, er waren factoren die hiertoe leidden, de andere kameraden die hem opzochten waren piranha's, omdat ze elke dag zo'n 30 tot 40 gram stalen om te roken en te consumeren, ze trokken de menigte aan door het feit dat ze altijd georiënteerd waren, het heet de nasleep van drugsverslaving en het was op dat moment dat hij de manke verliet, we besloten dat we in dezelfde cel zouden blijven, maar die piranha's spraken altijd slecht over mij, omdat ik voor hen nog een steen in de weg was, het nam hun bewegingsruimte weg omdat ze wisten dat ik de

Ik was een echte slet en trok vrienden aan omdat ik wist hoe ik met ze om moest gaan.

Ik wist hoe ik me aan de gezelligheid van de context van de situatie moest overgeven en het was dat deze mensen die met mij samenleefden in de omstandigheid van het moment, ze zeiden slecht over me, ze spraken slecht over me, alles met de bedoeling om te kunnen profiteren van wat het kind regelde, ze wilden de aandacht voor hen en ze wilden de aandacht voor hen hebben zodat ze het goed konden hebben, met andere woorden, om altijd de kater weg te hebben, ik stoorde me daar niet aan ik wist dat het leven zo was dat iedereen het goed wil hebben en dankbaar wil zijn voor hun winst ten eigen bate, maar zij waren altijd degenen die ik nodig had, zij hadden mij ook nodig, we werden een verenigde kracht, dat wil zeggen, als ze een overval wilden dan hadden ze onze hulp, maar daarvoor moesten ze ook betalen en het was de tijd dat ik werd overgeplaatst om een cursus te volgen in Vale de Judeus, ik had al twee of drie maanden cursus toen Hugo Rasta werd overgeplaatst naar Vale de Judeus, toen Hugo Rasta aankwam ontving ik hem als een broer, vanwege de vriendschap die ik al met hem had, er zijn vier vleugels in Vale de Jews - vleugels a, b, c, en d. Ik zat in vleugel d, ik zat in de vleugel met Delfim, die al was overgeplaatst van Coimbra naar Vale de Jews en het was daar dat ik Hugo vertelde of hij in mijn cel wilde blijven, hij wilde wel, maar er was een andere vraag waar hij bang voor was, omdat hij al had geprobeerd Delfim te vermoorden in Linhó, hij wilde de man van de derde verdieping naar beneden sturen en zijn neef Bento weerhield hem daarvan, maar hij wilde niet bij mij in mijn cel blijven, niet omdat hij niet wilde, maar hij was bang voor wraak van Delfim, hij had al verschillende dingen gedaan in de gevangenis, hij had respect, hij was een man die gemakkelijk wraak nam, zo stond hij bekend, maar ik zei

hem vergeet het, de man zal geen wraak nemen op

ti, niemand zal wraak nemen, ik had een goede relatie met delfim heb hem meerdere keren verteld dat ik het niet leuk vond wat ze met hem gedaan hadden en hij had me verteld dat hij het al vergeten was.

Ik volgde de cursus en deze transfers kwamen van een afranseling die plaatsvond in linhó, hugo rasta en de cadete werden beschuldigd in een moordzaak die plaatsvond in linhó. We waren vrij jong toen we uit linhó kwamen, ik zou al hun namen kunnen noemen, maar ik zal er niet zomaar een paar noemen, tiquinho, jonhson, de echte voetballer, hij vertegenwoordigde alle teams van de ketens waar hij was of was geweest, toni gaivota, hij was overgeplaatst omdat hij ook drugsdealers had beroofd in linhó, er was ook zé tó, ik had veel met hem samengewoond, hij zat nog niet in de gevangenis, ik woonde met hem onder hetzelfde dak, met wat vrienden, ik had de mijne en hij de zijne.

Maar de nieuwsgierigheid van dit verhaal was omgekeerd voor mij, ik ging uit met een meisje dat een paardengebruiker was en zij was ook een prostituee, in feite waren ze allebei prostituees, ik hield er niet van om afhankelijk van een vrouw te leven, maar ik vond haar zo leuk dat ik met haar ging samenwonen. In die tijd gebruikte ik alleen cocaïne, ik accepteerde niet goed dat ze heroïne en cocaïne gebruikte, maar ik hield de relatie gaande, ik vond haar leuk en Zé Tó en Ana waren ook drugsverslaafd en het vreemde aan dit verhaal is dat ik altijd tegen Zé Tó zei dat ze het paard moest laten staan, ik zei altijd dat ik geen heroïne zou gebruiken, Later raakte ik verslaafd in de gevangenis en in de tijd dat ik in Vale de Jude zat, waren er rasta, tiquinho, er waren goede tijden, er was veel materiaal op de markt, met andere woorden, er waren veel drugs en Vale de Jude is een gerespecteerde gevangenis, waar veel mannen passeren die zijn veroordeeld tot maximale straffen en altijd

Het had de reputatie een gevaarlijke gevangenis te zijn, er waren altijd moorden gepleegd, dus het was een gevangenis met een zware reputatie.

Omdat er veel materiaal op de markt was wilde iedereen verkopen om meer materiaal te krijgen, toen begon de ruzie tussen delfim en pinóquio, de echte zat in de gevangenis voor internationale drugshandel, hij was de leider en de man had al een strafblad in gevangenissen van noord tot zuid van Portugal, en toen begon het weer wat hij niet wilde zien of weten. Pinokkio betaalde hugo een grote hoeveelheid drugs om delfim in elkaar te slaan, hij ging erop in en mishandelde de man met geweld in de kleedkamer, allemaal vanwege jaloezie; delfim verkocht de grotere pakketten en die van hen waren zwakker, daarom betaalde pinokkio om delfim in elkaar te slaan.

Het was een gebeurtenis die niet erg prettig was, maar de tijd kwam ook, omdat ik al een intern strafblad had en al verschillende straffen had uitgezeten, ik begon problemen te krijgen, ik werd achtervolgd door een individu genaamd Marcio, hij zat in de gevangenis omdat hij zijn broer had vermoord, En omdat ik elke dag moest roken begon ik collectes te houden en bij een van die collectes verscheen Marcio, hij wilde niet dat ik het geld aannam, hij dacht dat hij het recht had omdat hij er al meer jaren zat dan ik, hij zette me op, met andere woorden hij wilde voorkomen dat ik het collectegeld niet aannam, omdat hij ook geld te ontvangen had. We hadden een woordenwisseling waarin hij fysieke kracht toonde, maar er gebeurde niets, ik vertrok met mijn geld, maar dat was het begin van het winnen van een vijand, ik speelde zelfs een voetbalwedstrijd waarin een hoeveelheid tabak op het spel stond voor het team dat won,

hij speelde in het team van de tegenstander, ik speelde met de groep die uit linhó kwam, de mijne bestond uit toni gaivota, jorge, zé tó en luís en we waren atleten en we wisten hoe we moesten spelen, we wilden winnen ook al moesten we daarvoor de tegenstander onderschatten en dat gebeurde, we verloren, we verloren de wedstrijd omdat ik de leider van de weddenschap was, ik had mijn televisietoestel verpand in de hebzucht om een volume te winnen, Ik had het verpand aan Ramon, de zigeuner, hij had al een lange staat van dienst, hij was een man die in het midden was verslagen, omdat ik niet wilde verliezen zei ik dat ik niet zou betalen, ze werden allemaal boos op me en eisten het volume van tabak, maar ze hielden zich stil, het was toen dat die jongen marcão bleef zeggen dat hij het volume wilde en ik accepteerde omdat ik geen gelijk had, het was de deal van het spel geweest, hij was een atleet, hij vocht altijd voor rede en vermeed problemen als hij ze moest vermijden. Ik ging door, maar die jongen bleef proberen me te provoceren; Op een dag stond ik op het punt om naar de timmercursus te gaan, daarom was ik daarheen gegaan, naar de Joodse vallei, op die dag gebeurde het onvermijdelijke, de bewaker ging mijn cel openen, ik bleef zelden in de cel, maar die dag was ik gefrustreerd, ik had niet genoeg drugs gerookt, ik stond op het punt om bij de reling weg te gaan om naar de cursus te gaan en toen ik langsliep verscheen de grote marshal, hij botste tegen me op omdat ik gefrustreerd was en er al eerder was geweest. Ik aarzelde niet, ik gaf een stoot en hij reageerde, maar hij had geen kans, ik had hem al bestudeerd, hij was een vechter, maar hij was wanhopig om uit te lokken wat er gebeurde, het was sensationeel, ik bedoel, ik heb geen straf uitgezeten omdat het hoofd van de vleugel er die dag was, Edward, zo heette hij, een man van ongeveer twee meter lang, fysiek sterk, hij was een eerlijke man, hij was een eerlijke

man en hij liet het zo.

Ik ging door met de cursus, altijd alert op een aanval van zijn kant, toen ik me ervan bewust werd dat hij wat tijd had genomen om me te provoceren en als zodanig nam ik voorzorgsmaatregelen, wat we allemaal instinct hebben, gezond verstand heeft vrouwen het zesde zintuig genoemd, maar mannen hebben het ook. Het zesde zintuig is het onvoorziene, het is weten hoe te spelen en weten hoe te zijn en te respecteren, daarna gebeurde er niets meer, ik probeerde vervolgens te provoceren, maar het lukte niet omdat mijn kern sterk was, het was verzekerd door hugo rasta, een van de meest gerespecteerde mannen in de tijd dat ik in het klooster woonde, ik beschouwde hem alleen niet als de eerste omdat de eerste, ik; alles wat hij leerde, de moed die hij toonde, ik had de moed al gehad en ik was al geslaagd, ik absorbeerde, ik absorbeerde de moed om te weten dat daar een krijger was, een loyale man, een dichter, een man die van poëzie hield, maar zelfs daarin was ik beter dan hij. Ik luisterde graag naar hem, ik componeerde verschillende verzen, een ervan was aan hem opgedragen, ik was de beste, ik was de charismatische figuur van de tijd die ik doorbracht, ik was scherpzinnig, ik was sterk, ik was ongeremd, ik slaagde erin om zelfs in het midden te komen, waar ik leefde met de rest van de gevangenisbevolking, ik ving er veel, maar het waren allemaal vreedzame mensen, mensen die werkten, maar ik niet. Toen ik stopte met werken en de cursus volgde, werd ik wat ik niet wilde worden, de leeuw van de duisternis, ik keerde terug naar de lino, het was toen dat alles in mijn voordeel vorderde omdat ik was teruggekeerd naar het huis waar ik al was geweest en had gedomineerd, er was de bevestiging van mijn wezen, de wedergeboorte van de heerschappij die ik al had gehad in dat huis, omdat ik het respect had bewaard, het was moeilijk om te kauwen, toen besloot ik om te zoeken naar

makkelijkere manieren om te overleven van de moeilijke die ik al had gevonden.

Het is een centrale gevangenis in Lissabon, het huisvestte alle soorten, klootzakken die in het leven bestaan, sommigen gingen in de criminaliteit door toeval, anderen gingen in de criminaliteit voor

bewustzijn, er was altijd de goede en goede factor, ik vreesde niets dan mezelf, want ik had alles al gedaan, van de goede te zijn, de vriend, de beschermer, de verzoener, degene die alle situaties begreep, die bitter waren, die gezegd werden door degenen die hun gevoelens op mij afreageerden, omdat ik veel medeleven voelde, ik had het gevoel van eenheid aangenomen en ik wilde niet in desillusie vervallen. Ik ging op weg om voorwaardelijk vrij te komen, maar er was nog wat tijd te gaan voordat ik van voorwaardelijke vrijlating kon genieten, ik nam een besluit ik ga niets doen wat mij zal schaden, maar ik ga werken aan het verkrijgen van vrijheid, het werd allemaal ingewikkeld omdat ik te maken kreeg met een goed gestructureerde opdracht van de directie, maar ik had alles kunnen winnen met die directie. Op dat moment accepteerde ik niet dat het motief van die directie zo rigide was, dat het een autoritair regime was, want ik was niet van plan om dat regime te accepteren, ik wilde sneller uit de gevangenis komen, maar het werd nog moeilijker, maar dat laat ik voor later aan de lezers zodat ze een hele reis kunnen begrijpen die ik nooit moe word om te herhalen, moeilijk om te kauwen, nou het was op het moment van de overgang van manuel t.; de directeur die ik had gevonden, werd vervangen door joão g. De man die uit Macau kwam, een ex-inspecteur van justitie, een man die al een aanval had meegemaakt van de maffia die in Macau was gevestigd, bijgenaamd de 24-karaats maffia.

Hij onderging de aanslag, hij ontsnapte, maar de lijfwacht werd gedood, hij ging naar boven, hij kwam bij de administratie van de lino, rechtdoorzee man, hij mocht me toen hij me zag, hij stuurde me een bericht dat hij vertrouwen in me had, maar ik belde niet

want ik was me bewust van de transformatie van het wezen, ik beschouwde mezelf als de schorpioenenkoning, degene met gif in zijn bloed, ik riep hem niet en door niet te roepen, verloor ik.

Het begon met een minimumstraf in de wooncel, het was een straf, het was niet hard, het werd beschouwd als een normale straf in het gezellige ritme binnen de gevangenis, maar voor mij werd het een nachtmerrie, ik accepteerde zo'n straf niet. De directeur, João G. Hij kwam naar mijn cel om met me te praten, om me te helpen, ik accepteerde die hulp niet, ik was achterdochtig over zijn geloof, hij had gelijk, hij eiste in ruil een directe medewerking aan alles wat hij wilde weten, ik was daar niet toe bereid, omdat het nooit mijn bedoeling was geweest om aan die diensten mee te werken, maar het was zijn bewijs van wat een goede man hij was. Van die straf kwam het ergste, ik had twee psychotrope drugs genomen, bij mijn raam stonden: de jager, de chibanga en de piranha, het was de jager die me de twee psychotrope drugs gaf, een afgestudeerde van de dienst kwam langs, hij was de man die me in de celstraf had doen belanden, sampaio was zijn naam. Omdat het effect van de psychotrope drugs nog in me was, werd ik woedend toen ik sampaio voor mijn cel zag langslopen, ik brak de hele cel af, ik stak de matras in brand, ik vertrok, toen de bewakers me gingen helpen, ontsnapte ik, ik ging naar de binnenplaats, ik nam een stok en twee stenen en schreef op mijn rechterarm: wraak, wreed verlangen. Die dag was ik klaar om te doden, de bewakers of wie er ook in mijn weg stond, maar ze waren slim als altijd, ze kwamen met me praten, ze hadden geen andere uitweg, omdat ze wisten dat ik woedend was en een hele vleugel had om me te verdedigen als ik dat zo uitriep, maar ik bleef niet alleen, omdat ik niet wist hoe ik moest vechten zonder

gelijk te hebben, na een paar uur accepteerde ik verlossing, dat wil zeggen, het is de periode waarin we de onderhandelingen afronden en zodat ik niet te veel zou voldoen, accepteerde ik

dat ze me 20 dagen tuchtcel gaven, dat is slap, want toen ontmoette ik alfredo m, psp, de voormalige goe, hij was een boef, hij maakte misbruik van de staat, om zijn functie in de maffia te beginnen, hij was een harde man omdat hij middelzwaar bokskampioen was geweest, ik kende hem goed, en dat is toen, toen ik in de disciplinaire cel viel, ik een episode had, die ik niet wilde hebben en die hem het leven had kunnen kosten, omdat hij al antecedenten had met de zwarten die disciplinaire sancties waren gaan vervullen, Het was een dappere tijd, ik wist al wat er gebeurde over wat er was gebeurd en ik had al hardop gezegd dat ik niet zo'n nummer zou krijgen om door hem te worden geslagen, omdat het management dubieus was, het was een maffia van alle zwarten die in straf vielen en een straf hadden gepleegd of ondergaan als gevolg van het niet respecteren van de bewakers of diensten, werknemers of het management, zou betalen via alfredo m., hij was ex-politieagent, ex-politieagent, hij kende velen van hen en ik kende hem al als zodanig, maar door hardop te roepen en rechtstreeks tegen de marinier te spreken, gaf hij me de stok, ik werd gestraft, ik wist dat alfredo m. naar me toe zou komen, maar toen had ik het mis. Ze probeerden me te vermoorden toen ik naar de kleedkamer ging om een bad te nemen, maar dat lukte niet, samen met hem waren er nog twee agenten in bescherming die niets tegen me konden doen. Het was toen dat ik mijn reden om te leven liet zien, het was ingegeven door de vraag om een bairrista te zijn, want die had ik al, ik woonde in de buurt.

Ik verloor mijn vader vroeg, ik werd eerder volwassen, en dat had gevolgen voor het leven dat ik later leidde. Zo is het, ervaring is de transcendentie van de toekomst, de levenswijze van de opvoeding valt erop en als die hard is, zijn we genoodzaakt een strengere opvoeding te hebben,

het brengt op jonge leeftijd iets teweeg wat waarschijnlijk niemand zich wenst.

Het was op dit moment dat ik al voorbij de fase van de *marcão*, het was op dit moment dat ik begon te willen meer de reden, het moest een beslissing op het niveau van metgezel en van de richting hebben, maar ik wist dat in het midden als het binnendringen van de bewaking die werd samengesteld door bewakers en bazen, ik verkregen, Ik slaagde erin een ander wezen te verwerven en me ermee te bemoeien, maar dat was niet meer dan een wezen gelijk aan mij, soms is het een kwestie van kansen, ik zocht, zoek en zal zoeken om de ziel van de Lusitaniër te hebben, ik ben een afstammeling van het Lusitaanse ras van het wilde ras, het heeft de wereld al beheerst, het is duidelijk dat de erfelijkheid bestaat. Soms stellen we de volgende vraag, waarom bestaan we, wie zijn we, waar leven we, dit zijn vragen die de twijfel van het leven brengen, maar we weten dat we moeten winnen, het was allemaal geprogrammeerd om zo te zijn, ik ging verder, mijn gevangenispad, later na het *marcão*-gevecht volgde het verschijnen van de groep die de bewakingsdiensten vormden, genaamd gevangenisbewakers, Ik ving goede jongens, ik ving alles, maar eerlijk gezegd wilden ze ook alleen maar leven, ze wilden me nooit kwaad doen en ik wilde negeren, daar is het, al vroeg leerde ik niet dat je niet altijd kunt winnen, ik was op een onherbergzame plek, een plek waar het leven niets waard was, ik had geen interesse in het waarderen van de ware betekenis van de mens die niet is om te dienen.

Ik diende, ik diende alles wat ik moest dienen, ik was gehoorzaam, ik wist dat er in politieke macht, in sociale macht, in onderdrukkende macht altijd één ding is, je moet weten hoe je moet vergeven. Ik had een held kunnen zijn die door hen werd geprezen, ik ging terug naar de Joodse vallei totdat ik van de opleiding werd gestuurd, ik ging terug naar de Joodse vallei, naar Linhó ik vond dezelfde baas omdat zij waren wat ik niet wilde vinden, ik rebelleerde

tegen alles en iedereen voor alles wat ik had meegemaakt,
het was zo gedaan, ik leefde met alles wat ik kon

moeten doen om alles te moeten overleven want de vijanden waren machtig waren de allesverslindende machines, ze hadden de bijnaam piranha's, dat wil zeggen, je moest alles overleven, er was het diplomatieke deel, het aangaan van relaties, dat wil zeggen, we hebben een opvoeder, we hebben een assistent, een psycholoog, een dokter en een advocaat, wat is dat ons waard als er echt niets te zeggen valt. Gewoon leven op het moment van de omstandigheden van het moment, het zijn eenvoudige mensen die zichzelf bevredigen op hun plezier en ik heb liefdes gehad, platonische liefdes die in de weg staan van het zijn, in dit geval een man, ik had alle geneugten van het leven al gehad, ik hield van een vrouw die nog steeds in mijn geest in mijn ziel in mijn leven zit, het was een intense passie, van de meest duurzame relaties die kunnen bestaan, die worden verlengd. Houden van, plezier hebben in, houden van het wezen is de behoefte om het wezen naar haar zin lief te hebben om te overleven. Het verhaal gaat rechtstreeks naar de laatste omstandigheid van het zijn, iedereen kende me al, ze wilden me op de proef stellen, ik ging alles onder ogen wat ik onder ogen moest zien, van de ergste nachtmerries, die we leren voordat we naar bed gaan, het zijn verhalen die verteld worden door de vader en de moeder, zodat we in harmonie en welzijn kunnen leven, zodat het welzijn kan zegevieren en we de gaven van de erfelijkheid van het begin van het zijn kunnen behouden, alles, ook al wordt het geabsorbeerd door grootte, de uitgestrektheid is immens als we het hebben over vereniging, de gelijkheid van de rechten van het zijn. Aan ons allen is een missie toevertrouwd, ze blijft bestaan, ze zal blijven groeien, ik zal haar blijven zien groeien, met kracht, precisie van de momenten van actie, daarvoor zal ik precies moeten zijn. Het is met vergeving, ik ging door met het leven zoals ik door moest gaan en ik ving eerlijke, waarachtige mensen, het was allemaal geweldig, ik ving mensen die tot

alles in staat waren, ze waren vastbesloten om

alles, want ik had de zin om te leven zoals zij, maar zij wilden slimmer zijn, ik overtrof hen in alles, ik wist hun slimheid te combineren met mijn wijsheid, zij waren scherpzinnig, maar zij wilden altijd meer zijn dan ik, maar ik combineerde hun slimheid, ik wist hoe ik moest spelen, ik speelde ook met hun kennis met de mijne. Ik leefde verder in afzondering, ingesloten, het was een moeilijke tijd, hoeveel schoonheid ik ook kon zien, hoeveel mededogen ik ook moest hebben, ik wist dat de weg er één was, weggaan. Ik heb nooit iemand kwaad willen doen, ik wenste alleen dat ze me zouden laten leven, ik ging toen op weg naar de strijd die constant was, want ze waren allemaal sterk, ze waren allemaal wezens, maar dat kon me niets schelen. Ik was hard voor mijn metgezellen, voor allemaal, ik koos niemand uit, ik wilde alleen de hiërarchie van de gevangenis handhaven en dat deed ik, ze gehoorzaamden me allemaal als ik dat wilde, maar ik liet ze ook leven, het was mijn manier, drugs voor mij om te roken en ze konden goed lopen, er waren er die schreeuwden om me te stoppen omdat het pad dapper was, een moeilijk pad om te nemen binnen de gevangenis, ik had geen andere keuze, het was zonder ontsnappen, winnen of sterven. Het was allemaal gedaan voor de veroordeling die ik met me meedroeg, ik slaagde er ondanks alles in om de moeilijke weg te vinden, ik wist dat ik er halverwege de straf uit kon komen, ik kon weten dat ik er ook aan het eind van de straf uit kon komen, ik draaide alles om, dat wil zeggen, ik maakte me geen zorgen, want het ging goed met me, ik had de gevangenis onder me, het waren al mijn metgezellen, het was toen dat ik bozer werd voor het gevoel van zijn, ik wist dat ik bondgenoten had. Ik vervolgde het pad van het kwaad, zo werd ik geïnterpreteerd, ik dacht dat ik de leeuw was, maar ik was verslaafd aan heroïne, een moeilijk iets om te doen, om te consumeren. Ik ging het gevecht aan, het

gevecht dat zijn gelijke niet kent, ik stond tegenover:
rechters en leraren en assistenten, hoofd van

bewakers, ik heb er een paar keer van geprofiteerd, maar het waren er niet veel, maar het waren er niet genoeg om te zeggen dat het goed met me ging, want de follow-up bracht me een probleem, het grootste probleem van allemaal, ben ik of ben ik niet, wil ik of wil ik niet, dat wil zeggen, alles waar we naar kunnen streven, was de voortzetting van alles, ik had geleerd, beter nog, ik had een situatie beleefd na de scheiding van mijn vader en moeder. Mijn vader zat in het leger, mijn moeder werkte in die tijd niet, daarna kwam ze werken om de curry en cabral schoon te maken, daar werkt ze nog steeds. Ik hield van mijn moeder, ik leerde niet leven met mijn vader, ik bedoel, ik leefde, maar ik twijfelde altijd, omdat hij geen goed karakter had, ik bedoel, zijn karakter was wisselvallig, hij was militair, hij vervulde functies in de Portugese staat, ik wilde meer, ik bedoel, meer dan wat hij opbouwde. Maar erfelijkheid werd gegenereerd, beter de gewenning uitleggen wanneer we klein zijn, we houden altijd rekening met wie ons geeft, het zal zijn wat alle filosofen zeiden, de benadering van het voorbeeld van de ouders, want het voorbeeld dat ons wordt gegeven wanneer we geboren worden is dat voorbeeld te volgen van wie ons in de wereld zette, in dit geval zal het een globaal geval zijn, het hebben van vader en moeder, het was het werk de conclusie van mij opgroeien. Ik werd wat ik ben, een nederig, vreedzaam wezen dat weet hoe te leven, ik word beschouwd als een type, degene die loopt en zich moet voeden, ik werd het echte beest, ik heb nooit meer op dezelfde manier tegenover de gevangenis gestaan, ik werd de perfecte moordenaar van alle situaties omdat ik moest leven, en ze wisten dat ik bereid was te doden om te leven, ze kozen zoals altijd het echte type, degene die alle situaties domineert, ik zwoer mezelf dat ik hen geen pijn zou doen als zij mij geen pijn zouden doen. Ik ging door, woedend, altijd waakzaam voor elke beweging of reactie, zij het van

wie ze ook waren, op het globale niveau van metgezellen, richting op het niveau van alles wat het hele wezen omvat in de wereld van rechtvaardigheid, voor dit alles betaalde ik een prijs die moeilijk te betalen was, voor dit alles werd alles in mijn gebeuren gestopt, iedereen kende mij en ik kende hen ook allemaal, het was de perfectie van het spel, het was de unie, de unie van wie leeft en dagelijks in contact staat met de bevolking, onafhankelijk, van de situatie; als de tijger die ik was wist ik niet hoe ik moest vergeven, ze waren eigenlijk bang voor me, ze hadden respect voor me, het was niets om te doen, we hebben het over een gevangenis, we hebben het over een heleboel dingen, het omvat een waarde die moeilijk te verdienen is, vrijheid, tenzij we niet door moeilijkere situaties van levensverslavingen moeten gaan, gewoontes die kunnen overdrijven als we het hebben over consumentisme, we zijn consumentistische wezens, als zodanig werd ik het onoverwinnelijke beest, ik noemde mezelf de leeuw, ik vocht tegen beesten zoals ik, met nog hardere wijsheid, maar ik wist niet hoe ik moest vergeven.

Ik wist dat er veel zonen van een moeder waren en dat de levenservaringen verschillend waren, sommigen waren zonen van goede mensen en anderen waren zonen van slechte mensen, zoals dit alles wil ik de aanwezigheid bevestigen van alles wat de maatschappij te geven heeft, ze laten identieke situaties lopen zonder iets te doen, iedereen moet goed zijn, we leven in een maatschappij waar iedereen goed wil zijn, maar het is de schoonheid van het zien van anderen, De nabijheid, als je voor het goede komt, zal ik je goed ontvangen, als je voor het slechte komt, zal ik je slecht ontvangen en je zult alles met je meenemen, van al mijn slechte zijn, maar ik weet ook dat ik moet lopen, ik kan niet zo hard zijn, ze zijn meer dan moeders, ik moest ook respecteren, ik voerde een regel in voor iedereen om goed te zijn, wetende dat misdaad blijft bestaan en de nood groot

is, ik liet me meeslepen door de gebeurtenissen, ik werd de

drugsverslaafde genoemd, degene die iedereen veracht, maar ik had waarde en werd erkend, niemand, niemand zou mij niet respecteren, ongeacht de zwakte die ik op dat moment voelde. Ze waardeerden en respecteerden me allemaal, ze wilden meer van me, ik zou het voorbeeld moeten zijn, ik zou vriendelijker, volgamer en aanhankelijker moeten zijn.

Ik betaalde de prijs voor het niet laten zien wat ze van me wilden zien, ik was hard, ik was onbeleefd, ik was alles omwille van mijn beslissing, ik had meer kunnen verdienen, ik had zelfs meer kunnen profiteren in alles, ze vonden me leuk, ze vertelden me zelfs hun dromen, maar ik werd het beest dat ik wilde zijn. Het kwam door de situatie waarin ik leefde, de opsluiting, het isolement, ik had ook vrouwen, het was allemaal gedempt met platonische liefde, ik hield van ze, ik hou van ze.

Het was allemaal een kwestie van leven op het moment, ik had grote platonische en amoureuze passies ook tot het punt van het hebben van het contact, maar ik vermeed altijd iemands leven te bederven voor mij om het mooie plezier te krijgen, ik vond daar de noodzaak niet voor, ik zat al vast, ik zou niemands leven bederven als ze het mijne niet bedierven. Ik ging door met liefhebben, ik ging door met liefhebben zoals ik alleen wist hoe ik moest zijn, ze waren allemaal, ze hoorden bij mijn liefhebben, omdat ze van me hielden, oprecht, ze respecteerden me, ik was het die niet goed leefde, ik zat gevangen, ik wist dat ik moest vechten om alles te overwinnen wat ik verloren had, vrijheid, maar toen wist ik niet hoe ik moest stoppen, directeuren, assistenten, opvoeders Ik zou het begrepen hebben, maar ik moest ook stoppen, stoppen met alles, stelen, drugs gebruiken, het leven van anderen te schande maken, maar ik was altijd goed, ik mishandelde nooit, ik sloeg nooit iemand in elkaar als ik daar geen reden voor had en zelfs als

ik dat wel had zou het moeilijk voor me zijn om dat te doen,
in het belang van de mensheid zelf, ik nam altijd

rekening houdend met de morele waarden, de waarden van elke scène, want ik ben ook een wezen, maar ze wisten dat ze het grootste beest zouden krijgen dat ze ooit hadden ontmoet, maar het was allemaal door mij geprogrammeerd, omdat ik het zo wilde, ik liet ze in verwachting, in de angst dat ze zouden verliezen. Het was allemaal een kwestie van opportunisme, het was een opportunisme van opstaan, consumeren en domineren, ik begreep dit al vroeg, zelfs voordat ik de gevangenis inging, het waren moeilijke uren, dagen die nooit voorbij zouden gaan, jaren die ik moest vervullen, ik domineerde omdat ik de situatie die zou volgen moest beheersen, ik ging zelfs spelen, maar de grap kostte me geld. Want de aap die speelde, de aap die speelde was de aap in de kut van de moeder, ik ging dood in een spel, want ik wist hoe ik moest domineren. Ik was in de oefening van de dag, ik wilde een beetje trainen en ik stelde hem voor om met mij te komen trainen, het was een zwak figuur, het was gewoon voor de lol, ik kneep in zijn nek, hij verloor zijn zintuigen, maar op dat moment voelde ik een benauwdheid in mij die ik niet wilde doen, zoals ik werd voorgedaan, ik speelde, ik keek hem aan ik stond op en hij liep met mij mee, ik zei hem of alles goed was, er was geen tegenstrijdig antwoord, maar toen ik hem aankeek kreeg ik het gevoel dat er echt iets was gebeurd, want hij verloor zijn zintuigen. Het was een overmoed, ik kende mijn kracht niet en er begon een hel die ik al had gehad, ik stond op en keek hem aan en zei:

- Gaat het? Ik maakte me zorgen.

Ik toonde hem altijd medeleven voor het moment, ik wilde hem geen pijn doen, ik keek naar hem ik wilde al het kwaad sussen, ik had hem verkeerd begrepen van de opleiding, het was overdreven van mijn kant, hij pleegde uiteindelijk zelfmoord, het was allemaal in de hoop op een dag in de vallei van de Joden.

Ik hoopte dat ik in de vallei van de Joden zou leven, het was

een eenvoudige afleiding voor mij, dat wil zeggen, het was een training waar ik niet op voorbereid was, mijn kracht was op zijn hoogtepunt, ik domineerde, omdat ik wist hoe ik moest domineren, maar zoals het leven zijn prijs heeft, betaalde ik een hoge prijs voor het feit dat ik te veel man was in de gevangenis, ik zat tot 5/6 van de straf uit, dat wil zeggen, elke gevangene met een straf langer dan zes jaar kan profiteren van de 5/6, het is een wet.

Maar we hebben het midden van de zin, ongeveer 2/3 en dan de 5/6. Ik kwam vrij op de 5/6 en het was allemaal een programma ten voordele van mijn biografie in mijn leven van teruggetrokkenheid, ingesloten, ik ging om met goede mensen, mensen met wie ik onderhandelde, die deel uitmaakten van het management, mensen van wie ik zelfs kon houden als ik dat wilde, dan van tabak en ik voelde een immense haat voor die mensen. Het waren mensen die niets voor me betekenden, alleen het management vanwege de functies die ze uitoefenden. Er was een onderdirecteur die ik hoogachtte, zij was de eerste vrouw die een uitdaging van mij aannam, ik was loyaal, maar achteraf vond ik dat ik fout zat, zij was degene die me mijn eerste tijdelijke vrijlating in 10 jaar gevangenschap weigerde. Ze waardeerde me niet en eiste mijn drugstest, maar ik was te slim om te beseffen dat het daarbij zou blijven, ik werd tijdelijk vrijgelaten na een verzoek dat ik bij de rechter had ingediend. Ze gaf me vier dagen tijdelijk verlof, op voorwaarde dat ik zou worden gehoord door de politie, en die beval me dat te doen. Ze gaf hem vier dagen tijdelijk verlof, verlengd op voorwaarde dat hij de drugstest zou doen, met andere woorden, de manoeuvre, ze wisten het altijd, en ik heb hem ook vaak onderschat, maar ik heb hem altijd gerespecteerd, omdat hij mijn respect verdiende. Het

waren wezens die hun beste functie uitvoerden, maar het gebeurde, de test was positief voor de consumptie van opiaten, dat is heroïne, cannabis, hasjiesj consumptie, maar ik speelde in mijn voordeel toen ik de

Ik vroeg mijn dokter ana f. om een medicijn, want het was onder, of na een verhitte ruzie dat ik haar hulp zocht, voor alles waarmee ze me geholpen had, ik vroeg haar om het medicijn, tramal genaamd, het was het moment waarop ik voelde dat ik een bondgenoot had, dokter ana f. Of tramal beschuldigde opiaten in de omstandigheden van de routines, dit was de situatie waarin ik clean zou zijn. Ik werd beschuldigd van opiaten in de drugstest en het was toen dat ik 2+2 combineerde, met andere woorden, ik werd vrijgesproken van de drugstest door mijn arts, ze hielp me, gaf het document door dat de vraag bevestigde, de drugstest omdat ik in beroep was gegaan tegen de beslissing die was genomen, mijn recht was om in beroep te gaan, ik ging in beroep en vroeg de hoogste autoriteit, de rechter van de strafuitvoeringsrechtbank, Dit is de hoogste instantie voor gevangenen om vrijgelaten te worden, met het voordeel van het gebruik van het midden van de straf 2/3, er was een gevecht, ik viel een gevangenisbewaarder fysiek aan, het was niet omdat ik dat wilde, hij zocht mijn roem als gevangene, gerespecteerd, maar ik bouwde ook dit respect op, respect, door het respecteren wist ik dat ik niet tegen het systeem kon spelen. Het systeem heerst uit zichzelf omdat er sociale orde moet zijn, alles wat men zou willen, welzijn, de beslissingen waren divers, ik had alles, alles binnen mijn bereik om te kunnen genieten van het midden van de 2/3 straf, omdat mijn roem groot was onder de bewakers en onder de begeleiders, er waren bewakers die me ook wilden uitdagen en alles op psychologisch en fysiek niveau en alles wat je maar kunt bedenken, omdat ik wist dat het kon gebeuren in de gevallen die ik moest volgen, de hoorzittingen worden ook opgeroepen in het midden van de 2/3 en 5/6 straf, de aanvraag was gebaseerd op de

mijn rapport over het screenen op cannabis op te schonen; Maar omdat ik een sociaal wezen ben en nooit in de gevangenis heb gewoond, moest ik me verhouden tot de rest van de gevangenisbevolking en ik vertelde de rechter dat ik op dat moment niets gebruikte. De beslissing over mijn onzekere vertrek werd uitgesteld, omdat het kersttijd was en de rechter twee weken weg zou zijn, dat wil zeggen kerstvakantie, maar ze had gelijk en gaf me mijn onzekere vertrek na bijna tweeënhalve maand. Maar ik overwon het en hield goed vol tot de dag van mijn vertrek uit precario, hij gaf me vier dagen verlengd precarioverlof, dat met succes werd afgerond. Maar het zou moeilijker voor me worden, want ik moest respectvoller zijn en uit de problemen blijven, maar zodra ik binnenkwam, twee maanden na mijn precaire periode, zou er iemand zijn die me in de weg wilde lopen en dat gebeurde ook. Ik raakte betrokken bij een gevecht waarbij de jongen een beetje slecht behandeld werd, maar ik had het geluk dat hij een individu was, een individu met het repertoire van een man, we werden opgesloten in de cellen, op bevel van het onderzoek, hiermee werden we gehoord, ik stuurde hem een papier met excuses zodat hij me niet in de weg zou lopen, dat was niet nodig. We werden gehoord, de chef die ons hoorde was de Duitse herder, zijn bijnaam, eerst wilde hij de jongen niet horen omdat hij zei dat het niet kon, het kon geen grap zijn, want hij had geprobeerd me met een mes te slaan. Toen lukte het hem om de

De versie van de jongen en hij belde mij en ik vertelde hem dezelfde versie, dat het een training was, een grap, dat het slecht had kunnen aflopen, hij accepteerde ook niet erg goed de versie die ik hem had verteld, dat wil zeggen, omdat hij een geslagen bewaker was, hij al vele jaren in dienst was en omging met "casdatrolas", dat is de naam die gegeven wordt aan degenen die al vele jaren in de gevangenis zitten, er gebeurde niets met mij of met de jongen, ze haalden ons uit de straf.

Ik ging door met een normaal leven, ik begon problemen nog meer te vermijden, ik slaagde erin om nog vier tijdelijke verloven met succes op te nemen, en toen gebeurde het opnieuw, maart 2007, ik had nog 11 dagen om een ander tijdelijk verlof op te nemen, begin april had ik iemand bedrogen met drugs, dat wil zeggen, ik gaf hem zand in plaats van het echte spul, hij kwam naar me toe, ik kon hem niet slaan of ik zou deze keer een sanctie krijgen, ik was al gewaarschuwd, ik verdedigde mezelf gewoon en dat was dat.

Maar een probleem komt nooit alleen, dat heb ik laten passeren, dat is wat er gebeurde in de komst van deze reden, het ontvouwde zich wat niet had kunnen ontvouwen, weer een riga, maar deze keer zou ik er niet mee weggkomen, ze zouden mijn precario doorsnijden en dat is wat er gebeurde. Ik riep een individu naar mijn cel om informatie te krijgen omdat dit individu mijn manier van zijn niet leuk vond, en ik had gezworen aan de man die me de informatie gaf, gekke nono, een echte strijder, hij genoot ook van het precaire zoals ik, ik had hem gezworen voor mijn neef, dat ik niets zou doen, dat ik alleen de naam wilde weten, ik hield een hele dag vol met de belofte dat ik niets zou doen, we waren bijna bij de sluitingstijd van de cellen, ik riep het individu naar mijn cel en vroeg hem waarom hij het over iets had.

Ik wist dat gekke nono nooit tegen me zou liegen in een situatie als deze, hij was een van de mannen die ik altijd respecteerde omdat hij ook een echte krijger was. Ik viel hem aan en het was toen dat de bewaker mijn cel binnenkwam en de man levenloos op de grond zag liggen van de klap die ik hem gaf, maar de bewaker zag niets, hij zag alleen de man vallen, hij kon niets zeggen zonder er getuige van te zijn geweest, maar deze man was een rat, dat zou mijn situatie bemoeilijken, Maar toch wist ik dat ik er niet mee weg zou komen, want ik had nog nooit iemand verklikt, en ze stonden te popelen om me te straffen, de directie, de bazen stonden te popelen om me voor alles te straffen, omdat ik nooit mijn mond hield over de eisen die de gevangenen stelden om iets op te eisen. Ik werd altijd als zodanig gezien, als aanstichter van deze oorzaken of vormen van strijd en het was toen dat ze me vijf dagen straf gaven, ik diende ze uit in de cel, het was een lichtere straf, ik verdedigde mezelf door te beweren dat het individu zich slecht had gevoeld en was gevallen en hij zei zijn versie, dat hij echt was geslagen en dit gebeurde op een moment dat mijn 2/3 op het punt stond beoordeeld te worden. Ik zou een goede kans hebben om eruit te komen zonder dat me iets zou overkomen, d.w.z. geen disciplinaire sancties tussendoor. Maar deze keer zou ik onschuld moeten pleiten toen ik werd gehoord voor mijn 2/3, ik zei tegen de dokter dat ik onschuldig was en dat ik niemand had mishandeld, om daar geen rekening mee te houden, ik voelde me bevooroordeeld door de situatie, maar ik wachtte op de beslissing en de beslissing was om de mogelijkheid van mijn vertrek op 2/3 af te snijden en ik zou alleen direct kunnen profiteren van een nieuwe waardering, van de waardering van mijn 5/6 van de straf, dat wil zeggen, ik zou verplicht zijn om op 5/6 te vertrekken omdat de wet me daar bevoordeelt, in dit geval bevoordeelt ze me, ik zou hoe dan ook op 5/6 vertrekken, maar ik zou

Ik kreeg de straf in maart en werd in mei van datzelfde jaar gehoord voor de voorwaardelijke vrijlating. De straf werd me in maart opgelegd en ik werd in mei van datzelfde jaar gehoord, voor de waardering van de voorwaardelijke vrijlating, de beslissing van de 2/3e snede was nog niet gevallen, en op dat moment had mijn leven nog ingewikkelder kunnen worden, ik voelde me angstig, verdrietig, maar ik wist ook dat het grootste deel van mijn veroordeling al voorbij was. Het was toen dat er een andere situatie gebeurde, deze keer met een bewaker, het had een situatie kunnen zijn die voorbij had kunnen gaan, ware het niet dat de bewaker me op een harde en harde manier had aangesproken, ik gehoorzaamde zijn bevel niet, ik sloeg hem in het gezicht, hij was alleen met mij, maar er verscheen een andere bewaker, hij voegde zich snel bij zijn collega en ze voegden zich bij mij om me aan te vallen, ik sloeg hem niet meer, ze stopten ook snel met proberen me aan te vallen, ze vroegen me alleen om naar de wachtkamer van de ziekenboeg te gaan, ze kwamen met me praten en vroegen me wat er gebeurd was, ik vertelde hen dat er niets gebeurd was, ik had gewoon het bevel niet opgevolgd, want aangezien de bewaker nog steeds uit zijn mond bloedde, wisten ze dat het een agressie was geweest, op welke manier dan ook, van een eenvoudige agressie tot een toevallige situatie en dat is wat ik hen vertelde, ik had geen reden om de bewaker aan te vallen, ik sprak zelfs goed met hem, ik vertelde hen ook dat het een ongeluk was geweest en dat is wat ik altijd heb beweerd.

Ze sloten me op in afwachting van het onderzoek, belden de afdeling beveiliging van de Joodse Vallei, belden de opname. Maar ik was bereid om verder te gaan met mijn stelling dat het echt een ongeluk was geweest, ik kon niet toegeven dat het een onvrijwillige daad was, dan zou ik verloren hebben.

Dus ik moest mijn argumentatie baseren op het feit dat als ik deze scriptie verder wilde brengen, er een tegenstrijdigheid moest zijn tussen de bewakers. De melkbewaker was degene die me aanviel, maar hij heeft ook nooit geschreven dat ik hem echt aanviel, degene die het rapporteerde was de andere bewaker, die daar een jongen had gebracht die in bescherming was, hij was ook naar de ziekenboeg gegaan, het is routine, als de gevangene in bescherming is, moet hij vergezeld worden door bewakers, ik weet eigenlijk dat hij zag wat ik deed, want hij was getuige van alles, dus hij was het die het aan mij rapporteerde om te worden gestraft met een disciplinaire straf die me ook naar de rechtbank bracht.

Maar op de dag dat ik werd gehoord op het kantoor van de officier van justitie, kwam ik erachter dat er een zaak was aangespannen voor vermeende agressie tegen de bewaker "leite", maar de persoon die me die dag vergezelde was de bewaker "oliveira", de geschiedenis van de bewaker met mij, was een vriendschap die ik in de gevangenis had opgebouwd, ik volgde een cursus kantoorapplicaties op computerniveau, ik had een monitor genaamd lina, ik werd verliefd op haar zonder dat ik dat wilde en die bewaker, oliveira, vond haar ook leuk en hij nam haar te pakken. Hij wist dat ik haar leuk vond en zij mij, dus daar begon de band, hij kreeg vriendschap met me, hij had slecht over me kunnen praten om bij haar te willen blijven, hij begon meer met me te praten en hij luisterde naar mijn verklaringen op het openbaar ministerie en hij schreef alles op wat ik had gezegd, ik hield vast aan de stelling dat het een ongeluk was geweest, omdat ik me nooit had kunnen voorstellen dat die bewaker me zou helpen, hij begon me aardig te vinden, daarna kwam hij in Monsanto terecht, een gevangenis die werd omgebouwd van een gewone gevangenis tot een streng beveiligde gevangenis, het was daar in mei 2007 dat

de gevangenis werd ingehuldigd, in de tussentijd ging ik naar Monsanto omdat ik moest wachten tot het proces zich zou ontfouwen, er werd een ingewikkelde gevangenis gemaakt om te herbergen

terroristische misdaden, meer gewelddadige misdaden, criminele organisaties, we worden altijd in de gaten gehouden, constant, omdat we in een strenger regime leven, dat wil zeggen, in het begin waren de gevangenen allemaal geboeid om de cel te verlaten, ze hadden maar één uur recreatie per dag. Maar ik ben er pas in mei 2008 geweest, ik heb ook dit regime van lange tijd opgesloten zitten in de cel gehad, maar ik kreeg geen handboeien meer, ik kreeg een regime dat niet open is, maar we hadden andere bezigheden, we hadden voetbal, handbal en gym, we konden ook naar de bibliotheek, maar het was allemaal afgewisseld, het was niet allemaal op dezelfde dag.

Ik ging antwoorden en verdedigde dezelfde stelling opnieuw, maar toen ik uit het busje stapte om naar de verhoorkamer te gaan, zag ik dat de bewaker leite, de beledigde partij werd vergezeld door de bewaker oliveira en ik had niet gedacht dat ik een leuke verrassing zou hebben toen ik begon te luisteren naar de verklaring van de bewaker leite, ik hoorde de stelling die ik had verdedigd toen ik werd ondervraagd op het openbaar ministerie en toen voelde ik dat de bewaker oliveira me had geholpen. De rechtbank zei ook dat ze er niet van overtuigd waren dat het echt een ongeluk was, maar ze deden wat ze moesten doen, als er geen bewijs van het tegendeel is, kan niemand veroordeeld worden. Ik werd vrijgesproken en mijn advocaat was ook uitstekend, want ik wachtte op het proces in de zwaar beveiligde gevangenis in Monsanto.

i.p. De alcoentre, ik had al tijd doorgebracht in die gevangenis, ik werd daarheen overgeplaatst na verschillende klachten die ik had ingediend in de gevangenis, het is een gevangenis met open regime genaamd de koloniegevangenis, toen ik twee maanden miste stuurden ze me terug naar

om de straat op te gaan, ging ik naar buiten.

Ik wilde echt in een open gevangenis zitten, want ik heb anderhalf jaar in Monsanto gezeten en hoeveel bezettingen we daar ook hebben, het is een heel gesloten regime.

Het was moeilijk om te overwinnen, zelfs ik die al veel ervaring had in deze gevangnissen en het was precies in Monsanto dat ik stopte met heroïne, het was onmogelijk voor drugs om daar binnen te komen omdat er geen voedsel of iets van buiten naar binnen kon, het bezoek had een glas dat lichamelijke contact niet toestond, maar ik heb altijd tegen mezelf gezegd dat van al het kwaad dat me overkwam ik een voordeel had en ik stopte met het gebruik van heroïne.

*** sluiting *** Pink

floyd - us and them " ons

en hen

En tenslotte zijn we maar gewone

mensen Ik en jij

God alleen weet

Het is niet wat we zouden kiezen om voorwaarts te doen, riep hij vanuit de achterhoede en de voorste gelederen.

En de generaal zat en de lijnen op de kaart bewogen van links naar rechts zwart en blauw

En wie weet wat wat is en wie wie is Op en neer

En uiteindelijk is het alleen maar rond en rond, heb je niet gehoord dat het een woordenstrijd is, riep de affichedragers

Luister zoon, zei de man met het
pistool Er is ruimte voor je binnen

"Ik bedoel, ze gaan je niet vermoorden, dus als je ze een snelle, korte, scherpe schok geeft, zullen ze het niet meer doen. Snap je? Ik bedoel dat hij er makkelijk vanaf is gekomen, want ik zou hem een pak slaag hebben gegeven - ik heb hem maar één keer geraakt! Het was maar een verschil

Van mening, maar echt... ik bedoel goede manieren kosten niet niks, hè?"

Down en out

Het kan niet anders dan dat er veel van is over

With, zonder

En wie zal ontkennen dat het daar allemaal om draait in de gevechten? Uit de weg

Het is een drukke dag

Ik heb dingen aan mijn hoofd voor de prijs van thee en een plakje "

De oude man stierf

Copyright © pink Floyd

Fragmenten i

Ingesloten en blootgesteld in een ijskoud noorden een oud laken wachtend om opgerold te worden een licht gebrand in oranje tinten een deken verwarmd zoveel als vergeten de ziel die eist en tolereert de elektriserende kou van een losse, ongebonden fictionele en existentiële herinnering, het geluid verspreidt de warmte van het ritme maakt de tijd los

om het zelf binnen te dringen en zonder warmte een warme verkoelende wereld te verkennen,

de sfeer was niet dezelfde de bol rolt in een hoek een gekanteld punt onder de oceaan van het oppervlak, naar het binnenste van het verschroeiende magma naar de jungle van het verkennen en imponeren het imponeren van vrije tijd en geen andere manier hebben om het te zeggen zijn woorden, hete woorden of zeer koude woorden, zoals het zeer koude sombere lijkt eeuwig koud een hete dromend van een bron en een vallei, een rivier zonder lach een verminkte hoop wachtend om te ontmoeten en te tonen wat ontglipt en zinspeelt langzaam te creëren en te tonen wat alleen verbeeld is zonder afstand en met gepaste gelijkwaardigheid problematiseert men de hele vraag heet zeer heet, zelfs gloeiend het geluid van de gitaar dat trilt van dorst naar een cultuur waarin haar vruchten worden geboren en min of meer scherpzinnig zonder verderf de situatie op te lossen die nu existentieel is gestopt, aangetast door de morbiditeit van de woorden die de doofheid van de stilte overbrengen, die zorg vertellen aan de meest voorzichtige die het vermoeden van het ongezegde, maar effectief overgebrachte, gevoelde en geschreven moet opwekken. De hele waarheid is dat er geen waarheid is tussen gedachte en actie en de manier om zichzelf te vinden door middel van gedragingen die trucs en manoeuvres genereren om de bestuurder zelf, en hij vindt zichzelf overgeleverd aan de illusie van het woord zonder betekenis maar gezegd met reden, het is ongelooflijk, maar elke vorm heeft een onderliggende handeling aan de pure pech van de ongelegen om te zien groeien en om te weten wat te doen een situatie die een aantal zin van de beschrijving zelf ontbreekt, visie of gevoel, we zeggen vaak wat we niet denken en zien dat is om te weten hoe te doen en te leren van anderen en met tekenen van gelijke of soortgelijke of in de vorm van toevoeging hier is een voorbeeld van de missie elke abstracte zin van onrealistische vorm was in feite een unitaire totalist als gefragmenteerd, maar verenigd karakter

van een wereld die vergelijkbaar is en als we altijd de
gelijkenis, maar niet de gelijkheid kan er een

diep van de rede en verloren in zijn vervreemding, hier is een karakter door de manier van zijn en het voelen van de warmte die afkomstig is van dezelfde zijn interieur zou kunnen zijn vergelijkbaar met een schilder van een vorm van frame zo recht als architect, van de absolute niet definitieve reden met die ten opzichte van elke onderwerping of ondermijning van de imaginaire van een eenvoudige werkelijkheid waarin kwam met natuurlijkheid de scherpzinnigheid en scherpte zonder belang, gedragen door de toekomst die alles heeft van pure, als de realiteit van een hard verleden onbewust en aanzienlijk uitgeoefend in zijn woestheid de ervaring van een woord dat altijd een beeld desolaat hier een moment gevangen door de aandacht gewapend met fragmenten hier het bewustzijn sluit zich aan bij het heden dringt me wezen te schrijven, almachtig van niet duidelijk zo recht als de lijnen van een horizon waar de zon ondergaat en verbergt ondergedompeld en in slaap zag hij zichzelf verslagen, maar nooit betreurd omdat het opnieuw geboren zou worden en de helderste zou zijn omdat het de enige was, de zon zal onze ervaring helder houden en zet energiek in beweging waarin alle details worden beschreven om de geringste gevoeligheid gewoon te laten gebeuren en elk woord met zijn betekenis te onthouden en bewaard in de stilte van zijn geduld, een duister inzicht, niet geprojecteerd, maar verminderd van elk niet-rationeel instinct, het wezen dat mij binnendringt is niet het zelf het bouwt zichzelf en onderhoudt de pilaren als een Achilles, altijd actueel in de fictieve wereld die zich aan ons voordoet, zonder dat iemand oplet deze spionnen van het zelf zijn mijn lof van de bekendheid, de harde realiteit, van alleen het verwarmen van de motoren van de locomotief waarin we deze zeer gekke en diepe reis maken waarin de tunnel, niet meer mag zien het zo interieur van zijn donker met de uitgang van dat beeld en een lichtgevend einde, alleen wachtend op een einde

wat motiveert en drijft ons en een onbreekbare kracht iets zo fascinerend als niets betrouwbaar, moeilijk te weten en nooit te leren het was een web dat breekt echter de vorming van het web weer, het was resistent en als een ongeluk in de vertelling, was er een diepe schot dat hem doodde op jonge leeftijd, de onderliggende haat, maar nooit onverschillig voor iemand of zijn geest of mensen, dus op een intelligente manier zei hij tegen alle mensen dat we allemaal onze som, en dat meer verschillende en soortgelijke mensen gelijk komen, om zijn oorspronkelijke karakter, in feite is er een marionet om elke handeling en het stuk dat vertegenwoordigt, een verloren reis in de ruimte van de letters de kunst van het creëren van de ruimte om de eigen dood van een eindpunt, het hoogtepunt was nooit het einde, sterven voor ons nooit gebeurt alleen met degenen die ons kennen en als we sterven we nooit weten het was een woord dat had geen einde, maar eenvoudig en ingenieus een beetje lastig als de vos die wil voeden met een onmetelijke honger van wat er te leren, en wil altijd meer te weten, daarin ligt de bron van een lang leven, nooit weten wat er niet gebeurt, en toch in de bewaakte verleden was een klimmer en bewoog het geloof van zijn berg, en de grenzen zijn slechts het begin van een afgrond een jeugd van houding, overtreft elke hoogte en als we afdalen en zien hoeveel we al hebben bereikt in de verovering gewoon om te weten, een beetje meer te zijn en nooit willen verliezen en we allemaal in slagen om te vliegen naar een punt waar we nooit vallen, omdat we leren om te vliegen en alles voorstellen, maar alles is woorden fragmenten, ideeën en gedachten. Diepe wateren van zo diep de kunsten van de illusie zinspelen op een thema zonder zekerheid de zeelucht verschijnt en als bij toverslag van de lichtheid van energie en sentimentele doordrenkt en teder van een beetje meer een toevoeging afkomstig van een enkel moment onmiskenbaar en nooit onoverwinnelijk

omdat de

Zijn overwinning was altijd zijn nederlaag en wat kon hij nog meer leren door alleen maar de verliezer te zijn van de zoveelste strijd waarin hij niets zegt en de glibberige smaak voelt van degene aan wie hij de overwinning gaf, want het is genoeg voor ons om te leren en te weten hoe we moeten leven met alles wat ons afwijst.

Fragmenten ii

Ondergedompeld, gezonken, in de verte kraakt een trappenhuis de metalen treden een poetslap, een emmer op de vloer, marmeren vierkanten, op de muren in vieren verbonden, een druppel valt en in de diepte, licht, schudt iemand de vloer mat licht, hulpeloos, een enkele verstopping van het oppervlak een lichtstraal met schaduw effect, weerspiegeld in het glas een gezicht, een blik versplinterend, een enkele duik, schipbreukeling, tevoorschijn komend de boei die me redt van verstikking, gek, ontsnappend en verloren tussen sterren en de leegte van de afgrond deugd in termen van houding, in volheid van lijden en zijn, voor angst, dan laat ik de piano los op de dalende weg vliegend over het asfalt de piano stond op de grond en toen speelde het eerste geluid het eerste beeld het geluid van de diepe echo van de leegte van een vin die zwemt in het water, uiteindelijk spring ik, vol van beweging en alles wat waait en wordt meegesleurd, naar een illusie vervaagd, het was anders, even in een oceaan van diepte, vloeibaar en zilt het schrijven van het potlood zonder kleur, het was een acteur de voorstelling culmineert in een feest van een cadeau dat me blij maakt een pyjama op het bed, een bed gemorst bruisend en anders, het was een beeld zonder landschap, alles van een inademing, verandering van perceptie, en de transmutatie was duidelijk, geen tranen, geen lijnen, geen normen, zonder iets dat alles mist in het niets, een verhaal, dat niet groeit niet verschijnt, nauwelijks zichzelf vertelt en we zijn gebonden, waarheid, kettingen en

hangsloten overal

een katapult, een schietschijf en men is verdwaasd als een pijl zonder bereik, een strop in een knoop een schrift gemorst, incontinent, een wazig schrift, nooit uitgewist, alles wat men zag willen en wie altijd heeft willen hebben, en diep van binnen slechts een wezen zou zijn, de ruwe baard snijdend en laminierend, een enkele snor, een haar, een en een meer van elk gezicht, een aanraking, van elk onvermogen zijn zonde, van zijn tijdloosheid tot het heden en zie het totaal is een en slechts een doek in zijn emmer, een druppel in de oceaan, een geknoopte draad en een geschonden en gescheurd schrift, passages alleen teksten op papier een schitterende nacht gemaakt van een ogenblik een stralende en warme zon, een lichtgevende tegel en een spiegel om anders te zien, dan van de lichtillusie, de druppel die op de grond viel en alles zonder een nee, dan zou het aan de oppervlakte komen de lezing van een tederheid waarin het gedempte doek van een duik zich uitstrekt tot de rede en alles komt tot de vraag, de helderheid de intensiteit van de sensatie van de situatie wordt duidelijk dat na ontheilgd en geketend het vrij wordt van elke wil of tekeneen open raam in een gesloten gordijn ziet men het theater van het eigen toneel een plank, een redder, zie het fortuin, gered, dan op het zand uitgestrekt, ik zag land en leefde, vanaf dat moment het moment van de duik, alle trots ontbrandt en we dalen af naar de bodem van een wereld, van het zien van een eenvoudig lied, zet het om in tevredenheid, plotseling een klap, een visioen, we leefden allemaal de realiteit van een onder andere voorgevoel iets dat zou gebeuren en zou de kramp van de bevrijde opvolgen en wakker worden naar het wezen dat voelt en van een tekst van een sonnet nooit perfect van een rijm losgekoppeld, liep een enkele zin van die fase, dus waar we heen zouden gaan zonder weg te gaan en waar we waren zonder binnen te gaan, in de lijn van de mysterieuze verdwijning een stof in het vuil een punt van waarheid in de

illusie van alle verbeelding dan explodeert de komeet, en in
deze planeet leven

het is niet altijd onzin, met een verdachte basis de intrige was ingesteld, het plan niet af te breken dan hoor ik een geabsorbeerde stem, en het gehuil van de teksten is de wolf van de geschiedenis, van perfectie tot vernietiging was vervat een raket in een ster aan de kust zo vreemd wat al was gezegd en ik begin naar beneden te gaan de ladder in de kloof van de leegte een enkele stap vallen, dan de metalen reling was automatisch en slechts een voet in de rivier, blote voeten en koud, alles wat niet lijkt is te zijn alles verdwijnt en vervaagt. Al het universele is zo en zo, dan alleen een tong, in een mond geopend door het dorstige plezier van zoenen aanschouw je die kus en verlangen, een beet van je blik als ik in de vaart van je boot aan de kant ga en een zien met waarheid een ding, dat niet onwerkelijk is maar een verbeelding, van je kleine neus een warme sensatie, en vliegt en veroverd pluto, met het hart een steen in de vijver een leven gescheiden een portret niet altijd gefotografeerd zie de waanzin ging een mentale geestelijke gezondheid ging naar het punt waar alles geschapen en van een losse kus te wachten om te binden, met een kracht alleen van het bestaan, met een overtuiging, altijd gebonden aan je hart een wil om te pompen en vanuit een stroom stelt men zich de stroom voor waar de doos vier muren had en een blik van een gloeidraad zonder reden die wacht om de kracht aan te steken, die niet bang is, niet wint, noch verliest, het is de wil om te creëren en vanuit de vage zee met een penseel het hele alfabet te schilderen met elke kleur, zijn lettergreep en de kracht, culmineert in de wil om te gaan en te gaan en zich te laten gaan bovenal om een kasteel te bouwen in de steen onder de waterval en de rivier in de stroom om alles vooruit te brengen, bovenal had ik iets in gedachten, heel anders dan hetzelfde en een eenvoudig verhaal van de reis, van de klankvirtuositeit van wat niet wordt gezien maar wordt uitgedragen dus beklom ik nog een trede nog steeds de ladder liep achteruit in de opmars

van een trede en een levitatie en slechts een poging om elke trede te beklimmen naar zijn vaste en overtuigde lucht van het verbeelden van de piano die brak in de

vloer van de teer het had alleen een sleutel, en het was niet dodo noch ré het was om geloof in het geloof altijd een onthulling van het zijn en om slechts een meer geparfumeerde moment van het hete landschap in de glans van de zee zie ik je liefdevol, in mijn duik, je was mijn boei in het scheepswrak mijn boot in de gewassen doek die de piano gemonteerd in een woonkamer waar niemand wilde zijn en ik wilde alleen was om daar te komen dan in de deur was het de uitgang van alles wat zal voorstellen en nooit verdiepen, het was het verlangen om je te hebben in een band het hart en je paar, het allemaal pompen en dan de turbulente, het is minder verstandig en in de handeling van het bombardement was het al de gebeurtenis van de oorlog voor de vrede alles verenigd met verschillende zin een te verlaten in de te gaan en uit te breiden wat kwam terug en dan de vogel die zingt en betovert alleen vandaag leerde zijn muziek in de brieven, alles besteld zonder coördinatie de taak was te brengen en op het einde te vrezen niet te geloven en uiteindelijk niet terug te keren deze reis van alle de cursus was al diepte van de daling in het dak, van het raam op een kier en de kou, in het donker van een handeling van een feit, nooit gebeurd maar gerapporteerd en zogenaamd verzonnen om gedacht te worden dat opkomen alleen was om stoom af te blazen dat water alleen dorst was van je kus in een verlangen alleen om je aan te raken en de piano was onderdeel van een plan om je aan te raken de noot die je zal veroveren een scherp gevoel een mes zonder snede was een sterk schrijven dat niet zal slaan het al voelde een band in de nacht vrij van sterren een reis over de toekomst die niet zal aankomen, het heden anders dan het verleden en het was de klap, het was slechts een verhaal dat alles ontheiligde en op het einde achterliet wat van pluto kwam om te schrijven alleen de liefde van een enkel hart tussen twee muren onmogelijk om te springen, waar het hek bewoog niets weg, in een open cirkel, van een

rechthoekig vierkant dat knoop die strakheid, van het schudden van het stof en het zien van de piano alleen spelen in je doen en in de donkere kamer van een beeld

gefotografeerd, door de film van de rol, kleine beelden, in schakeringen van fragmenten zie ik dat jij het bent die wordt weerspiegeld in een stuk waar alles samenkomt omdat ik jou wil, weerspiegeld in mijn beeld, alleen jij bent het kader van de spiegel.

De gewone

Hoe kom ik uit deze pijn die het lijden van een enkele en unieke pijn onderdompelt en verscherpt. Een blik was genoeg om zonder te doden, te problematiseren en elke druppel traan wordt ontdekt van een hart gedompeld en ontheiligd, dan komt de stroom op die me gek maakt en mijn polsen ketent en alle impulsen van het veroordeeld zijn tot de zieke en tienerige ziel dit stof dat ons schudt barst door de zintuigen en meer dan fysiek alomtegenwoordig van de stroom van de ziel deze turbulente wortel van vervreemding wordt gevonden in een enkel labrynt, de ik die je meesleepte door de stroom ondergedompeld in de apathie van nog een dag, verbrijzelde de ketting die me samenknijpt, maakt los in het bijna dringende moment, iedereen wacht op de allegorie van het leven, vervoerd uit bucolische momenten.

De fakkel brandt, het zal fulmineren, hier is een gloed en het ontsteekt de vlam die voor jou mijn arme hart verbrandt, een los paard dat wacht om getemd te worden Ik geniet van alles wat ik voel, om jou te voelen zoals ik jou voel, in die oneindige tijd die zich snijdt met het omringende verleden en die elk te leven markeert.

Onze hereniging klopt in magie door alleen maar naar je te kijken en je moederlijke gezicht te zien, de sensatie van tederheid en tederheid heft alleen maar al mijn bitterheid op, ik hoef alleen maar te leven en je altijd te zien tot ik sterf, een hete beweging van lippen naar een sensualiteit, een transparant geluk als een gevoelde omhelzing die wacht

om geleefd te worden, een sterke verbintenis boven alles
boven jou willen,

ik streef ernaar dat je zo gelukkig bent als een klein kind een wortel gezaaid, gevoed en versterkt vriendschap is de edelste liefde laat mijn hart jouw ritme kloppen.

Vader in een wee was vader het magische moment van de grootste leren altijd van hoop op de grootste liefde van het hebben van een kind liefde groter alleen van moeder liefde van kind is reus altijd attent en intelligent vader en zoon mijn zoon explodeert me van vreugde het gevoel, emotie, genegenheid, liefde en genegenheid, is een kracht die ons zinspeelt op de eeuwige vreugde, het verlangen naar genegenheid, delen, les en gepast onderwijs van beide overloopt van geluk die een van ons streeft in het zijn eeuwig jonge leerling in beginner vader. Ik wilde je vertellen hoeveel ik van je hou, hoe ik je voel, hoe elk moment van angst van een vraag en alleen een beetje meer omdat je me fascineert. Jouw uitstraling zal voor mij altijd een beeld van extase zijn in een kader waar we allebei in passen, maar jij bent altijd de mooiste. Ver kwam je van de eenvoudige geboorte te denken alleen om je te vullen, hoe je me verrijken, je bent een waanzin de ware tederheid

Scheur

Op een dag als ik een traan had, zou ik die op je gezicht leggen zodat je nooit meer zou huilen

Droom Ik wilde intens duiken, ik werd wakker midden in de zee van een slaap die jaren zal duren, de slaapwandelende dromer, van een ziel van de nacht die in de schemering de schaduw binnendringt en de verduistering van de pure en rauwe illusie wekt, van het meest eeuwige ontwaken en zien wat de diepe slaap ervan op een dag is - van ontwaken en geloven in de mythe van het dromen om altijd aan te komen en nog een stukje te bereiken, om een oneindige lijn te zijn met je spoor...

Paar

Ik wilde een kus een rustige slaap die ons verdooft en we verlangen er het meest naar misschien wil je niet weten de zoetheid die in je is en waarin je zachte woorden zegt die ons verfrissen het kloppen van een hartslag die je voorstelt strak, verstrengeld en nooit ontketend ik ben een stroom in de aderen die je hart pompt ik ben een adem van lucht met lichtheid en helderheid ritmisch nooit lijdend of slecht kloppend ik ben als regen in water en steen in zand ik ben van jou, degene die je niet loslaat en die je prompt proeft zonder je te proeven zie ik ben een sok op zoek naar zijn partner een laars ongebonden wachtend om gebonden te worden en een band die ik nooit ongedaan maak want jij bent de schoen van mijn partner die ik liefheb om lief te hebben.

Leven

In de eeuwigheid het daar houden het zet zichzelf daar en dan is er geen manier om het onder ogen te zien, het te omzeilen of te manipuleren het is de terreur van de dissident die bruist en culmineert in een enkel punt verlamming van de geest van creatie, verbeelding of schilder gewoon een bloeiende lijn van groene tint en grijp het leven in die toon van leven en bloeien, hier is de markering die je altijd al wilde aanwijzen, leef intens

Amar

Zie, hij vindt zichzelf snel terug, van het verlangen naar de overwonnene gaat hij en botst op de rotsen van de zoute en badende zee, verdiept en ondergedompeld, en dan komt hij tevoorschijn

De kou die binnenkomt door het rustige en geabstraheerde zwemmen zag me betrokken met het water uit de bron, en het westen werd de

Ga naar de andere kant niets is moeilijk gewoon nooit dezelfde stap zetten en vooruit gaan laat je hart de muziek spelen die je roept wind, zee en een land om te veroveren gewoon liefde.

Muur

Als het zou gebeuren zou ik het niet weten blaast de koude, rusteloze geest, bevroren, ontheiligd, verkocht en de ziel, dat pure wapen van sentimentalisme zonder pad, gebonden aan een lichaam dat hallucineert en doorgaat nooit aan te komen, want de ziel bedriegt niet, het belang superioriseert maar het is puur vandaar dat het prominent zichzelf blootstelt in een gesloten cirkel, halfopen zodat met de onderwerping de illusie en komend uit de onmetelijkheid een donderslag ontstaat en alles stopt op het moment van de helderheid van het effect maar de ziekte van de geest die behoeften van het lichaam en die ons bewust onderdompelt in de afgrond van ons eigen wezen en leviteert, blijft en als een aanhangsel dat de toestanden van de ziel verstoort en de ziekte van de geest is in een tumor doorstaan pijn en alsof nalatig het effect en de impact op degenen die de meter en de wandeling is de ontmoeting van de ziel, de geest van het lichaam gegroeped in een leven waarin alles factoren destabiliseert of omdat het lichaam de wond van ouderdom of ziekten van kwalen niet meer kan dragen en dan komt deze geest van het zelf en ons egoïsme naar onze wil maar verstoort de ziel en dit in maximale exponent van het denken werkt op de geest gecorrumpeerd en binnengedrongen zuiver, hard sterk als een muur niet in staat om te beginnen.

Denk

Een vloeistof van verbeelding gegoten, een mors van fascinatie een ondergedompeld en diepe waanzin draagt ze vriendelijk door balken van harmonie en een lichaam

van magie dringt het bewuste onbewuste van de wereld van verschijningen binnen en ziet dat leven de schoonheid wordt van een zuivere ademhaling en het oneindige wordt de zichtbare grens en breidt zich uit tussen woorden gevoelens en een handeling zonder je denken te wijzigen provoceer het denken en stel je altijd voor het zijn, denken en handelen te veranderen.

Vriendschap

Twilight in de schemering om alles te zien gebeuren in de schuilplaats ver van de denkbeeldige vijand, zou de strijd gaan door middel van een wapenstilstand, met gemoedsrust, terug te keren naar rust, de nacht viel, en ik begon te voelen dat de aanraking die voelen op de zachte huid van de wil en energie vriendschap zonder leeftijd het pure gebaar van genegenheid sterker dan elke passie of liefde en wat het nest gewoon de aanraking van een duim en stel je voor wat er werd gevoeld en passeerde de stroom van alle energie.

Leer

Verblind, gefascineerd en met een gemorste bouillon, in feite echt overweldigd of beledigd maar zittend, in staat van alertheid, zonder het minimale gevoel van minimalisme, zie, het tolt door de hele stad, dan verward of onbegrepen, ik weet niet of het besloten was maar alles wordt zinvol voor ons bij het eenvoudige genoeg om u te schrijven op een ongevraagd verzoek, wanneer het gebeurt alles wat je voelde en zag blijft en verdwijnt, echter alleen om te kijken, lezen en schrijven interpreteren, assimileren vervoeren en onderwijzen en leren, hier groeit de adem met de kracht van de wind, en dan verdwijnen, vliegen 7 zeeën, neerzetten wat werd gezegd voor gezegd, hier was ik duiken, dieper gaan, al de vriend van de vriend die ondeelbare vriend en toch niet zichtbaar was een alert, een

de gedachte aan het talent dat vliegt, rent, dwaalt en zich voorstelt daar te zijn en er niet te zijn maar altijd getuige te zijn komt terug om te baren waar iedereen op een dag alleen maar aan denkt omdat vandaag, nu de toekomst is en het harde schrijven van het genot van een simpel trekje en vooral creëren en verbeelden en opnieuw creëren en terugkeren naar zijn plaats waarvoor het nooit was weggegaan, maar daarginds kijk ik al naar de klok, stipt aanwezig en feiten waarvan men getuige is, worden bekeken en in een origineel gevoel, van plezier dat komt met het vallen en het donker worden zo normaal zo banaal, alleen en eenvoudig de dageraad en het ontwaken evenals het verduisteren en het aansteken van de nacht magisch en pragmatisch was het zweven en roeien in een boot met een noorden, een striemende en glinsterende koers was het haar, dat ene enkele punt, met terugkeer en een zee zo moeilijk voor te stellen was het immense en enorme woede van de oceanen die waarheen men gaat naar de clandestiene reis zonder welkom was het de vierkante bol een driehoek omgekeerd als een piramide van een sarcofaag van geest van ondoordringbare ziel als een vergeten leven, gebeuren van de plaats een beeld van een blad dat niet droogt, zijn irrigatie voor de pen en het schrijven van onze planeet elke antenne, satelliet of eenvoudige draad die contact houden met de andere planeet en we reizen als bomen waarop takken worden geboren en de bloemen van de tuinman die de hele dag schitteren zijn als een schijnsel in het maanlicht ging gebeuren en dan nog een sprong nog een sprong om een kind geboren te zien worden en hem vooral te zien groeien en leren en alles begrijpen wat hij waarneemt en getransformeerd handelen, wat in de taal van het kind een zachte huid is in suprematie van de kinderen in relatie tot de ouders en gepast onderwijs van de dubbele samenhang van observerend leren en van een leren en weten als een tweeling die een paar hebben waarin

leren wederzijds is heel erg van mij en jou ik daag je uit we
zullen groeien en

altijd leren om te weten en veel om te leven.

Ik voel een lijden dat me verhindert om te zien Ik zou graag echt zijn met een gedrag dat altijd trouw is maar als een droevige clown ben ik vals de glimlach, de vreugde van het innerlijk gehoorzaamt niet aan de buitenkant Ik voel een zweven dat me de normale plaats doet verlaten zou zijn om te reizen en te blijven op een punt waar men ver van het eigen zicht is Ik voel een afschuwelijke brede stap, een onnatuurlijk fenomeen maar als een wild dier voelt het de woestheid en met snelheid, trekt het uit, wurgt en doodt alsof een aangeboren kracht het voorbestemd heeft om te falen in het moment en bij voorbaat en in een reis zonder een spoor blijft het beeld van het walgelijke, hatelijke en waarlijk zondige aanschouw een eed in de lucht bij de temperatuur van de tijd, de frisse, vrolijke en serene goudsbloem komt en zegt stop bloei en groei, die gewelddadige impuls is maar een slecht moment alle woestheid moet tot een hoogtepunt komen en vervolmaakt worden laat niets of bijna niets je meer storen en de zuiverste impuls zegt je maak het geluid van de lucht en zet je aan het denken ik zal alles overwinnen zonder bang te zijn, zonder ooit te leren niet te leven met de val deze haat die je bezit is niet de jouwe, in je menselijke zelf zie je dat goede daden je de ster op aarde zullen maken bij het vallen van het gordijn vraag ik je piano te spelen want ik heb een plan we zullen vertrekken wanneer je aankomt houd je nooit tegen jezelf te verwezenlijken en vlieg plat en over de stormachtige wolk is een multifactoriële aandoening die ons regen doet scheuren van het tedere en vochtige aardse gezicht sereen de lezing lijkt een vermoeden te hebben een architectuur zonder techniek in haar kracht, zinspeelt op het fantastische, het onbereikbare realistische, want we hebben alle bevoegdheden die we geloven, vooral was er een donkere omhullende glas, maar in rokerige tinten absoluut

transparant waarden zijn als bloemen moeten ze voortdurend water en wat is zaad groeit in de geest anders zijn dan de gelijke aan de

dat we allemaal instincten en wreedheid hebben de ziel van de mens voorbij de juiste toverdrank is de duizelingwekkende tunnel waarin men de ingang een licht ziet en waarvan het einde de ontsparing is van een bodemloze put alles wat we hebben van puur begrepen en uitgevoerd.

Zie, niemand zal winnen in jouw wereld de tunnel is de doorgang leef het licht van de ingang en verlicht je weg want wat we hebben is de lijn van het leven en die moet worden geleid.

Diepe liefde leed liefde werd gevoeld ook diep vergeten half verloren betreurd en geleefd.

Masker levend in einde zoals einde en alles afronden, zie dat voor zeker, niets zo zeker als dat wat niets onzeker heeft plus een kleine en ononderbroken lijn van een limiet die ons het oneindige niet laat voorzien, daarom zoals de lijnen hebben we twee punten de stijgende en de enige oneindige alleen het gezicht van de dood komt langzaam aan als een ademhaling alles wat gevoeld werd, eindigde omdat nooit een ander gezicht zag dan het einde het masker van de tenebrous.

Souvenir

Voor jou heb ik geleden ik voelde met jou ik hield van met jou ik leefde met jou ik heb nooit van een ander gehouden ik kuste in jou ik zag in jou ik ging de liefde binnen die ik me altijd zal herinneren ik voelde nooit zoveel lijden niets meer willen sterven voor jou door mij voor jou schreef ik zoveel ik leed en stierf nooit en voor jou heb ik nooit verloren ik voelde alleen.

Minnaar leek op een bepaald moment ver weg van de liefde van iemand die al een minnaar was.

Reflecties

Wachten tot er iets geboren wordt in de spiegel ben ik en mijn spiegelbeeld hoe goed het is om alleen te reflecteren en niet alleen jouw beeld ook deze eenvoudige reflectie zonder spiegel werd doorgegeven.

Heldere nacht in een donkere nacht zo helder als de dageraad waar liederen door jouw charme worden als het ware fluiten van de vogel die vliegt en allen streven naar vrijheid .

Schrijven

Ik... en het grootste bezit dat ik kan hebben een papier en een onweerstaanbare pen boven alles streef ik alleen naar de gedachte

Dood

Ik ben gestorven! Ja, het was het begin van het einde het begin van de volte-face zonder bitterheid, maar ook zonder tederheid het was de reis gemaakt zonder beeld, en zonder moed het contrasteren van de kleinere en de grotere was het tijd om te vertrekken of om te blijven op deze plek, verbeelden alles en niets van tijd tot tijd zou hij vertrekken, en zou gaan tot het uiterste dat zegt ik ben niet bang, noch beven de reis heeft een terugkeer in die wereld ondergedompeld in de diepte van de schoonheid dat alles wat ik heb, is alles en van alles, ik wil niets, want als ik vertrek zal ik niets meenemen, dit is wat ik dacht.

Afgrond Ik sta op een afgrond waar de afgrond het einde is.

Wachten en zo liep hij, wensen en willen, springen, springen en roken, lopen zonder naar een bestemming te gaan. Angst varieert met de leeftijd, hoewel men altijd op een zeer angstige manier leeft, wachtend op iets, we willen altijd iets, alles in ons grijpt onwillekeurig in als onze eigen wil.

Trap

Ik ging zitten, stelde het gelijk, maar het resultaat kwam niet in de buurt van wat ik verwachtte, ik ging de trap af met de lift en tussen licht en donker en strakheid manoeuvreerde het zich naar zijn eigen wil, dus het ging omhoog en kwam langzaam naar beneden, nooit vallend.

Hoofdkantoor

Vanuit een traan, een intuïtie of vernietiging is die gedachte mooi een slok uit de veldfles van de koelkast en naar de plaats van dorst gebracht en alles is verzadigd en prachtig bestaan.

Geen verlangen om te eindigen, eindigen is hoe in het komt ik hoor de woorden voorbij ik zag dit angstaanjagend als winnaar nogmaals ik wil niet gaan en zo besta ik en val tekort

Zon

Wat er gebeurde Ik voelde bij zonsopgang een teder verdriet dat kwam met de avond Ik leefde, herleefde en ben herboren Ik ben hij de krachtige zon.

Om herboren te worden in het gordijn van rook zie hij is daar geboren zonder perkament van de gebeurtenis zie het was kortstondig en de plaat beweegt weg en het is alleen genoeg om nog een leven te leven want een beeld is eenvoudig zie elk moment in je beeld en wordt herboren

Kijkend naar het parfum, de geur van krankzinnigheid, waanzin marteling van gedachten allemaal ongebonden zonder verwanten, een wees van het hart, de pijn van een liefde voor zo veel anderen die de blik pijn doet en doodt verlangen en verlangen culminereren nog maar een moment, een moment afkomstig van die gedachte van jou, we bestaan waarschijnlijk allemaal niet alleen als een deugzaam beeld maar als een functie van een verschijning

of staat de geest sterft niet op het moment van alle

fysiek bestaan en plotseling gaat het allemaal uit, of het kan culminereren.

Leven door te sterven

Tussen leven of doodgaan? Oh, sorry, is dat een keuze? Natuurlijk, wie heeft er geen zelfmoord gepleegd? We zijn allemaal even gestopt met leven. We denken allemaal, zonder uitzondering, dat we gaan sterven en dan gaan we leven, het is de tegenstrijdigheid van het belachelijke.

Verlaat

Lieve vriend... Ik schrijf te ver...je was weg...mijn kleine vriend...vanavond huilt mijn ziel...om jou! Neem mijn hart een kans...vergeef me alsjeblieft mijn vriend...mijn vrijheid...verloren in de hemel... Je werd meegenomen...terug is een plezier...zo stil... Stilte, de halweg naar wie gestorven waren...vergeven...laatste woord...

Onderbroken

Als in mij mijn ziel zou verdampen, zou er niets anders overblijven dan geheim puin, vreemd aan de fantasie. Uit een opgekomen subversie drijft de ledigheid van nog een bijzonder moment.

Worden

Een geluid, een mondkern, een zachte aanraking, een kleur een enkele droom om te betoveren in een enkel moment, uniek wanhopig en geïnspireerd door een scherpte, zonder afstand, zonder limiet de snede van de verstikking, overtreft het imaginaire in dit verf-bloed beeld, van rode pijn en ontstoken door het gevoel, van het niet bezitten van een raadsel, maar een realiteit, een visie. Wanneer we ons bij de ander voegen en zien hoe we kunnen geloven vanuit een goedkeurende en bemoedigende blik van een bestaan dat

vervuld is,

omgekeerd en gespiegeld.

Van al het verdriet dat ik voel dat ik bij iemand moet horen, zonder angst voor medelijden, gek, zonder passie en van de pure ziel van een knoop zonder ketting, maar verstrengeld, en verenigd, van een enkel gevoel, van willen en uiteindelijk hebben, en uiteindelijk niets zijn...

Afwezigheid

Als ik jouw wereld zou aanraken en zien, zou ik smerig zijn, zonder een stom vleugje gevoeligheid, om tenminste te geloven dat iemand mijn werkelijkheid overtreft. Mijn eenvoudige verdriet is zoals alle geluk bereikbaar als onbereikbaar. Door magie, zonder ironie van op een dag zeg ik je, raak me aan voel, hoe je naar me kijkt en je zult zien wie ik niet ben en wat ik naast je zal zijn. In een brandende lucifer brandt de pijn die in mij is als alles brandt. Ik heb je nooit weggenomen, in jou zal ik zeggen dat je lijdt omdat ik je nooit heb verlaten en weet dat ik van je hield en altijd van je zal houden...

Het cijfer

Ik hou meer van je dan mijn hart kan kloppen

Ik adem uit | jij ademt in | dezelfde lucht | van

liefde Ik ben alle kleuren om jouw wereld te

schilderen...

Voor mij, voor jou en voor hen die van mij

houden Op een dag

Je hebt vandaag een wortel in mijn hart geplant, die boom

Het heet liefde om a leven ooit, kan
worden weggerukt want het leeft in mij

Transformator

impuls.

Verduistering

Kop dicht de stemmen gekweld door het
lichtgevend gevoel van zijn.

Lichtgevende

kaars Pijn

brandt

Ophoping van gesmolten was.

Elektrische deuren

Ze gaan zachtjes open als je ze aanraakt, maar sluiten weer
zonder tijd te verliezen.

Motorkettingzaag

Gesneden met de levendige haatwortels van donkere
energie. Geëlektrocuteerd

Geëlektrocuteerd in lichtgevende rook die het geheugen
uitwist. Elektromagnetische turbulentie

Ze koken in geesten turbulent oneindig
elektromagnetisme.

Elektriserende straal

Hoe een straal elektriserende die verlamt a
energieke geest.

Boze lichten

Elke wezen heeft a licht duivels licht
elektriserend van flitsen.

Knipperlicht

Knipperende lichten teisteren me

De doorgang van ononderbroken

stroom. Ondoorzichtig licht

Ondoorzichtige lampen verlichten wonderbaarlijke wezens

in het donkere licht. Elektrische draden

Er lopen elektrische draden door mijn lichaam die trillen van

de energie. 10e elektrisch circuit

Ik klim omhoog en ga naar het 10e elektrische circuit en daar
is een onomkeerbare stroomstoring.

Elektrische val

Gestrand tram op de woorden van
ecstasia e van sensaties.

Licht snijden

Scherpe en heldere echo's,

Schitterend licht grijpt de brekende stem. Fonkelende

duisternis

Relampeja verduistert de lopende wezens met oculaire
oriëntatie.

Fluorescentie

Ze bloeien en vallen als donderslag bij heldere hemel in alle
richtingen en richtingen.

"verduistering"

Bliksem lancerend waas o plezier van
anderen van sensaties en blikken.

Gloeilamp

Diepe bogen kruisen in je ziel die een elektrode vasthouden - dynamische, gloeiende schokken.

Elektrocutables

Als een zweem die me wijst op de ongerijmdheden van gevoelens die om een sterk en vastberaden licht vragen.

Schemer afwezigheid

Ik wikkel me zachtjes in de scherpe lichten van mijn wezen, geniet zachtjes van de bliksem.

Herinneringen

Ik ontwaak verzonken in een lichtgevende dag, ik bereid me voor om uit de duisternis te komen en met de kracht van het licht zal ik kracht en energie uitdelen aan de hele constellar gemeenschap.

Dreigend licht

Ze bedreigen die herstellichten die ons kwellen en ons gevaar laten voorzien.

Aanwezigheidslicht

Dat licht dat je vergezelt op bucolische momenten en dat je, als je het niet onder ogen kunt zien, intimideert tot geheimhouding.

Rood licht

Het intense rode licht en de zenuwblokkerende versneller.

Schok

Schokken zarpareren en geesten besmetten zonder impulsen te verspreiden.

Bedrijf licht

Verlicht o die niet als geeft e noch voelen
licht van gezelschap.

Thunderbolts

Donder kraakt en verbrijzelt dorstige geluiden van genot.

Krachtig licht

Krachtige lichten veroordelen buitenaardse levens tot
instructies door stemmen

Stralen

Hoe stralen krachtige e
verscheurende dat doorsnijden
onmogelijke knopen doorhakt.

Mat licht

Ze hebben het bewustzijn verduisterd waarin volumineuze
lichtstralen doordringen.

Helder licht

Intens verlicht de nevels van het lichtgevende kosmische
zwarte licht

Als een diepe, doordringende kosmos die de vergetelheid van
de ziel verzacht.

Kracht van licht

De helende kracht van het licht verlichtte de filamenten van
de rede in de voorhuid van de wanhoop, ik ben het
dankbaar. Dat licht leidde me naar de stroom van extase van
het dagelijks leven, verlichtte voor mij de ongezonde en
onredelijke toekomst want dan ja donderslagen storten in
en flitsen als dynamiet ontdaan van funerair genot.

Toen ja genezen door haar licht en beweging was ik genezen

en

kwam uit de calorische ingewanden van strengheid en exactheid. Maar ik weet niet of dat licht mijn verleden zal verlichten omdat ik bang ben dat het geen licht heeft dat energie uitstraalt. Vandaar dat er twee polen zijn, twee uitersten van energie. En ik werd geraakt door de positieve en helende en niet door de donkere en beklemmende. Dat licht komt van de helderheid van emoties en rationaliteit van de schemering van het onmiddellijke en impulsieve, zonder overgang en ondoorzichtig van zintuigen, niet ingebedde of vastgenagelde gevoelens. Het licht is sterk, het is intens en zal iedereen verbranden met zijn stralen op iedereen die zich ertegen verzet, zich aansluit bij het licht, de zintuigen.

Er zal geen energie en impulsieve kracht meer zijn, grijp het talent dat je hebt en forceer het als een blauwe straal die je snijdt en ventileert van ongeleefde verstikkingen en kwaadaardige en indringende gedachten die ons slachtofferen als schaduwen zonder licht om ze te voeden. Zo wil ik zeggen dat er licht in jou is en er zijn donderslagen, stormen, energieën en licht, in wezen helder licht en zuiver in zijn meest primitieve vorm het vuur dat ons doorkruist en ons voedt en soms verbrandt, zo is het leven gemaakt van vergankelijke en tegengestelde lichten tegen de reden of het gevoel van energie dat ons kracht en vitaliteit geeft om de vervaagde schokken te weerstaan en zonder kracht die zichzelf verwijten en in oorzaken uitvluchten vinden voor hun betrokkenheid, er is geen licht zonder energie en alles heeft energie, alles heeft zijn licht en beweging en stroming, dit is het wezen zelf, dat ons intimideert en ons zo vaak confronteert met vreemde beschuldigingen die we niet begrijpen omdat ze niet gericht zijn noch durven botsen met een andere energie maar eerder proberen zijn licht te doven, maar het is aanwezig en alsof het zichzelf onthult, infiltreert het de zintuigen van visie en toont het ons de

helderheid van denken door de stilte van de tijd, en alsof het
zwijgt verhardt het de mening en geniet het van de
roemloze onbekwaamheden die anderen doorgeven door
middel van

negatieve of positieve energieën. Maar het is een feit dat het licht van de blauwe straal intimideert, maar in die energie diegenen verwelkomt die zichzelf willen transporteren en dit met de snelheid van het licht, van het onmiddellijke, van de seconde, van de fractie, van het moment, en het moment is ogenblikkelijk, dus er zal niet gesneden worden in het beeld noch in het meest belachelijke gedrag omdat iedereen recht heeft op energie, of ze nu een positief of negatief effect hebben. Aan de andere kant vindt het verscheurende effect van de zwarte faiska plaats in de neutrale pool van gevoeligheid en wordt gedragen in de waanzin van bruisende energie die dorst naar plezier en helderheid, dus ik adviseer je om je eigen energie te gebruiken om geraakt te worden door het licht en het zal een brandende glimlach vervagen als as, verstoken van warmte, maar uitzinnig wanneer geagiteerd. Vanuit een ander kwadrant hebben we de blauwe straal met de ongestoorde gedachte aan kerstboomverlichting en spanningen die ons tot afleiding drijven. De blauwe straal kent zijn pad, richting, oriëntatie en heeft het onderscheidingsvermogen om energieën en fotonen in te kaderen, mogelijke kortsluitingen, maar levendig en impulsief reist hij altijd met de snelheid niet van het licht maar van de blauwe straal. Het is in deze overgang van energie die de confrontatie aangaat met de niet uitbundige maar belemmerende pragmatische energieën die ons verhinderen het momentane te ervaren, de donder stuwt op en beïnvloedt prominent de geluidsgolf die supersonische maar niet zo krachtige snelheden produceert. Als directe confrontatie en onderdrukking door de lichtende mensen verdikken de ondoorzichtige lichten die vervormen wat echt is en onwerkelijk lijkt, maar er zijn ook fictieve lichten dat is de kracht van het licht van de verbeelding.

Blauwe straal

Woedend dringt de blauwe straal mijn wezen binnen,
schitterend met energie die ontspruit in de vuile poriën van
vooroordelen en intoleranties die deze blauwe straal zal
bereiken.

Laserlicht

Dit laserlicht is indringend en doordringt onzichtbaar zelfs het ongeziene en onwaarneembare. Het is een ziener en meesterlicht in de veronderstellingen en kruispunten die vreemd zijn aan de ziener zelf. Onwaarneembaar en onschadelijk veroorzaakt het door zijn straal een aanzuiging van gedachten en vooropgezette ideeën met gif tot het gif zelf en zijn tegengif.

Zolderlicht

Deze rook doorboort het licht van de geest gehuld in voden van herinneringen ongedaan gemaakt in losse hoofden van richting en actie, actie die motoren die de echelon van hectische gedachte van trage en masserende ongecoördineerde geest koelt. Doordringend in de ledigheid van het moment, wordt het enthousiast en verdeelt het zich onder de cerebrale en opwindende lichten in prikkels van een zwervende elektrische stroom. Het intensiveert in de lichaamsmassa en verspreidt hypnotiserend en verlamdend licht, als een triggering van rijmende woorden zonder samenhang. Deze zolderverlichting dringt elk hoofd binnen met eclecticische wortels van geavanceerde techniek. Er zijn mensen die kleine aapjes hebben, anderen gewoon zolders, andere zolderlichten die de hoofdingang overschaduwden, ik wou dat ik de zolders kon binnendringen met herinneringen, gedachten, in het kort een leven geleefd zonder grote oorzaken maar met herinneringen. Herinneringen die de zolder voor altijd verlichten en sommige zijn altijd open of gesloten in kisten.

Bliksem

Het verwarmt en verduistert en wordt stil en stil, maar kraakt en het geluid wanneer het gebeurt is ademloos en overweldigend dat de woede van het leven infecteert en

aanwezig zijn tussen andere lichten en verlichtingen of zelfs eenvoudige voorbijgaande maar opvallende duisternis van zuchten en

die de meest elektriserende stiltes verbreekt. Die bliksemschicht die je bewustzijn uitdooft, gekenmerkt door het uitstoten van welsprekend gekreun en die de actie overhaast uitvoert, terwijl je de kans verwaarloost om onbeweeglijk te zijn op het moment dat er een andere bliksemschicht in deze wereld valt. As van licht, die as die je met de hitte van felle en sterke ijzers slechts van één klap markeert, wordt besmet door de as van licht van het verleden en de alomtegenwoordige toekomst die je niet vergeet en die tegen je in opstand komt. Het snijdt je af van de impuls van het moment en verspreidt zich langzaam, huilerig en uitbundig met de boodschap dat je jezelf moet beheersen en werpt je in een poel van licht die verdrinkt in de herinnering van incontinenten woorden en zijn dorst naar licht uitstort. Brandend zijn de brandende assen van een magnetisch lichaam dat sist en knippert in je hart dat brandt van verlangen naar iets, viriel en mannelijk of anders vrouwelijk en sensueel, die dubbele persoonlijkheid confronteert je als een dubbele persoonlijkheid die zich van geen kant gewonnen geeft. Deze as van licht verwarmt het sombere en het frivole en heeft in zijn warmte de bescherming van de regens die worden verslonden en zich verspreiden over continenten en tijdloze ruimte.

In het licht van plezier

Dat licht dat ons binnendringt en ons luxueuze inzichten schenkt en ons leidt naar de ontelbare deprimerende genoegens en de angst van de chemie van het sedentaire genot, maar niet ingelegd maar ingeprent op de naïeve gezichten van het genot van anderen die het wezen of het gevoel of de emotie verlichten. Emotie die wonderbaarlijk en schitterend plezier voelt en de samentrekkingen verlicht die gevoeld worden door de overdaad aan plezier, overdaad die ons omleidt naar andere zintuigen en pleziertjes. Het licht van genot ontwikkelt en voedt zich met ondeugd die

niet

deinst terug en schommelt niet en botst in gek haar met het plezier van ontkenning.

Hypnotisch licht

Het tasten in het hypnotische gezicht van het licht getuigt van gevoelens die ons het verlangen laten voorzien van de verslaving aan dit licht dat ons dynamiseert en doet geloven dat licht bestaat. Daardoor worden we genomen zonder krediet en zonder schuld, gestagneerd zoals het hypnotische leven van transcendente wezens die verslaafd zijn aan bronnen van hypnotisch genot. Verslavingen die door het haar en de wenkbrauwen razen, geladen met bescheidenheid en luiheid. Transcendent dit licht dat ons leidt naar nieuwe uitdagingen gelijk in gedachte verschillend in reactie, reacties deze ongemeten en puur die geconfronteerd worden met het pure verlangen om het licht te hebben, in zijn kracht om erdoor gevoed te worden en geleid te worden door de losse stenen die samenkomen als klei in verhitting.

Helder licht

Intens splitst dit licht zich tussen lichamen die vervreemd zijn van beweging en schommelt tussen twee gemakkelijke wegen naar licht, maar zonder enige elektrische stroom is het zelfvoorzienend en leeft het in de bitterheid en ontzetting van de systemische hypnose die ons voedt en ontwikkelt. Maar bewust is het een licht dat zo intens is dat het gedoofd wordt en zelf krachten uitzendt, zelfs wanneer het gedoofd is.

Psychedelische donder

Psychedelica verstrengelen zich in het lawaai van de dappere donder die de abnormaliteit ondersteunt en versterkt die voortkomt uit het feit dat we bedekt zijn door deze psychedelische donder. Welnu, hier, als we coherent

licht zouden uitroeien, zonder potenties of schalen, zou dat slechts een voorwendsel zijn voor de abnormaliteit van de zwarte donder, die kooit en knort

in de vreemdste en diepste zin van de absorptie van de rede, omdat ze gedooft is, kraakt en beweegt zonder het minste geheim, ogenschijnlijk een wereld van psychedelische lichten die diegenen treft die er hun weg in willen verliezen, of willen genieten van bevooroordeelde gespreide genoegens getint door stagnerende schuine kleuren, zonder de wil om te creëren of louter verwennerij. Doordrenkt van de geest van de fragmenten van het denken, gefragmenteerd zijn inderdaad al diegenen die zich een andere wereld voorstellen, ver weg van verstoringen, die ons irriteren zoals wanneer we in ons oog krabben, of gewoon met onze ogen knippen. Deze beweging, die vervreemd is van andere bewegingen, schokt en verpulvert geesten die ver verwijderd zijn en zich niet bewust zijn van het simpele feit wat het is om bewogen of geagiteerd te worden. Donder is psychedelisch en jaagt geesten weg zonder dat ze zich manifesteren, omdat ze niet bestaan, het is een parallelle realiteit van geruchten en onverzettelijkheid zoals de boeman, en hier voedt niemand zich met bizarre persoonlijkheden en cognities pre-existentie ook al bestaat het niet echt. Vandaar dat alles wat onwerkelijk is tijdloze geschiedenis heeft, maar het heeft, iets, het heeft angst, angst die ons naar een horizon van 5 dimensies voert, veelhoekig en lineair, maar niet vatbaar of zelfs maar vatbaar voor enig spoor, een spoor dat de hemisferen van transcendent en apothetisch denken vertegenwoordigt. Ideeën bloeien of groeien niet in de filamenten van de abstracte rede, maar impulsen van reeds geziene en versierde karakters, bewegingen van imitatie en aanpassing aan het moment, maar allemaal bewust en minimaal berekend. Zonder berekeningen is onweer echt en onvoorspelbaar, dus van zo'n oprechte spontaniteit dat het absurd is om aan een andere bron van psychedelische energie te denken. De hoofden van weleer kraken en knarsen en jullie zijn al vervaagd tot gele bladeren en

opgegeten door bibliofielen, en zonder

elke volharding intimideren de verouderde van het geheugen en de gemaakte en nagemaakte op hun maat. Omringd door meetapparatuur, feliciteren de etiketterende abexins zichzelf en lachen de donders van abyssinia. Zij die leven in het licht van het verleden worden aangespoord, zij die sterven aan gene zijde vallen hemellichamen binnen in het prominente feit van het gebeuren, van het onmiddellijke. Maar het zijn allemaal lichtgevende zaken, van meer of minder intens licht, maar het zijn energetische stralingen die niet compatibel zijn met het verleden, zelfs niet van het vorige moment. Daarom zenden lichten uit het verleden schadelijke stralingen uit die echter geen enkel lichtgevend en stralend licht verblinden dat men op elk moment, impuls of moment wil ontsteken. Omdat het verleden het heden, het moment, de impuls, seconde of fractie doorsnijdt, maar geen invloed heeft op de energetische stroom of de helderheid ervan. We zijn daarom altijd op tijd voor het krachtige, heldere licht van de extatische stroom die de wind snijdt in het gezicht van genoegens die tot nu toe verstoken waren van intenties van draaiende bewegingen rond het plezier van licht maken of verlicht worden, want wat zeker is, is de kracht of spanning van de intense stroom die de elektrische impuls ontketent die door de eenvoudige blik het licht van zijn verleden overbrengt, minder intens licht, stralingen van vorige levens, maar die niet het principe sturen van het licht dat ontketend wordt uit de beweging van de impuls van het ontmaskerde licht, dat leeft vanaf de seconde, vanaf het moment, een simpele klik is genoeg en dat is het, licht wordt gemaakt in de snijdende en gevaarlijke blik en verbrandt blikken van afgunst en haat die simpelweg rond de lichten van het verleden kruipen en zich met stralingen vastklampen aan hemellichamen. Welnu, stralingen zijn stralingen en dit is besmetting, daarom is er niets sterkers dan je licht aan te steken in het moment, in elk moment met alle stroom

zonder

Uitstralingen, want geen enkel licht is sterker dan een ander, het is echt een kwestie van uitstralingen, en kom niet aan met die aangeboren lichten, want iedereen heeft zijn eigen zuivere licht, dorstig van wil en verbeelding en zuivere energie van ontwikkeling en creatie. Lichtgevende magie die kleuren in haar licht heeft, weerspiegeld in tinten zonnig, energiek geel. In feite is er niet veel licht, er zijn alleen brandpunten van overblijvend en evenwichtig bestaan van het objectiveren van wat niet zichtbaar is. Het bestaat dus niet, het is niet echt, het is de vrucht van de krachtige straal die ons op bewustzijn wijst. Maar wat is in godsnaam bewustzijn? Wat is echt bewust of onbewust, dit is een barrière die niet gematerialiseerd kan worden, hoeveel zin het ook heeft en hoezeer we ook begrijpen dat we allemaal op weg zijn naar het moment. Deze decadentie van het materialiseren van vooropgezette barrières en onoverkomelijke stromen zou bestaan terwijl er in werkelijkheid geen barrières zijn. Alles is dus denkbeeldig en echt of onwerkelijk we leven allemaal in deze zelfde stroom van illusies, van de dorst van andere geesten die ons in werkelijkheid niet raakt omdat er, of in feite is er geen barrière tussen het verlangen en het licht van het onbewuste dat altijd aanwezig is in het bewuste en dat we alleen voor onszelf reserveren omdat we aan de stromen denken, maar ook hier zijn er geen stromingen of impulsen, er zijn denkbeeldige ruimtewezens die leven zoals men zegt in het licht van het verleden, door een meerderheid die beraadslaagde dat het licht macht of maat moest hebben, maar nogmaals wie zijn zij om zich met het licht te bemoeien, in het licht raakt men niet aan, men observeert het licht en blijft kijken tot het uitgaat.

Natuurlijk licht

Er is niets natuurlijker dan dit heldere en natuurlijke licht, want het is natuurlijk om je aan te passen.

Conformiteiten, tegenslagen,

conflicten, louter uitspattingen die dienen als opeenstapeling van houdingen en bewuste maar niet zo diepe problemen omdat ze natuurlijk zijn. Tussen natuurlijk en licht is er niet de minste botsing, dus het natuurlijke betreft ons en maakt dat we ons op ons gemak en rustig voelen, omdat alles normaal en natuurlijk is. Lucht, natuurlijke vreugde die ons erbij betreft, dat wat klopt en wegloopt en vooral aanraakt, een zachte aanraking voor degenen die trekjes van lichtheid waarderen.

Kernenergie licht

Een krachtige energiebron straalt transformaties, psychologische mutaties, op ons uit die we vervolgens beschouwen als beïnvloed door die kernkracht. Dit levendige licht van energie groeit bij de lichtende impact van het transcendente wezen van mutaties en dat er in werkelijkheid niet onder lijdt, maar als een pauze de impulsen infiltreert die we waarnemen en die ons tot handelen aanzetten. Impulsen die dynamisch zijn en vrij van explosieve stralingen. Vandaar dat we de maximale exponent zullen hebben in zijn energiekracht, zij zullen nucleaire agenten zijn die het licht corrigeren en verkruimelen dat onmogelijk uit balans te brengen is omdat het de maximale exponent is van de kracht van transformatie. En er is niets sterkers dan transformatie, die verandering die ons verheft en potentiëert in relatie tot straling.

Psychotrope lampen

Als bij toverslag of in harmonie landen en zweven en slaan ze met hun vleugels die psychotrope lichten die ons fascineren en de werkelijkheid die we willen als een goede wens maar gunstig inruilen voor een slecht voorteken wanneer we uit die wereld terugkeren, waar het ons als een tijdmachine wegvoert uit de werkelijke dimensie en ons

transporteert naar een wereld van fantasie, onwerkelijkheid of plezier. Vandaar dat er een derde dimensie is van zintuiglijke activiteit en donkere energie

als je het bekijkt vanuit het perspectief van andere gekken door de werkelijkheid die de psychotrope lichten die terrein winnen in verschillende perspectieven en voluptueuze dimensies en die degenen die zich in sporadische episodes inhouden vermalen. Geen tegenstellingen tussen wereld of lichten of werkelijkheden omdat de natuur zelf lichten is.

Donder

Alsof een bittere en lichtgevende breuk de donder woedt die de aarde voedt van de overlevenden van het amorfe en transparante licht. Vluchtelingen in hemelse lichamen van bitterheid storten ze oncontroleerbare woede uit, versterkt door deze lava van licht en kracht. Het brandt en voedt het licht van het wezen dat zich laat binnenvallen door deze snode black-outs in de duisternis die afwezig is van licht en ondergeschikte kracht en zich laat verwarmen door het magma van de energetische donder en het geluk van het licht versterkt. Geluk van het licht in lichtende stralen van onkarakteristieke wezens van zijn.

Generator

Liefde opwekken, of de generator van liefde!

Wat voedt dit niet-virtuele vleselijke verlangen en deze emotionele liaison van transparant kussen en dorsten naar iets vitaals voor de ontwikkeling van energieën van emotionele en elektrische banden. Deze generator voedt ego's en persoonlijkheden met verborgen gezichten in de dagelijkse voorstelling zoals bij het nemen van ontbijt, of avondeten, of het water dat de energie van het dagelijks leven voedt. Zonder maskers of verscheurende gedachten passen we in de werkelijkheid de energie van de liefde of in de liefde van de elektriserende en snijdende energie van doordringende en representatieve blikken van liefde en van de eenzaamheid die men leeft gevoed door een kabel die

nooit losraakt, een

onomkoopbare energie, maar waar, altijd! Altijd elektriserend de dorstige blik van verlangen en van wat geduld uitgevonden door de monotonie van dagen en schuine gezichten die niets voorstellen in dit elektrische medium, het zijn losse draden. Waag je in de verbeelding van de aangeboren en ongebreidelde motor van de werkelijkheid, maar met de verstikking van onmiddellijk contact. Onmisbaar contact voor motorisch leven, deze motor van de realiteit van de consensus van aanwezig zijn en niet aanwezig zijn, maar vervreemd van andere realiteiten bijna onwaarneembaar voor het verlangen van het bewuste, maar het is er! Het is er altijd in de zin van de mogelijkheid van het onmiddellijke, daarom kunnen de middelen niet waterig zijn, maar glijden ze in de gedachten van de genererende liefde van middelen en beschikbare middelen; aangezien voor de genererende liefde het altijd verbonden is en op zoek is naar elk ander middel dat niet virtueel en gecontroleerd is met dit wezen van de neerbuigende, kan het zich dan niet vervreemden van het plezier dat het genereert, en woekert het in die altijd aanwezige gezichten van het stuk ziel dat je altijd hebt willen verstikken. Want je kunt geen enkel stuk energie vervreemden, want energie is één en multicultureel in zijn gevoel van bevrediging, bevrediging die verschillende werkelijkheden ontwikkelt, want we zijn virtueel en denkbeeldig, alleen in de aanwezigheid van anderen of in de spiegel zelf verbergen we de nieuwe regulerende energie van de geest van neutronenenergie, dat zijn de ware beesten van het licht. Lichtdraken kunnen oplichten!

Elektrische stroom

Deze stroom die door ons heen loopt en ons dagelijks verkwikt, geeft ons de kracht en de nabootsing van lichtende en wandelende wezens, ja! Wandelende omdat daarin de kracht van het licht kan zijn of van de zieke en

herstellende onderdrukking die de dualistische en
onderdrukkende werkelijkheid confronteert. Wees niet

Voed jezelf in plaats daarvan met de positiviteit en transcendente realiteit van chemische en anti-chemische circuits die de geest van innovatie en realisatie voeden, realisatie die persoonlijk en onoverdraagbaar is zoals voeders van hectische rushes zonder plezier, maar die de geest meesleuren naar de magnetische golven van gedachten en de overdracht ervan. De overdracht van gedachten is echt en magnetiserend en ontwikkelt circuits die niemand kan ontkennen en deze circuits hebben een stroom die zich verspreidt in de tijdloze lucht van onderdrukte gewaarwordingen en genoegens, omdat we allemaal in het begin bètablokkers zijn van externe energieën, maar die onze dorst naar leven versterken. Deze impulsen beïnvloeden daarom ons redeneren en soms ontstaan of ontwikkelen zich conflicten in het denken, maar ze kunnen ook elektrisch geluk brengen, dat ons met de opwindning van de poorten naar de externe werkelijkheid zal leiden.

Blauw licht

Ontketend door sterke emoties steekt het blauwe licht bruggen en trappen over en infiltreert het in de kracht van gevoelens waarmee het zich voedt en dit bezielde potentieel ontwikkelt. Het verwelkomt met zijn ultragevoelige stralen de schoonheid van de transparantie van welsprekende vriendschap die verlangt naar iets blauwer, sterker, intenser en ontwikkelt in ons constellaties met diepe vertakkingen van voelen en vervreemd zijn in deze Hertziaanse golf. Deze kracht beïnvloedt schuine geesten ontdaan van het gevoel te leven in blauwtinten, turkoois blauw dat diepe en blijvende vriendschap beïnvloedt, het draagt in zich magische stralen van schoonheidslievende waanzin en plezier

zeldzaam en verkwikkend blauw. In de filamenten van schemerintensiteit ontwikkelt het zich en geeft het verwelkomende en beschermende energie door van kwaden en genoegens met aug- nia en stilte, nee, het is geen masker dat ons misleidt en doet denken aan abstracte gedachten, het is eerder een sterk blauw licht en versterker van echt en denkbeeldig plezier, maar dat invloed heeft en altijd invloed heeft op degenen die zichzelf erin dragen en zonder grenzen blijven voor intrinsieke en duurzame vriendschap. Het wordt verliefd en alsof het ontdaan is van de rede maar dient als voedsel voor emotie, komt het en brengt het genot en lust, dit genot is calorisch en dringt alles binnen en het is een razernij van opwinding met dit blauwe licht dat zich neerlegt en oprolt in de opeenhoping van energieën die met de tijd leeglopen maar niet verdwijnen in de huidige toekomst, dat wil zeggen, dit beschermende licht is altijd aanwezig en laat ons niet evolueren op het niveau van oncontroleerbaar lichtgevend genot.

Elektrische kabel

Een vibrerende stroom van angst loopt door lichamen via elektrische kabels die hoop en iets nieuws en spookachtigs voeden dat ons statisch achterlaat in onze bewegingen, maar met versneld en angstig denken. Verlamd van beweging, stijgt de spanning die ons in de realiteit inkadert en met gecontroleerde en afgemeten bewegingen dalen we de gedachteladder af waar deze ons met elkaar verbindt. Het is in deze roltrap van gedachten dat we gedragingen, gezichten en bewegingen categoriseren en dat we onszelf inpassen in het dalen en stijgen van de momenten van het leven, het licht voedt de roltrap die je zonder te stoppen meeneemt naar de waanzin van de realiteit die van kracht is in de XXI eeuw, energieën, magie, fantasieën, alles met schijnbare harmonieën, maar wees voorzichtig met de treden, niet iedereen gaat door de roltrap van het leven, er

zijn wezens die treden beklimmen

die opstijgen en bovenal iemand die hen ondersteunt, is dat genoeg of is het een kwestie van evenwicht. Evenwicht van krachten is fundamenteel voor het evenwicht van bewegingen en van afdalingen en beklimmingen op het niveau van elk wezen, maar niet iedereen verdient het om afgedaald te worden of ondersteund te worden in de beklimming, inspanning en volharding is fundamenteel, stijgt dan op naar de geest van opoffering, zonder verwondingen of stops en het zal je naar het licht van het denkende wezen brengen. Zonder balancerende externe krachten die kunnen wijken, zijn de treden stevig en gevoed door kabels van hoop bereik je de belangrijkste elektrische kabel de cyclus van het leven, die energie die de aarde voedt.

Bruisend licht

Het valt en bruist, verdunt en breidt zich uit in vertakkingen van licht van een onoverwinnelijk verlangen, omdat het een illusie is zoals alle blikken die bruisen van licht die later afbrokkelen wanneer ze geconfronteerd worden met de externe werkelijkheid. Begiftigd met kwaadaardigheid en namaak sporadische episodes van waanzin van bruisend verlangen zoals liefde die zich uitbreidt en besmet, alle gedachten in beslag neemt en zichzelf toestaat te domineren en gedomineerd te worden, dit is de uitwisseling van revitaliserende energie, het bruisen dat nooit dooft, de lichtgevende inhoud is er.

Verlichte hemel

Niets is sterker dan het verlangen om de perfecte balans van de verlichte hemel te bereiken, want het zijn de sterren die het leven geven en gedachten en ideeën of feiten van verlangen naar concreet brengen. Niets is mooier dan de hemel verlicht door constellaire energieën die een voortdurende wisselwerking tussen de sterren vereisen, en de kracht van de sterren is uniek, zoals ik zeg niets sterker

dan een ziel met een verlichte hemel van wil en verlangen
naar verandering en

interactie en steraanraking magnetiseren gedachten.

Weglekken van energie

Het beangstigt me hoe energieën verdwijnen in vlamloze rook, dat is het niet willen interpreteren van de kosmische realiteit. Ik ben teleurgesteld als vitale energieën worden onderdrukt door accommodatie en kristallisatie van gevoelens is ongetwijfeld een masker van politieke correctheid. O ziel van pure energie transformeer jezelf in een magie en vlieg over de geesten die geen impulsieve stroom hebben van de waarheid van de feiten en de constante mutatie van dingen, de verandering zijn stadia en cycli waar allen doorheen gaan en zich ontwikkelen, maar nooit op het pad van angst en lijden van gevoelens. Bevrijd jezelf en breid je uit en lijd vooral onder de mutatie van het leven, die verandering die ons drijft.

Licht van het leven

Ze dompelden de passies onder in waanzin. Waarom, instinctief hebben we lief en willen we bemind worden, passies en desillusies maken de weg vrij voor verschillende illusies. Misleid en verliefd richt en concentreer ik me op de hele methodologie van waarlijk liefhebben, dit doorprijkt elke valsheid. Naakt in het actieveld van bemind worden worden we geconfronteerd met de ware identiteit van het zijn, daarom vraagt bemind worden van ons een diep bewustzijn van waarom we bemind worden en toch is er een noodzakelijke dichotomie van gewillig teruggeven en ook beminnen, deze dialectiek gaat ervan uit dat $1+1=1$, terwijl logischerwijs niemand ergens van kan genieten. Daarom is het logisch dat $1+1=2$ correct is, maar het gedrag zal niet productief zijn als het resultaat niet de technische binding is van houdingen en waarden en gedrag in het algemeen, vandaar dat er één positie is in het midden van het liefdesleven. Begrepen en het zal

die waarheid, de enige bron van plezier, of het individualistische wezen wil een andere actie, actie die wordt opgevat als ware vrijheid. Welnu, ik heb niet genoeg geleefd om de volgende stadia te doorlopen, of het logisch of onlogisch is zal een aantal van jullie zelf bepalen, ik wil er niet helemaal zeker van zijn, vandaar dat ik me af en toe een ezel waan, en tegenwoordig is het moeilijk om ezels te hebben, er zijn kunstmatige ezels, die bedriegen, maar degenen die zichzelf soms echt in deze rol plaatsen, trek je eigen conclusies. Ik ben daar niet voor, sterker nog, ik ben bang voor gekke dingen, en houdingen die ik niet aanneem, aangezien een gek alleen gek is onder bepaalde omstandigheden en wanneer beoordeeld door anderen, wat vaak afhangt van de "habitat". Een beetje afwijkend van deze redenering, wil ik zeggen dat ik gek ben, ik neem aan dat ik meerdere mensen leuk heb gevonden en daarom zijn we nooit voldaan, willen we meer liefde en meer en meer... waarom zoveel amoureuze ambitie, zoals ik het heb gezegd. Ik neem het terug door het volgende te zeggen, we zijn allemaal vrij om gekke dingen te doen in de liefde, we zijn kwetsbaar en worden vaak gemanipuleerd. We willen geloven dat het waar is dat we liefhebben, waarom, omdat er van ons gehouden is, dit gevoel dat genegenheid opwekt en de wijsheid van het leven triggert, de daad van het liefhebben en deze liefde overbrengen op een duidelijke en spontane manier, zeggen dat ik het wil omdat ik het recht heb om bemind te worden, dan elkaar liefhebben en licht geven aan het leven door een verenigde en oprechte inspanning op een pad zonder tranen of pijn. Geniet van een prachtig wezen dat je de maximale voortbrengende energie geeft. Het licht plant zich voort in stralen die het zonnestelsel zelf verlichten, geloof me. Nooit aan een verre horizon kun je het licht van liefde vangen, het verspreidt zich door

contact, stimuleer deze revitaliserende energieën. En laat de vergelijking groeien en $1+1+1+1+\dots=$ oneindiger worden. Welnu

In het liefdesveld zijn er magnetische krachten, verleidelijke krachten en trekt het verlangen aan om elkaar te ontmoeten en het verlangen te bevredigen of gewoon te genieten.

Energieverenigingen

licht : warmte : zon : kracht : scheiding : speeksel :
kus : delen : gevoel : vreugde : feest : verjaardag : jaren
: leeftijd : ouderdom : geduld : volharding : verovering
: opoffering : pijn : genezing : arts : gezondheid :
vitaliteit : energie : kracht : impotentie : frustratie : lijden
: vallen : duizeligheid : gek : ziekenhuis :
ziekenhuisopname : ontbering : verlangen : willen :
winnen : veroveren : strijd : oorlog : dood : verlies :
verdwijning : afwezigheid : eenzaamheid : gedachte
: creatie : uitvinding : leugen : wreed : immoreel : straf
: straf : berisping : boete : politie : bescherming :
veiligheid : stabiliteit : evenwicht : onevenwicht :
abnormaal : ziekte : psychiatrie : hulp : therapie :
kliniek : injectie : verpleger : morfine : drug : illusie :
desillusie : angst : nervositeit : spanning : strijd : gevecht
: vechter : winnaar : race : competitie : adrenaline
: angst : twijfel : ondervraging : vraag : antwoord :
nieuwsgierigheid, interesse ; bevrediging : genot :
orgasme : sensatie : gewetensvol : verantwoording :
schuld : schuldig : onschuldig : vrij : vrijheid :
rechtvaardigheid : eerlijkheid : waarheid : oprechtheid :
transparantie : onzichtbaar : onwerkelijk : niet-
bestaand : verbeelding
: creativiteit : droom : slaap : rust : kalm : stil : stop :
teken : symbool : tekening : potlood : rubber : band :
weg : reis : transport : trein : draad : naald : speld :
naaien : operatie : ingreep : verandering : overgang :
stap : schaling : classificatie : indexering : termen :
woorden : zinnen : dialoog : communicatie : expressie :

demonstratie : presentatie : inleiding : voorwoord :
boek : blad : boom : natuur : wind : lucht : zee
: vuur : aarde : zonnestelsel : energie : licht : kracht :
blauwe straal :)

Energie revitalisering

Leef ontevredenheid met

tevredenheid Licht van welvaart

Ik ben alle kleuren om jouw wereld te

schilderen Verlamvend licht

Iets zal ons doen stoppen als we niet willen doorgaan, maar waarom stoppen als het actie is die zich ontvouwt en emoties, sensaties en prikkels genereert, waarom als iemand op ons reageert en reageert, actie mijn vrienden, geduld en intelligentie om de ander te begrijpen die ermee geconfronteerd wordt. Hier is de vraag waarom energieën loslaten die ons verlammen alsof we kinderen zijn zonder reactie. Moed mijn lieve vrienden, het woord is een bevel om beoordeeld te worden en wie zal de rechter van de rede zijn, wie normaal en abnormaal zal zijn... niemand! We hebben allemaal geloof en ik heb vertrouwen in degenen die geloof hebben, dus de twijfel van het willen en van alwetend en aanwezig verlangen blijft, maar als een harp die alludeert en misleidt zendt sirenenklanken uit met hallucinante echo's. Niets meer dan ontspannen en luisteren we hebben 2 oren en een mond om twee keer zoveel te horen als we spreken en stilte is actie en geen naïviteit of gebrek aan controle, weinigen weerstaan stilte je moet het proberen het kan zelfs kwellend zijn maar het zal veel subjectieve en sociale vragen beantwoorden stilte is stom maar kan werken als een perfect wapen tegen de oncontroleerbare verlangens van impulsiviteit en verlangen dus kalmeer en luister naar de stilte in jezelf!

Als het op een dag bliksemde

Als er op een dag een straal zou zijn, zou die dan destructief, beangstigend, luidruchtig, onverbiddelijk zijn of zou die lichtgevend, mooi, stralend en energiek zijn... Elke straal heeft verschillende karakteristieken zoals mensen, verschillende manieren van actie, verschillend licht, dat is elke straal/wezen uniek en exclusief. Wel, als het op een dag een straal was, zou het tenminste origineel zijn. Elke straal heeft een vorm van actie, net zoals in mensen, op elk moment, deze actie verschijnt in fracties van een moment. We hebben actie op de straal/het wezen, we zouden zijn richting en bestemming kunnen veranderen. In verband met lotsbestemmingen en voor het eerst zal ik de naam van God aanhalen, kwam ik op een dag in gesprek over geloven en geloof met een volgeling van de Koran die me het volgende verhaal vertelde dat ik zal beschrijven: ze geven je een dobbelspel voor de handen en vragen God heftig dat je de maximale score haalt en jij de minimale score. Het verhaal kan worden samengevat, maar wie gooide de dobbelstenen uiteindelijk? Maar los van dit verhaal wil ik je vertellen dat we actie hebben en we hebben stralen/wezens die handelen met het medium en elk van hen gooit de dobbelstenen met zijn energie/vorm/gedrag.

Leringen van een vader afgestudeerd in het licht van het leven

Ik dank mijn vader ook voor deze bijdrage aan mijn lessen... een beetje van alles... zo worden we gevormd... als we aandacht hebben voor het leven... naar wat ons omringt... met gevoeligheid voor alles

Reflecterend licht

Ik denk dat ik gek word

Bright morning

Hoe goed is het om wakker te worden in mijn wereld, met
de kanarie die zingt zingend, o vissen a
zwemmend e a boom a zuurstof geven.

Maak kennis met mijn handlangers: de pintas kanarie die betovert met zijn lied. De slimme vis die over het water zwemt en glijdt. En de amazonebonsai die ademt en inspireert. Naast deze drie stralende en inspirerende wezens van mijn wereld, houd ik nog een werldebol onder het raam die de wereld totaliseert zoals die er 20 jaar geleden uitzag, alleen bestond bij wijze van voorbeeld de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken nog. Socialistische Sovjetrepublieken nog bestond. Ik bezit nog steeds twee rozen van de woestijn, de twee destijds samengesteld in zandkorrels van de woestijn die mij een verenigde werldebol doen idealiseren, onder de werldebol zijn het deze rozen één in zijn oorspronkelijke kleur die voor mij volharding betekent en de ander geschilderd in sterke groene tinten die voor mij de hoop symboliseert. In deze wereld van mij schrijf, verbeeld en voel ik me alsof ik ongestoord ben. In een perfecte warme atmosfeer en met een heldere ochtend schrijf ik voor een liefhebbende ziel die zich hier de roos van broederlijke eenheid wil voorstellen.

200 dagen met "gewone" filipe moura

Ik werd wakker in een andere realiteit dan normaal en het verkennen van schrijfvelden door middel van dit boek zou mijn wezen verruimen.

Ik denk na over de manier waarop gedachten worden overgebracht en stel ze gelijk aan een licht en de kracht ervan.

Omdat we allemaal vanuit verschillende perspectieven denken, is er een stroming die we moeten volgen.

De ziel heeft momenten van verstoring. De manier waarop we naar onszelf kijken is niet altijd naïef.

De energie breidt zich uit. Geesten met slecht gedrag

worden in stand gehouden.

De stemmen in unisono klinken luider dan één stem.

Woorden zijn een kunst van expressie.

Vanaf dit moment zal er inspiratie zijn. De hartslag heeft zijn eigen ritme dat zich door de aderen verspreidt.

Repressie vindt heimelijk plaats.

Alles heeft zijn q. We denken allemaal aan het kwaad. Soms laten ze ons zwijgen.

We denken allemaal. Herinneringen zijn niet altijd aanwezig.

Beoefen geen haat want dat is slecht. Niet iedereen krijgt de kans op het juiste moment.

Soms lijden we alleen maar omdat we het toelaten. We hebben allemaal de vrijheid van meningsuiting.

Niets is eerlijker dan de waarheid. Ik heb verschillende uitdrukkingsvormen.

Goed zijn is in balans zijn.

Evenwicht is een cyclus van routines. Zenuwachtig zijn is een onbalans. Mensen geven graag commentaar.

We hebben allemaal zuiverheid. De zon is een bron van energie.

Universele liefde genereert mededogen. Het abnormale is dat er niets gebeurt. We vergeten allemaal wanneer we dat willen. Er zijn altijd meerdere perspectieven. Veel ideeën, weinig overtuigingen.

Sommige dingen zijn onherstelbaar. Iedereen is

onderhevig aan onrecht. Liefde is een bron van plezier.

Altijd alleen e beschermd. Er zijn mensen
die niet zoals denken.

Bewustzijn is een lantaarn die ons verlicht.

We hebben allemaal verslavingen. Soms hebben we angsten. We praten allemaal onzin. Ik schrijf voor niemand.

We hebben allemaal wel iets dat we ons niet willen herinneren, maar het is goed om te weten wanneer we verdrietig zijn en het altijd toe te geven en niets te verbergen.

We zijn allemaal kwetsbaar. We voelen allemaal het plezier van iets.

Als de gelegenheid zich voordoet, wordt de deur geopend. Er is een gevoel naar de ander. Niemand hoort bij iemand en daarom heeft iedereen het recht om te schitteren.

Vriendschap is altijd een goed begin een vriend een andere ik.

Volg je instinct over wat je positief vindt.

We kunnen allemaal geliefd zijn en liefde is een generator van licht.

Wanneer we geliefd zijn, moeten we dit gevoel respecteren.

Houd van elkaar en verhoog het geboortecijfer. Altijd met tegenstrijdige woorden. Ongetwijfeld een antagonistische zin, maar met zijn logica van het vermijden van lijden. "Wat oude mensen hebben is geen wijsheid maar voorzichtigheid" dus luister!

We kennen allemaal goed en kwaad en we hebben de beslissing om goed of kwaad te zijn in onze hand. Waanzin is gezond verstand. Echt weten is belangrijk en indien mogelijk een afgestudeerde zijn in de school van het leven. Ik zal mezelf transformeren voor jou, voor mezelf en voor

degenen die van me houden. Verandering voor evolutie.

Opwindende associaties ik! Ik voel! Ik denk na! Ik begrijp! Ik vang! En ik stoot de hele dag energie uit! Licht trekt licht aan! Kracht is weten! Weten is leren! Leren is ontdekken en voelen! Voelen is reflecteren! Vatten is leren! Begrijpen is beseffen! Het zelf realiseren!

Ik ben, jij bent, hij is, wij zijn, zij zijn! We zijn allemaal ik!

En ik ben hen! En zij zijn ons!

En wie zijn we eigenlijk? We zijn omdat we bestaan! We bestaan omdat we geschapen zijn!

Schepping door conceptie! Licht van leven!

Licht van de schepping! Verbeelding en werkelijkheid!

Dualisme tussen wat we willen en wat feitelijk is! Feiten die een interpretatie zijn van de werkelijkheid!

De realiteit die ons omringt! De habitat waarin we zijn geschapen! Omgeving die ons transformeert! Transformatie/verandering! Innovatie en verandering! Stadia van veranderingscycli! Fasen van verandering!

Overgangsbarrières!

Cycli overwinnen en moeilijkheden overwinnen!

Gecreëerde en ingebeelde moeilijkheden of werkelijkheid!

Moeilijkheden/problemen interactie tussen onderbewustzijn en bewustzijn!

Bewust e realisatie! Onbewust e projectie!
Projectie van het zelf!

Bestaan!

Ik besta, dus wij bestaan! We zijn één zelf!

Eén wereld!

Een wereld, in een "ik" getransformeerd in ons! We handelen op deze wereld en op hen wij!

Ik handel onder een deel van

jou! Je bent aanwezig over

hen!

Zij zijn de wereld!

Wereld van wezens!

Wezens, of ze dat nu zijn of niet! Levend of levenloos!

Produceren licht, vangen licht! Licht energie!

Kracht energie! Kracht is verlangen! Verlangen is willen!

Willen is echt!

Alle zijn erin geslaagd om te bereiken o echt!

Echt is feiten en gedrag! Gedrag is actie!

Actie é reactie op aan de wereld! Wereld

op actie is transformatie! Transformatie is
aanpassing!

Verander é echt! Verander é a

verlangen permanent! We zijn permanent in de
achtervolging van een verlangen!

Verlangens kunnen onderdrukt worden! Niet alles wat we
verlangen is in de wereld! Ontevredenheid!

Want wat we niet kunnen hebben en niet bestaat!

Onwerkelijk niet-bestaan! Niet-feitelijk denken! Niet feitelijk
onbereikbaar! Onbereikbare wanhoop! Wanhoop lijden!

Lijden om wat niet bestaat! Wat

niet bestaat trekt begeerte aan!

Als we willen o wat niet bestaat! Geen gaan
naar bereiken

geluk! Geluk vervulling van wensen! Ongeluk

Vervulling van onbereikbare wensen! Onbereikbaar!

Het veroorzaakt depressie!

Depressie psychologische staat van het onwerkelijke.

Niet gerealiseerd, niet feitelijk onwerkelijk!

In de wereld bestaan onwerkelijke feiten! Krachten en feiten die worden verondersteld als wereld die onbereikbaar is!

Het is niet bereikbaar het is spiritueel! Spiritueel is een manier om het zelf te voelen! We leven allemaal met spirit!
Geest/voorkeur

Motivatie iets dat ons drijft! Impuls
voor de daad!

Actie op anderen! Actie, actie!

Anderen hen, zij mij! Ik tegen hen (wereld)! Sociale wereld!

Leergedrag! Kennisbegrip! Kennis van de echte feiten!
Kennis als wapen! Overdracht van kennis! Tussen mij, hen en ons, de wereld! De wereld kennen is erin zijn!

Wij zijn de wereld van kennis! We hebben
allemaal enige kennis!

Kennis delen is leren!

Leren is samen leven! Samenleven is communiceren!
Communiceren is relateren! Relateren is samenwerken!

Interactie is handelen op de wereld!

Act op o wereld é transformeren!
De wereldde wereld door kennis is evolutie!

Ontwikkelen is weten!

Weten é weten transformeren! Transformeer
kennis om in een wereld! Een multiculturele
wereld van wijsheden!

Oneindige wijsheden!

Oneindig onbereikbaar!

Wijs zijn is utopisch! Utopisch is een verlangen om te
bereiken! Wil!

Wil is innerlijke kracht!

Innerlijke kracht is het zelf! Het zelf transformeert de wereld!

De wereld wordt door hen getransformeerd. Zij zijn de
wereld in transformatie!

Wij zijn degenen die de wereld veranderen! Door rede!
Reden rechtvaardigheid!

Rechtvaardigheid is gelijk aan rechten! Rechten alleen omdat
wij het zelf zijn! Plicht voor hen!

We moeten eerlijk zijn tegenover de
wereld! Handel met bewustzijn en op basis
van wat echt is!

Handel bewust met onwerkelijke feiten!

Onwerkelijke feiten verbeelding

Verbeelding - creatie! Wat niet bestaat, wordt gecreëerd!
Scheppingskracht van verbeelding! Kunnen creëren is vrij
zijn! Vrijheid is weten! Weten is interpreteren!

Interpreteren is aannemen! Aannemen is een verplichting!
Compromissen sluiten is een pact! Pact is eed!

Zweren is trouw!

Loyaliteit is waarheid!

Waarheid is één!

Uno ben ik!

Wij zijn één wereld! Wij zijn

zij, wij, jullie. Wezens.

Groeien is zijn. Zijn is

bestaan. Bestaan is een echt

feit.

Het is de realiteit dat we bestaan en dat we de

wereld zijn! Een wereld van levende en levenloze

wezens!

De wereld wordt getransformeerd door mij en door

jou en door hen. De wereld evolueert!

Ontwikkelen is meer weten!

Kennis hebben is kennis hebben!

Weten is weten!

Weten is ervaren! Ervaren is voelen! Voelen is weten!

We voelen het alleen als we het ervaren!

We ervaren het alleen als we dat willen!

Keuzevrijheid om te ervaren wat we willen! Recht, plicht om gerespecteerd te worden!

Dat willen we niet, we weten het niet!

Geen weet niet ons veranderen! Kennis

gekocht!

Voor de verschillende zelden van de wereld!

Weet je het niet, wil je het proberen, vraag dan een andere ik! Verkiezingen zijn ontleend aan de ervaring van ik en zij!

Er zijdingen verkeerd die à vanaf het begin
andere al hebben ervaren!

En het is gezond verstand dat ze niet goed zijn! Gezond verstand, wijsheid van het leven! Wijsheid van het leven!

Gedeelde ervaringen!

Verworven kennis! Door interactie, interactie is transformatie!

De wereld is interactie!

De wereld is ons! De wereld is ik, jij, wij, jij, zij! Delen, vriendschap!

Medeplichtigheid aan

vriendschap! Gedeelde

waarden!

Dezelfde ik in verschillende knopen. De maatschappij is ons. We hebben allemaal een vriend! Tussen ons kunnen we handelen!

Door onderling te handelen beïnvloeden we hem!

Hij de wereld! Affectatie van de wereld! Transformatie!

Transformatie nieuwe ik, wij, zij, jij! Een nieuwe wereld. Nieuwe realiteit.

Verlangen

Geef me een kus...zoals die je kent! Geef me een verborgen kus, zoals die we van elkaar afpakten toen het verlangen groeide geef me een zachte kus zoals die

je weet het! Meigo doce a saber a ti! Ik geef je een kus
mijn slapeloze

Ik slaap niet, want ik wil niet slapen, ik wil leven. Hier is een
obstakel dat me niet laat slapen. Ik trotseer het met
slapeloosheid

Cartoon wolf schaduw was verloren maar gevonden.
Beschermd, maar alleen door keuze. Het voedt zijn
behendigheid van chemische vaste stoffen en de
onweerstaanbare h₂O. In de zuiverheid van de schaduw zelf
duikt voor avonturen en had een landing, caricua. Net als
wolf werd beschermd, maar door houding alleen,
ondergedompeld in schijnbare eenzaamheid. Vandaag
schrijf ik met caricua wolf geconfronteerd met zijn wereld
en ik interpreteer het. Onafhankelijke vriend leeft niet
zonder zijn wilde, maar liefdadige aard van een echte
beginner van het leven, embryo in de caricua waar ik
afgestudeerd is bloed van jonge trouwe, eerlijke vooral een
onverschrokken natuur, fel in zijn essentiële, maar loyaal en
vriend en respectvol van zijn metgezel en vriend. Dus
trouwe metgezel van reizen en medeplichtigheid altijd
geïnterpreteerd met genegenheid en stilte. Ik leefde een
beetje genoeg om de schaduwen van de straten caricua en
c^a weten. Maar ik zag moed in de wolf en hij vestigde een
link van stille vertrouweling vriend en statutair als om zijn
vrijheid. Als er iets was dat de wolf had, was het vrijheid,
maar hij was alleen, alleen! En vrij! Schaduwwolf scheen
energie buitenmenselijk in zijn manier van zijn. Met zijn
geblaf legde hij zijn onafhankelijkheid van de wildheid van
zijn gennatuur op. Ik besloot om de respectieve kabeljauw
spiritueel en alleen de kerstavond te delen met wolf of beter
nog schaduwwolf karikaturale die tegelijkertijd vrij in
eendrachtig broederlijk verbonden door een enkel gerecht
en de respectieve drank. Zijn we uit vrije wil alleen?

Natuurlijk zijn we vrij om te denken zoals de natuur ons vormt. Het was een geschenk

voor mij deze kerst de wolf caricuaao, maar hij wild door aangeboren genetische omgeving trekt zijn chromosomen naar het gevoel van vrije staat van zuiverheid in zijn eigen natuur. Enigmatisch over de manier van leven, maar gevoed door een dorst om te leven en te genieten van zijn eenzame kant, maar vrij van elke beperking of oplegging.

Ik en schaduwwolf zijn vrienden, maar ongewoon in hun onconventionele manier van handelen van de dwang van anderen, we zijn vrij door moeder natuur en zo groeien we en induceren wat ze ons infiltreren. Havana club is in de essentie van de waanzin van dezelfde dorst naar revolutie en over te nemen ons wezen, hier is een vrije maar eenzame pact met samenwerking van canine instinct.

Met alle respect, sta jezelf en mij toe! Wat vind jij van mij en ik van jou? Ik ben je dankbaar dat je me leest, misschien begrijpt!

Passeren naar het deel van de overwegingen als je al hebt gelezen me je al hebt genomen elações ten minste welsprekend aanwezig uitgekapt op het wettelijke uur al de massa van de haan of spel van de haan hier is de verschrikkelijke vraag!?

Reflectie tot communicatieve extase die verstaanbaar is voor de minimale en eenvoudige echo van de stilte die ons verwijdert. Handelingen zijn woorden van pijn, zelfs in een eenvoudige vurigheid van afwijzing. Fysiek onoverkomelijk obstakel, maar niet door de hormonale en spirituele chemie van het lichtgevende wezen. Hemelse lichamen dringen bij ons binnen voor de bloei van perfecte liefde. Op zoek naar het klavertje liefde, want rijkdom bestaat uit het begrijpen van veelzijdige wezens en altijd met iets toe te voegen aan dit gezichtspunt. Nog een toevoeging, nog een verhoging van dat verlangen naar mededogen en tederheid dat ons verbant naar representatieve eigenwaarde in de

sociale milieus. Gezien vanuit het perspectief van het ene en ondeelbare zelf, is er geen wilsverbond, hoeveel wilsverbanden er ook ontstaan in de cirkel. Die gouden cirkel, het verbond van goed vertrouwen, en van trouw en respect, boven alles plicht, bestaat niet. We zijn puur en wild in de manier waarop we handelen, en niets is egoïstischer dan het zelf, dat alleen omdat het zo is altijd de ander binnendringt met zijn standpunt. Wanneer de geest ontvlamt door een simpele confrontatie van ideeën, moeten we een beroep doen op ons gezond verstand. Wanneer moeten we toegeven of het ego tegenover de ander plaatsnemen. Niets is banaler dan afwijzen wat we niet willen, het is gemakkelijk. Liefhebben en liefhebben is ja de ander voelen en niet het zelf. Constructieve houding van de band tussen ons wezens, lijdt aan een harmonie die door het levende wezen samen met andere wezens. Ingeprent in instinctief gedrag denken we alleen aan het zelf, dan aan het zelf, en langs de weg weer aan het zelf. Conflicten omdat het ik getransformeerd is tot ik en je nooit precies weet hoeveel ik's je moet verdragen voordat je toegeeft aan de ander. Het is een soort tot ons komen dat zich altijd opent. Aandacht voor de eigen ikken waarmee je geconfronteerd wordt en op welk niveau van egoïsme we ons bevinden. Welnu, het harnas van het zelf zal op een dag zo verbrijzeld worden door de jij's die er zijn en die meer ik's zijn dan ik's die het harnas verbrijzelen. En hoe is het dan om voor de spiegel te staan en alleen de gereflecteerde ik te zijn die bestaat omdat alle ikken verbrijzeld werden door de ikken van de wereld. Want we blijven alleen achter, en dan, terwijl we alleen maar alleen wilden zijn vanwege het egoïsme van verschillende ikken tegen ikken. Eenzaamheid dat woord dat veel eigenliefde heeft, maar dat geen liefde voor het ik plus jij heeft gecreëerd. Liefde: ik en jij omnia vincit amor liefde overwint alles.

Ai se tu sabes e quisesses ai que tu sabes e nunca deve porque esta ansiedade perdulária porque é saudade e é séria vens de lá para cá I nao vejo nem dá como seria perfeito seria um feito que tu viesses e trazesses

je brengt noch verschijnt oh wat een pijn om te willen en niet te kunnen maar je kan noch wil ik de ontmoeting op een gegeven moment is zo het leven is heel kleurrijk kleuren ik heb er veel die me een stip geven je zou hier in mijn buurt moeten zijn ik kan de tuin niet zien rozen bloeien en vallen witte bloemblaadjes vervagen verlangen en verlangen nooit alleen, zonder te dumpen ik ben hier je bent er en ik wilde je hier je mooie en bruine ogen zijn als olijven uit de zee dat als ik aan ze denk alleen jij me doet herinneren ik werd wakker, ik werd wakker ik verliet de duisternis zonder verlangen ik vond mezelf en wikkelde passie en verlangen in alles wat ik zag en herinnerde sterke kussen, sterke omhelzingen alles wat ik gaf en ontving en niet om vroeg ontstond uit de wedergeboorte van het zijn en vroeg niet om met liefde te zijn zonder pijn ik zag, wenste, had en herinnerde alles wat ik kreeg was alles wat ze niet langer konden aandringen werd gegeven liefde, genegenheid, medeleven alles voor passie dit woord dat nooit nee zegt tegen een vrij hart en wacht om te geven wat niet eens gevraagd wordt er is donatie is waarheid is te geven, zonder te vragen of te eisen als je geen don't ask hoort, geef zoek de schop en vind het elixer de schat die er geen gelijke is, alleen een schat die geen goud is is blijvende liefde je wist goed wat ik wilde maar ik vertelde het je niet je zag dat er iets diep was, iets dat ik zag maar niet vertaalde het was een kracht, zonder het te hebben moest het geboren worden, zonder het te zien groeide het in mij zodat het van mij houdt en voor jou schreef ik, en ik zag niet wat in mij groeide was liefde het was iets dat ik wilde maar niet had, maar verlangde bovendien hield ervan hoe graag ik het zag groeien bij het vallen van de avond alles gebeurde zonder angst, zonder beven zonder angst om in slaap te vallen verwarmend de eenzaamheid als een hand onder het hart je was er, bij het raam ik zag je niet, maar ik wist het, ik voelde het parfum was van haar een geur van sandelhout en jasmijn ik

luisterde, maar hoorde niet echter ik beseftte dat het er niet was en herkende gisteren was het hetzelfde, maar vandaag was het anders ik zag, rook en luisterde het was vooraan

de voorkant zonder gelijke, het was iets speciaals, het deed pijn en het was essentieel voor mij om te ademen en in te ademen ik ademde voor jou, ik zag je niet, ik voelde je niet en het was niet het einde want je was daar, ver weg maar aanwezig ik vroeg een monnik om me de voorkant te laten zien, de toekomst en ik raadde, dat je daar was aan het einde, bij het raam kijkend zonder je te zien, zonder je te geven ik nam je mee naar de zee ik gaf je om de geur van de zeelucht van de vochtige ademhaling te kennen en vreugde was wat ik zag de zee, het zand, de vochtigheid, de lucht en ja jouw ademhaling.

Ik steek die nadenkende sigaret op en geniet van de harmonie tussen het wezen en het denkende voorwerp doet me dwalen tussen regels en stromen in de gedachte objectieve ideeën en interacties tussen schrijver en lezer las nooit draad om te wikken en te wegen wat ik schreef, dat vreemde, maar ik weet dat iemand leest waarom doen ze graag, zal bereiken wat ik wil overbrengen of is het iets vaags de sigaret ging uit en ik denk dat voor mij zal zijn ...! Ik weet het niet, maar ik schrijf als een vorm van spirituele en intellectuele release is goed voor mij wens dat degenen die me lezen zijn gelukkig en goed gekozen voor een ander genre van het schrijven van de laatste tijd ben ik meer concreet niet zozeer voor licht en energie, maar voor liefde en begrip bestemmingen, liefde geest vociferen de woorden liefdevol voor iemand die graag iets meer liefdevolle, verstandige en ik ben open armen te lezen aan de liefde naar het vertrouwen zonder conflicten en zonder ambivalent te willen zijn in mijn woorden ik ben directer en concreter ik wil het gevoel bereiken dat gevoel dat de lezer verenigt met de schrijver affiniteiten dus ik wil zijn wat ik altijd spontaan maar aantrekkelijk ben geweest naar vriendelijke woorden van overeenstemming tussen de letters die samenkomen en zinnen vormen altijd met

verbinding, en zeer realistisch ik verwacht bedachtzame woorden, meditatieve zinnen sorry als ik je aan het denken zet maar het is goed om na te denken zelfs als het over het absurde gaat want het is iets dat bestaat alleen maar om te zeggen dat ik ook besta

deze eenvoudige manier of temperament door middel van een gewone filipe moura voor alle ongewone die mij lezen, want het is niet gebruikelijk zo veel geduld om te lezen wat ik schrijf en ik beken, ik lees weinig, maar als ik dat doe het maakt me ook denken en hier is mijn uitdaging lezen en blijven lezen en denken. Ik ben dankbaar en blij, ook al is het niet om na te denken dat iemand ook nadenkt! Misschien voel je het niet, ik voel het, als regen op de steen komt de gaten van het trottoir worden verenigd onder zand en aarde hard en veeleisend verbinding er is geen plaats, geen ruimte noch nog een steen hier is een effectieve relatie steen, aarde, zand we lopen erop zo zijn de relaties tussen koude stenen met of zonder zand of aarde maar verenigd door de hand van de metselaar die ze samenvoegde en vervolmaakte liefde moet op aarde verenigd zijn zoals de stenen van het plaveisel de metselaar is de man die verschillende stenen verbindt en geen stenen harten verbindt maar gevoelens die kunnen worden gevormd naar elk ander stuk we moeten een set van stukken zijn die samen elk gewicht kunnen weerstaan noch durft de slijtage van de tijd het plaveisel waarop we lopen te vernietigen zo zijn de mensen te zwaar belast maar als ze verenigd zijn is de impact minder verenigd jij het andere stuk met liefde zal het zand en de aarde zijn die ons verenigt zonder breekbaarheid, alleen slijtage geminimaliseerd als alle stukken bij elkaar zijn en goed geplaveid de mens perfectioneert zijn eigen steen en voegt de anderen samen ze zijn sterk en vormen een lang en solide pad over de hele wereld het is iets dat ons verenigt zoals lego en dit is een onbreekbaar fort allemaal verenigd en zonder gebreken als elke steen lijdt onder de slijtage niets meer dan zand om ze op hun plaats te zetten stenen zoals mensen hebben tijd van leven net als de stenen de mens wordt vervangen als gevolg van slijtage en tijd van leven er zijn kleine stenen, grote stenen en ga zo maar door sommige die van nature passen

anderen

die nodig zijn om te polijsten zo is de mens op de aarde gekneed om op de juiste plaats te passen visualiseer met een puzzel waarin alle stukjes passen zodat alle mensen een plaats hebben en niet minder belangrijk zijn dan anderen dat zal een puzzel zijn zonder stukjes een vervormd beeld we zijn allemaal nodig in de wereld de planeet aarde heeft alle mannen en vrouwen nodig niemand is niets, alles heeft een manier om te zijn en te verbinden met de ander hier is een enorme puzzel de aarde waar we leven en met elkaar verbonden zijn zonder het te weten maar we spelen allemaal een rol in de puzzel sommige meer recht, anderen krom, maar het is natuurlijk dat alles past tenslotte willen we een pad dit pad is de harmonie tussen wezens die allemaal samenwerken voor hetzelfde doel de liefde en verbinding tussen paren hoe kunnen we onszelf definiëren als anderen zich niet laten zien voelen en niet de waarheid zeggen voelen is bestaan is iets om te delen en als het pijn doet om te leven ook kosten delen maar waarom niet alles oplossen zonder problemen want we liegen en zijn gefantaseerd gevoelens zijn ons gezicht ons gezicht en als je van iemand houdt moet je het gezicht laten zien zoals het is als je het gezicht laat zien zoals het is sorry als ik ben zoals ik ben maar ik laat zien hoe ik ben en laat het gezicht zien en mijn gezicht is niet verkocht niet omdat het te duur is want het geld heeft me nooit gekocht noch wil ik te koop zijn en veel minder iemand kopen maar een ding is zeker ik ben tegen de euro ten gunste van het gezicht niet de kroon ze zeggen dat koopt alles want ik ben geen koning en wil geen kroon ik wil maar gezichten met gevoelens met lijden want als je niet lijdt bestaat niet en als je niet lijdt werd verkocht werd gekocht is gelukkig want het heeft geld ik heb nooit gezien het gezicht laat alles zien en het heeft gezicht nodig om aan te nemen dat we niet goed genoeg zijn en we moeten goed genoeg zijn om aan te nemen omdat we niet goed zijn niemand is goed genoeg omdat op een dag de

kroon het gezicht verving en dat

het zou de kroon zijn zonder gezicht dezelfde pijn dezelfde hartstocht het was liefde passie het was onze verbeelding onze omzetting van het denkbeeldige naar het werkelijke ik ben trouw aan passie aan liefde aan hartstocht en zelfs in pijn voor dit jouw pracht ik besta en ik ben een acteur in onze wereld jij bent een stomme filmactrice maar onze doorgang is een romantische filmopname die een lied intoneert "hier is onze hartstocht liefde zonder pijn" jij zou kunnen zijn ik zal zijn jij bent dan zijn we beiden we kijken en we zien hetzelfde perspectief dezelfde richting dezelfde toekomst onze hoek dezelfde ruimte past alles neemt alles ik projecteer om te idealiseren eindelijk werkend voor dezelfde weg door dezelfde weg ik adem en zucht jij zucht altijd als je bang was voor de toekomst was het moeilijk om je te zien lijden zonder pijn te doen want je was niet gekwetst het was leven weet je dat ja ik weet niet of ja want ik verbeeld me en verbeelding is niet betrouwbaar maar ik weet dat ja we zijn samen zelfs als gescheiden gewoon om hier te zijn ik communiceer je antwoord ik weet waar je bent je weet nooit of ik zal zijn maar ik vind mezelf hier en daar ik ben er altijd met jou ik ga verder zonder te weten want ik verbeeld me alleen maar ik verbeeld me alles goed zonder grenzen er zijn geen barrières zijn jij en ik altijd hier samen of apart we zijn verbonden, ik heb jou nodig en jij hebt mij nodig je handelt ik reageer je lacht ik lach je spreekt ik keur je goed je kijkt je ziet je merkt op ik ben het met je eens we zijn altijd op elkaar afgestemd hoe ik je wil hoe ik naar je verlang alleen al voor een kus ik reis ik ren ik vlieg ik struikel altijd maar ik val niet noch raak ik gewond jij bent de genezing van mijn verlangen ik beloof je ik zal je ontmoeten en alles ontdekken en ik weet niets omdat ik me al had voorgesteld hoe de toekomst zou zijn ik zag je en voelde je voelde je voelde mij jij en ik voelde dat jij mij ook voelde want je las wat ik schreef en wat ik voelde was dat ik je altijd dicht bij me wil ik overwin de muiterij maar er is geen strijd

sorry voor de tyfout niemand treft blaam want je wilt zien
zelfs zonder te kijken ik weet het ik verbeeld het me

zie je dat de keizerlijke verovering echt is en geen verbeelding was, het was een aanblik zonder bedrog.

Nietigheid of nul hier is dat niemand het spel verlaat als iemand bereikt wat hij wil hij voelt zich tijdelijk gelukkig omdat de ambitie is om te veroveren en dan weer te veroveren dus hij is blij omdat hij bereikt heeft en gefrustreerd omdat hij bereikt heeft en altijd iets meer wil en nu ben ik gelukkig maar toen dacht ik aan een andere wens nu dan schenkt meneer Genius mij geen drie wensen maar een arem van wensen en nu verdwijnt meneer Genius niet ik wil iets meer achter schoonheid ligt karakter die kracht die ons drijft om altijd een persoonlijk en haalbaar idealisme te volgen dus verdedigt men een individueel gedrags- en sociaal ideaal. Achter schoonheid ligt karakter, deze kracht die ons drijft om altijd een persoonlijk en haalbaar idealisme te volgen, daarom verdedigen we een ideaal van gedrag en sociale individualiteit, beste vrienden, dit verschil dat de houding markeert van handelen en materialiseren volgens een idee, een gedachte, een manier van zijn in overeenstemming, daarom op zoek naar, of aankomen bij trots deze natuurkracht die ons in staat stelt te zijn wie we zijn unieke wezens en voortbrengers van de reden waarom ieder van ons bijzonder wil zijn, oh geloof het niet, op een dag ben je al gevallen we nemen het op de koop toe maar we houden ook van en vechten staande met geloof vallen zonder te willen vallen zonder parachutes alles ongedaan gemaakt in schuld zonder excuus en omhoog! je groen, je bruin je betovering prinses je ziel is in vuur en vlam ik wil je, als iemand die wil leven, vreugdevol ademen je kleuren genezen me van mijn pijnen je glans is mijn fascinatie je mooie en lieflijke haar klopt er maken verbindingen tussen de wortels van het hart om eenzaamheid te doden ik feliciteer mezelf met dankbaarheid voor die passie die hand die aanraking, die glimlach die me

naar het paradijs brengt

Ik zag je ik keek naar je ik merkte je op ik keek weer ik merkte
je weer op ik vond je leuk

Ik vond het geweldig, het was een gebaar van liefde.

Je was zo en je zei ja tegen mij ik zag dat het niet zo was ik vroeg je hoe het met je was en je huilde bijna ik voelde me verdrietig en je vroeg me niet zo te zijn ik vroeg je niet blij te zijn ik ben net als jij als je op een dag merkt dat je verdwaald bent denk dan aan mij als een startpunt denk dat het leven een kaart is en dat je me gevonden hebt en ik zei welkom begin de reis hier en dat niets je hebt al rekening met mij en dat je me in je schuilplaats hebt geef me een kus en alles zal mooi zijn.

Om te verbeelden zonder te creëren om te schrijven zonder te lezen om te luisteren zonder te luisteren om te studeren zonder te onthouden hier is een motto heeft een thema om te zien en te voelen en los te laten in de letters in de woorden in de zinnen in de gedichten met mij alles is een thema vandaag voel ik me geactualiseerd gemoderniseerd zonder verleden hoewel ik me herinner ik vergeet en doe alles opnieuw in het heden ik voel het begrip de waarheid ik voel de leeftijd in het gezicht ik kijk in de ogen en ziezonder ironie of demagogie ik ben spontaan ik ben feitelijk, punctueel en actueel vandaag was zo vergeet het doe het zo als het zou zijn als er geen vorig moment was Het komt van binnen ik kijk naar buiten ik herinner me dat ik besta en ik zie mezelf in het nu het moment is al weg het is al weg ik kijk naar het huidige gezicht het moment het moment de gebeurtenis niet van het verleden maar het nu verscheen bijna kwam dat woord tevoorschijn van de handeling van een enkel feit van een verlangen van een wil eindelijk van een plezier gewoon schrijven niets gezegd maar kwam overeen met de visie van die dag en het schrijven werd geboren de energie de vreugde van een man die zijn dag leeft-de dag drijft en bijna vervaagt het heldere en serene water dat langs het tedere gezicht stroomt zijn tranen die over je gezicht lopen van een meisje van een dame van een

vrouw die soms verdwaalt en niet goed weet wat ze wil
maar verlangt om zo zoet te zijn als kersen zijn letters zijn
woorden soms zo zoet

domme anderen zo duidelijk ze komen van binnenuit met een flits ik weet niet of ze fel zijn maar ik voel een branden van een wond van een reis naar je intiem het is een keerpunt een doorgang in je wereld en ik zie met een diepe blik ik weet wat je voelt ik weet wat je vreest ik weet wat je wilt In deze middagen in deze nachten van eenzaamheid is er passie er is een verlangen je sluit je ogen je voelt je vreest je wilt en ik denk aan je gelukkige en gretige glimlach wachtend op iemand die dapper is ze nemen ze stelen ze dringen binnen maar nemen niet het ik dat van jou is onze droom onze ontmoeting aan de oever van een rivier ik glimlach je speelt met een steen onder water die beweegt en beweegt de steen is hard maar jij en het water zijn pure eigenaars van de grootste waanzin als ik ga zitten denk ik na ik schrijf tussen lijnen in het denkbeeldige als een vis in een aquarium waar niets en niets maar nooit moe wordt van ademen zuurstof geven en zoeken naar de vrijheid van zwemmen op een dag zonder een aquarium om het vast te houden en dan dromen hallo ik zie je daar ik vraag hoe het met je is ik ben meer of minder zeg je ik luister en denk hoe meer ik zie de ellende van je minder ik zie te veel nooit minder ik zie en voel wat je zorgen baart en je positieve en creatieve geest niet vrij maakt maar het was nooit negatief het was opbouwend ik drink de koffie ik verlies het vertrouwen iemand pakt me vast ik voel de klauw die me beschermt iemand die me nooit vergeet en me zegt je bent er ja ik wil dat je gelukkig gelukkig en tevreden bent zoals altijd jij gelukkig en tevreden zoals iedereen is wat ik wens voor deze bevolking in evolutie zodat er passie is ik keek vooruit ik zag je aanwezig het was betoverend het was magie alles wat ik wilde was jij alleen jij alleen ik en jij hoe gelukkig we waren ik keek naar de regen die viel en ons verenigde nat en verliefd we werden allemaal overspoeld door deze druppels magie en door alles wat doorgaf was vreugde wanneer ik me voel wanneer ik schrijf het is iets

wat ik zie ik herinner me en ik zie je altijd vooruit in de toekomst en in het heden ik wil-

jij voor altijd wanneer ik denk zie ik je bij me navel aan navel lippen aan lippen lichaam aan lichaam verenigd meer dan vrienden het was altijd iets wat ik zag en niet zei het was iets wat ik wilde en voelde iets sterks een verbinding zonder aandoening ik plaatste je in mijn verbeelding het was de schepping van iets moois in geeltinten zoals de zon die nooit uitgaat en de hele dag energie uitstraalt wanneer ik het licht uitdoe wordt het donker alles is duister ik betreed die dimensie er is een duistere reden er is duisternis er is geen reden jij in mijn verbeelding was het de creatie van iets moois in gele tinten zoals de zon die nooit uitgaat en die de hele dag energie uitstraalt wanneer ik het licht uitdoe wordt het donker alles is duister ik ga deze dimensie binnen er is een reden duisternis er is geen motivatie er is verbeelding van niets van leegte van wat niet gezien kan worden alles wordt geprojecteerd in het donker een muur wordt verbeeld obstakels worden neergehaald erger dan tentakels de show begint ik doe het licht aan het gordijn gaat omhoog tot wanneer

Ik ga dromen jij denkt maar jij denkt niet net zoals niets hetzelfde is de geest denkt anders van mens tot mens jij denkt ik denk ook goed! We denken en handelen altijd maar een wezen te gebeuren als ik de duisternis zie ik ben een passagier niet van licht liefde zolang ik heel ben voel ik de delen van het lichaam in slaap emoties gebroken door de toon door het geluid dat zegt me te ontspannen benadrukt en geabsorbeerd door het oor ik ben weer verschijnen niet in slaap vallen maar misschien is het beter om iets te vergeten om de spanning te verlichten de pols ik ben gestopt gebonden opnieuw afgesteld misschien is het al voorbij ik bevrijd mezelf en ik ben stil maar er is altijd een oplossing voor de vraag ik reageer niet maar ik handel ik neem de leiding over de situatie hier is een goede gelegenheid om het lijden te beëindigen.

ik dacht dat ik droomde ik werd wakker en zag je in een droom het leek wel een sprookje jij was degene met meer charme meer schoonheid de air van een prinses jij was mijn inspiratie het was geen verbeelding het was jouw ridder jouw krijger voor jou ik had elke actie zonder harnas mijn hart beschermend je was slaperig je opende je mond je viel in slaap ik dacht aan jou leunend tegen je zij

liggend vroeg ik om een kus je vervulde haar wens ik wilde bij je zijn ik vond mezelf dromend met jou ik zie je serene bloemblaadje van lelie je parfum verleidt me leidt me naar je ontmoeting ik word duizelig en verward we zijn op je dak zien sterren ik leun tegen je aan en verdwaal zelfs je maakt me aan het lachen je laat me voelen het is zo goed om me verder te laten gaan er is niemand je bent zo aardig een onder meer dan duizend of beter oneindig het is zo mooi wat ik voel voor jou meer het is onmogelijk om te voelen is om mezelf te laten gaan voor jou voor je magie voor je vreugde.

Je bent zo schattig je bent een baby die al omhoog loopt je bent zo lief je bent een vriend ik wil je bij me je bent grappig je bent de beste je bent de grootste je bent alles wat ik wilde en wenste voor een mooie zoon je bent heel aanhankelijk je bent heel goedlachs je bent een sympathie je bent de grootste vreugde je bent mijn zoon je bent mijn wereld ondeugende ondeugende jongen je bent tiago mijn zoon je bent mijn jongen mijn schattig en cool kind je bent te veel de hele dag je glimlach, je glimlach, je vreugde zijn fascinerende energieën van iets puurs je springt over de muur je springt over het hek je komt naar mij voor het snoep je komt en geeft me je pudding je bent zo lief zo aardig de hele dag door je bent altijd aan het glimlachen en klaar om naar de straat te gaan, naar de tuin je bent een jongen een deugniet ik hou van jou en jij van mij ik wil dat je weet dat ik je altijd in mijn buurt wil hebben

Ik reisde onder de wolken ik vloog onder de hemel ik was op de planeten op Mars en in Jupiter op Mars besloot ik van je te houden en in Jupiter wilde ik je en hier is mijn wezen vliegend van pen naar planeet er was kracht er was energie er was vreugde het was iets dat uitzond het was liefde in de vorm van een bloem het had de kracht van de zon het bewoog als de zonnebloem het had zijn eigen wil in

onophoudelijke zoektocht naar iets brandends het was een droom het was een verovering het was een doel alles met passie zonder dimensie het was groots het was verbazingwekkend

eindelijk heel liefdevol keek ik uit het raam ik zag de horizon ik ging met mijn ogen over de heuvel ik keek vooruit ik zag je ster het was helder sprankelend ik sloeg mijn ogen op ik zag de maan het was van mij en van jou het was landschap het was een reis ik zag je reizen over land en onder zee ik vergezelde je we reisden we veroverden elkaar over land en onder zee het was alleen het maanlicht.

Saudade is willen is verlangen is liefhebben is denken is voelen is je missen is je hier willen hebben is naar de ontmoeting verlangen is van je houden is altijd aan je denken is je aanwezigheid voelen.

Ik heb zin om iets te creëren, maar het is heel vaag om me voor te stellen dat ik iets creëer en transformeer zodat iemand het kan lezen. Ik weet niet wat, maar ik weet waarom, maar ik heb geen inspiratie. Ik moet een standpunt innemen om deze situatie van schrijven en iets te lezen hebben het hoofd te bieden.

Als er een dag was om avonturen of tegenslagen te vertellen alleen in een dag noch van 1 jaar vandaag na 1 jaar kan ik zien 50 dagen zijn 365 dagen per jaar 7 dagen per week 24 uur per dag hier is een beetje van 50 dagen van momenten voor deze 365 een jaar enkele dagen van de week en enkele minuten voor de 60 24 uur keer eindelijk, leef het moment!

Ik was geabstraheerd ik was gegaan daar kwam ik ik was verdiept een beetje verwrongen het was een beetje vreemd maar het was geen dromen ik was wakker klaar om te gooien de dobbelsteen was recht vooruit

Volgens hoe de geest werkte stelde ik me voor en bovenal was het iets dat ik creëerde en toen moest ik leven met mijn wezen en dat is leven en zijn.

Weet je wat? Er zijn dingen die dingen transformeren, het is al iets en ding dat ding was lukt n van de dingen uit, maar wanneer? Toen het getransformeerd werd en het echt het ding was dat al iets was, wel, dingen van het leven!

Het was mist onder degenen die vliegen het was lucht om gewoon te ademen het was willen winnen zonder angst het was het maanlicht bij de zee ik was de kapitein ik had alles bij de hand aan boord de reis het beeld van de gewonnen strijd verscheen het was een prestatie.

als dit op een dag zou gebeuren oh wat een vreugde, zou iemand zeggen ik sluit de deuren, open de ramen en vlieg onbevreesd onder het paradijs er zijn mensen die onbewust oordelen ik bestendig mezelf tot wederzijds goedvinden er zijn losse noten, in een atmosfeer op een zeer hete plek er zijn lelies, er zijn goudbloemen wil je er is natte aarde, vochtig aan het plafond, een schemerige en hulpeloze lamp houdt aande spanning stijgt er zijn moeilijke momenten, zelfs moeilijke, maar niemand maar niemand wist wat slechts één begreep en begreep hoe alleen te zijn in de menigte hier is één ding maar te leven zonder te bestaan en vooral te willen leven ik glimlachte om momenten ik huilde om spijt ik schreef wat ik niet begreep maar bovenal voelde ik ik zag alles en niets ik keek omdat dan huilde ik alleen omdat ik mezelf gaf en je nooit verliet maar ik weet niets en hier is het parfum dat zich uitbreidde en de scherpe pijn van passie ontstak het was tijd om nee te zeggen alleen maar omdat er toen iets bestond iets bewoog in de aderen het bloed stroomde soms ver weg van een hart dat niet pompte het was alleen maar om een idee te hebben hoe passie sterk

en krachtig klopt zelfs in de ziel van een arm persoon
bovenal het waren mensen en hadden een geest omdat het
bang is voor iets het voelt eindelijk is er altijd een einde en
een begin ik denk dat ik het verdien

het is niet voor mij of voor jou het is voor allebei omdat we liefhebben en ook verwerpen iets dat eindigt iets dat geboren wordt bloeit en groeit wat alles bestond op een dag en in een seconde verdween het was zo alles wat gebeurde niet alleen omdat men wilde leven een dag en een meer moment altijd inconstant zonder erg belangrijk te zijn het was een moment het was tijd in een tegenslag het was en hield op te zijn het was genoeg om soms te geloven om herboren te worden zoals ik kon kijken en niet verbeelden het was de waarheid in tere leeftijd wat precies is het demonstreertals in de handeling een enkele handeling van het veroveren van een hart vrucht van de verbeelding was het een verbinding zonder iets of iemand die nee zei wat er gebeurde was iets waar ik bang voor was alles wat beefde was niet tevergeefs het was als iemand die de hand passeert met een dweil er is altijd iemand aan de kant van de nee want dan moet men ja zeggen zelfs denkend nee dit is niet juist zijn maar ja is nee en het is altijd zo geweest nooit willen maar soms een ja veranderen in een nee hier is oprechtheid vechten voor de vrijheid om te handelen met de waarheid een nee is nee en een ja want ik ben niet en ik ben niet alleen omdat ik wil leven want ik besta en ik was al toen ik dacht dat ik was om te lezen om uit te breiden en te schrijven om te slapen ik liep terwijl ik liep en was stil ik was in beweging vrucht van vrij en slim denken ik was aandachtig voor de beweging ik liep en liep alleen omdat ik hield van ik ben zelfs als ik niet in deze wereld ben liefdevol ik geloof niet in bijgeloof ik geloof in de mens en zijn uitvindingen vragen veronderstellingen verbeeldingen illusies zij het met ionen of protonen zelfs raketten creëren het licht is in de energie en dat men niet zag maar produceerde zonder gids ging en kreeg het was de man zo vulgair was alleen verbeelden en creëren er was gevoel niet het zesde zintuig zoals werd gezegd maar het was zo echt dat het gebeurde wanneer hij maar wilde.

Als we leefden voor momenten bij momenten, zij het

welsprekend of zelfs warm, niemand zou zeggen dat liefde pijn is die pijn doet stel je liefde voor zonder pijn, want wat het ook is, het heeft vurigheid nodig met de gloed van een adem langer dan je je kunt voorstellen de waarheid zit in liefhebben en geven, zelfs lijden, zelfs niet zien, maar vooral voelen en pijn toebrengen om lief te hebben, zelfs niet zien, maar vooral zijn liefde willen beschermen tegen pijn, bescherming die een relatie creëert vanuit emotie liefde zonder reden want dan komt de pijn vanuit het hart in je blik zie ik de zee die alleen al door te kijken me doet liefhebben de wimpers kloppen in het zand de tranen rollen in de golven ik zie een zandstrand met schelpen ik struikel over de sterren een schreeuw, een graan zodat mijn hart gevoed wordt.

als ik leed was het omdat ik niet zag of begreep wat ik meemaakte glimlach zonnebloem vrolijk op en verfraai jezelf met de zonnestrallen vrijbevrijd jezelf en toon je schoonheid wat verstikking wat waanzin wat angsten iedereen heeft een beetje het was iets dat bewoog ik zag niet hoe dit gebeurde het was een kwelling voor een lang moment hoe kon ik een fluistering onder ogen zien nu lachte het niet omdat iemand een man zag die even wankelde alleen maar omdat hij keek en daar wegging wat niemand opmerkte waarom was het stil ik leed aan iets ik leefde en leed hoe ik me voelde de nacht was koud ik keerde terug langs de weg met alles en met een niets een niemand was nooit verder geweest maar als iemand schoot ik tekort als in jouw ogen zag ik zekerheid ik handelde met helderheid en had de handigheid van verdriet nu dat voor het onzekere je niet handelt, je was onjuist toen keek ik naar het plafond en alles leek me verlaten oh wat een pijn oh wat een verdrietig en angstig visioen kijk naar mij glorieus op het uur dat ik naar de grond ga alleen omdat ik viel en ik daalde af in de nederigheid van alles wat bestaat in de mensheid de

stilte de verontrustende stem van de verontrustende stilte
van iemand die voor wat niet zegt gelukkig wordt ik werd
wakker in een dag die ik verloor voor mij zei dat het geen
vreugde was

wat ik voelde en alles in een dag morgen beter zou worden was wat ik wilde alleen maar omdat er een mens verdrietig wordt

In de duisternis van eenzaamheid reik uit zeg geen nee tegen een broeder want het is niet tevergeefs om je hart te raken als het alleen zou zijn zou er geen medelijden zijn

Op deze stenen schrijf ik voor jou wat ik nooit ben vergeten jouw glimlach jouw gezelschap was iets wat ik altijd voelde als ik alleen was, van tijd tot tijd dacht ik aan jou nadat ik me goed voelde door alleen maar aan jou te denken.

Telkens als ik droom, word ik wakker en kijk ik naar mezelf en vraag ik mezelf af of het echt is zoals ik me had voorgesteld of had gedacht of dat ik gewoon de droom heb gereisd, niets bouwt zich op, niets verandert, het is een verkeerde perceptie, dus ik droom zelden, het is frustrerend om wakker te worden en alles is hetzelfde zonder verandering, uiteindelijk blijft alles hetzelfde, of ik nu droom of niet.

In een trieste en misantropische nachtelijke atmosfeer, stil en zwijgzaam, zeer zwijgzaam, schijnt er echter een ster, een maan die helder schijnt, zelfs in de meest woeste en afschuwelijke omgeving is er hoop, iemand die betrouwbaar is, een wezen dat ons aanmoedigt en omhoog trekt, een vriend, iemand die naar ons kijkt met onverschilligheid zonder geloof niet naar ons kijkt met liefde ons pijn doet op de een of andere manier niet gelooft in het zijn van een vriend en die alleen naar zijn navel kijkt ook hij zal op een dag het verschil voelen wie een vriend van de vriend is en het geloof van liefde voelt zelfs in het uur van pijn wat op een dag de mens zou zijn niemand kon zeggen als ze zeiden dat het was zonder het te weten omdat de mens altijd iets meer laat gebeuren was geworteld in zijn manier van leven, vanaf het moment van geboorte tot groei en uiteindelijk

sterven alles wat de mens deed kon niemand voorzien en zelfs niet

wist waarom hij het deed, dit is de mens en zijn wezen.

Ik zag in je blik een bepaalde glans iets zette het af het was intens en het had een oorzaak die van het houden van ik keek weer het bleef stralen de blik veroverde me het scheen als een sprankelende en sterke ster het veroverde mijn aandacht het was een mooie sensatie die van passie als ik zie waar ik wil zijn wil ik dat je met me meegaat op hetzelfde pad het staat geschreven op dit perkament dat je mijn schoudervriend bent iemand bij wie ik altijd en altijd wil zijn ik verlang naar die plek die we zullen veroveren met ons maanlicht en dezelfde ster die altijd schijnt.

Ik begrijp het niet of zelfs gewoon niet weten het was genoeg om te begrijpen om te begrijpen om te weten dan ja ik zou kunnen betogen ik zou verlicht zijn van wat er gebeurd is ik was verder dan wat er gebeurd is ik wilde gewoon weten waar het begon en uiteindelijk eindigde ik wil dat je weet dat ondanks alles wat er kan gebeuren waarvan het einde kan ik niet voorspellen dat ik je niet zal vergeten en dat je altijd kunt rekenen op onze liefde in elke situatie want het is niet alleen passie ik keek in het donker zag de diepte van de nacht het was tijd om te ontspannen verhogen de muziek op de radio en laat me de nacht is metgezel kunnen we de meest gevoelige sensaties te delen, want ze bewaart haar geheimen goed ik noem haar graag de stille nacht want ze heeft altijd een goed oor maar spreekt weinig hoewel altijd samenzweerderig en zo ben ik gelukkig.

Hoe te leven als een gevangene van de hele wereld een trekje van vrijheid om angst te verlichten dit gevoel van gevangenis doet de spanning toenemen de zenuwen knippen zonder dat anderen het zien aanschouw welke banden die worden losgemaakt op ons die worden ontknoopt hoe het is om vrij en natuurlijk te zijn aan iets banalers of sensuelers zelfs ik kon me niet voorstellen hoe

het werkte was

schrijven en het hebben van iets dat verbeeld en vertegenwoordigde mijn wezen de gewone zijn het gevoel en het zien van mij te schrijven alles wat door de geest had plezier ik hoop dat u bij het lezen van even.

Deze eenzame positie, individueel en zonder bestemming, deze desoriëntatie die ons tot vergeetachtigheid drijft, tot het totale verlies van gevoel, tot ademen, tot het verlangen om te geloven, dit is waar ieder mee te maken krijgt als hij leeft, een blik, een zucht, de sigarettenrook breidt zich uit, de ene adem na de andere, ik kijk op de klok, de minuten gaan voorbij, de sigaret brandt langzaam, naar iets zoek ik onophoudelijk, vanaf dit moment, nog een ademdeug, een woord voordat het uur voorbij gaat ik hoop dat deze verslaving op een dag verdwijnt het gebeurde die pas van magie vrucht van de inspanning van het doorzettingsvermogen van de positieve houding het was iets goeds of zelfs uitzonderlijk het zou origineel zijn als dat verscheen door de aard van het willen en beter zijn en meer dan! Winnaar en overweldiger eindelijk veroveraar van de dageraad in de stille nacht alles in mijn hand zonder een vangst alles door illusie met de volgende voorwaarde gelukkig of zelfs heel gelukkig te zijn alleen maar omdat ik wilde

En omdat alles afhangt van de manier waarop we de dingen vandaag voelen, op deze dag van elke eeuw, ben ik voorbestemd tot geluk om te leven wat ik niet heb geleefd om te luisteren naar wat ik niet heb gehoord en om te zijn waar ik niet ben geweest. Welnu, herboren worden om te leven om het gewone om te zetten in iets subtiel ongewoons is al aanwezig in het onbewuste, iets dat niet tegen ons liegt. laat het springen en laat het vliegen in de zintuigen van de verbeelding laat het hart sterk kloppen om meteen de

De ultieme vrijheid van iemand die zichzelf niet beoordeelt op zijn daden - vrij zijn is vrij leven.

Op een dag ging ik te snel, ik crashte en raakte achterop, dus begon ik opnieuw met de aanmoediging van een crash en het vertrouwen van een herstel Ik stond erop en leefde alsof er geen andere kans was Ik nam een langzame maar vastberaden en overtuigende stap Ik keerde terug naar de gekste race ter wereld de race heet het leven Het was voor haar dat ik vocht en het doel bereikte om gelukkig te zijn om goed gepositioneerd te zijn op het rechte stuk....Ik zag dat alleen vechten noodzakelijke vrijheid is en dit is de zus van eenzaamheid omdat ik altijd alleen begon en niet op de eerste en laatste plaats stond. Het is alleen mogelijk om eerste en laatste te zijn als we alleen lopen. Dit was de geest van het vechten maar we zijn nooit alleen en we hebben het leven voor ons en dit is lopen om te leven en eerste en laatste zijn als we aan een cyclus beginnen het is natuurlijk dat we als laatste beginnen maar er zijn punten waar we winnaars zijn. Dit is het leven eerste op de ene plaats en laatste op een andere maar nooit stoppen zoals dit er is geen loper in de race van het leven we zijn altijd aan het winnen en tegelijkertijd aan het verliezen en dit is vechten en winnen in het leven!

Gedreven door vrije tijd heb ik gemediteerd, gelijkgesteld en uiteindelijk een kant gekozen en actie ondernomen op rusteloosheid de mens wordt ongelukkig als hij niet alleen leeft als hij niet tegen stil zijn kan het is nodig om geluk te zoeken dit komt van binnenuit want men zoekt ongeduldig iets wat van buitenaf komt nou deze rusteloosheid maakt ons verdrietig het verdragen van eenzaamheid en stil zijn sterkt ons als we met onszelf kunnen leven bereiken we volheid gelukkig hij die niets zoekt omdat hij zichzelf heeft gevonden denk niet dat dit een autistische manier van leven is maar het grootste geluk zit in onszelf.

6t there...6t there when you don't ask...6t there when it's
not

Ik moet... er zijn als je me wilt... er zijn zelfs als ik er niet ben... er zijn als je me niet voelt... er zijn als je me roept... er zijn als je aan me denkt...# Ik ben er als je je inbeeld # # Ik ben er zelfs als ik er niet wil zijn # # Ik ben er als je van me houdt # # Ik ben er omdat je bestaat # # Ik ben er omdat je van me droomt ...ik denk aan daar zijn...

Als ik je op een dag zag en naar je keek zou ik zeggen wat een interessant meisje, je had iets in je ogen helder de vrolijke en sprankelende glimlach je was een vrouw voor wie mooi en sensueel wil je was degene die me verleidde en die ik ooit wilde alleen voor wat ik voelde je hield van de magie? Dat was mijn dagelijks leven.

Op een dag stelde ik me voor dat alles alleen maar om te zijn, ik weet niet wat ik zal later zeggen om te schrijven was anders het was echt eng die droom van het zijn en niet weten wat er zou gebeuren Ik probeerde te beschrijven wat nooit zou zien eindigde hier een reis over die wereld van stilte die bestond en dat iemand leed Ik denk dat niemand moet doen alleen maar om te doen wat anderen niet doen bij gebrek aan moed niet handelen, maar weet hoe je het welzijn van iemand die niet kan kijken en zien te negeren stoppen met roken en denken! Ik doof de sigaret, de botsing begint als een remedie voor de resterende verlangens.

Ik schrijf om uit te drijven en te creëren. Na twee minuten begint de waarheid van het schrijven en iets anders hebben dat je niet bent. Ik voel dat ik er niet toe in staat ben, aan de andere kant voel ik me een strijder van wat meer waar is, de verovering. Het is 16 minuten geleden dat ik een sigaret uitdoofde, het verlangen om hem weer aan te steken groeit. Alles gaat voorbij als je voelt wat er gebeurt.

Ik denk na, dus je zult moeten wachten. Van zwakte tot de drang om te winnen zal alles komen als de zonsondergang. Ik besta in permanent contact met verlangen. Ik denk aan het half uur na het uur dat ik mezelf zie en voel dat ik de tijd wil overtreffen. Reizend in de seconden, zijn de minuten als raketten die elke vooruitgang vieren. Ik voel me licht, denkend aan hoe de vooruitgang die ik bereik zal zijn. Er is een stap terug omdat er een toegankelijke sigaret is. Op 35 minuten is dit de handeling die ik ongedaan wil maken.

Het was zonder nadenken, het handelde op een mechanische en procedurele manier.

Ik had deze toegang tijdens het blussen van de situatie.

Ik herpositioneer mezelf in het momentane, in het spontane van creatie. Woorden, zinnen met actie en verbinding. Ik hoor op de radio dat het plan misschien wordt afgeblazen, ik denk na en voel dat ik een noorden heb. Nog 45 minuten en hier is weer een sigaret, denk ik, natuurlijk! Alles, maar dan ook bijna alles, zet me aan het denken en dat moet onder ogen worden gezien.

Het is een uur met een resultaat van 20 jaar voor de 30 die ik heb.

Hoe we 66% van ons leven leven denkend aan de 100% die de 33% ons kan geven. Het was ingewikkeld, maar het werd uitgelegd.

Als ik echt ambitieus ben, moet ik vechten en een manier zoeken om te presteren

Het valt niet mee, ik rook bijna nooit meer een "enkele" sigaret. Om één uur komt het op, en ik heb een route gevolgd die geen project heeft.

Logisch gezien rook ik over de situatie heen. Mijn natuur

moest zuiverheid bevatten.

Twee uur 03 minuten gingen voorbij en toen dacht ik.

Het zal me lukken om tevoorschijn te komen, er zal iets tevoorschijn komen. Ik begon te glimlachen, door te denken dat er iets tevoorschijn zou komen.

Het makkelijkste was om op te geven, maar ik zou volhouden. Ik versterkte me en het enige waar ik aan kon denken was zeggen dat ik gewonnen had.

Iets niet natuurlijk was abnormaal. Zoals ik zal nadenken, is het het beste om te doen alsof je slaapt.

De wil komt, maar ik zal niet weglopen. Ik ben zonder licht, maar de energie zal nooit falen.

Ik voel een glinsterende kracht die me nooit zal verblinden. Ik zal veranderen, van hieruit zal ik niet aarzelen om alles te transformeren.

Ik ga en ik weet waarom ik ga.

Een rustige, banale sigaret, eerder aarzelend dan irritant.

Als er op een dag een meeuw komt zal ik hem vragen je terug te brengen ik had wat ik niet wilde toen ik niets wilde ik verloor alles hoe zou ik zijn zonder jou ik wikkelde de beschrijving in deze passie ik had een reusachtige liefde en altijd galopperend als ik aan je dacht, zag ik wat ik hier verloor, jij daar hoe ik een vulkaan wilde zijn alsof het je hart deed schudden deze reusachtige liefde, altijd triomfantelijk overal waar ik voelde, een diep verlangen dat uit mijn wereld kwam ik wilde je altijd, nog meer als je lachte de blik van geluk was sterker dan alle elektriciteit, waardoor alle stroom die ons bindt en nooit scheidt nooit de bedoeling had van een toevallige botsing stel je de brug onder de rivier waar de stoep niets meer betekende ik zag de vulkaan en

rende, en verborg ik las op een stuk papier woorden zoet als honing de letters waren niet bullshit hadden betekenis en waren begraven in het verleden iets dat de wind dacht en blies dat gezicht geschilderd de

penseel op een onbemind schilderij je was dat resulterende deel van de kunst je was geschilderd op het doek, het was haar.

Het cijfer

Ik rende weg, ik rende weg maar hij greep me en trok me mee, hij nam me mee.

Een vervloekte figuur die je niet eens kunt zien, maar die zichzelf voortplant. Hij is de onherkenbare figuur van een verschijningservaring. De figuur mompelde: je bent bang voor een gezichtsloze man!

Ja - antwoordde ik met enige angst. Wees niet bang, want ik besta alleen in de aanwezigheid van licht.

Ik heb gesproken over licht en energie, maar nooit over een man wiens gezicht ik niet ken en die voluptueus verschijnt en wegloopt zonder zijn lichaamsbouw te bereiken.

De schaduw is een wezen van de duisternis dat niet zonder licht kan. Vreemd genoeg ben je een schaduw die zich verbergt in het donker en in de stilte. Maar je komt tevoorschijn uit het licht en met die hoed die je gezichtsloos draagt, zwart. Ik stijg op naar de hemel, ik vergroot met de vervorming van jouw blik en metamorf licht. Naar de hemel lach ik als geen ander, ik lach met de air van een sultan en met een air van verwarring, ik antwoord met de snelheid van de zwarte hemel en ik verdicht mezelf tot de druppel van de kristallijne en scherpe regen. Maar voor een man zonder gezicht doorboort het water mijn lichaam en mijn eigen trenchcoat doorweekt het niet. Want hij is gemaakt van schaduw. Deze figuren van het imaginaire zijn door mij herschapen om in de stille nacht diegenen weg te jagen die vluchten voor de duisternis en op zoek zijn naar licht.

Ik ben een schaduwvriend van ongeluk.

Het hele kwaad van de figuur is om
niet te bestaan.

Het is een vermiste verschijning.

De schreeuw als een vorm van levengevend plezier komt voort uit de vertroebelde ziel,

Het gevoel van bescherming voor anderen en het verschrikkelijke gezoem van de ziel.

Degene die stijgt, valt niet altijd, maar stijgt het bedrog naar de schaamteloosheid.

Wat je echt ziet is de stijging en niet de val van de klif.

In de hoogten van de golven, waar het groen ligt en het blauw vervaagt.

Rood verschijnt als waarschuwing voor de principes van anderen.

Het donkere, het sombere, het frivole is niet altijd aanwezig alsof het de wanhoop van een schrille, stille schreeuw verscherpt.

In de woorden verwijst naar de ontmoeting van bovennatuurlijke magie die passie met zich meebrengt.

Letter voor letter wordt er een literaire muur van woorden opgetrokken en komt er een onvermijdelijk feit naar boven... waar het schrijven en de tranen van een onverbreekelijke tevredenheid stromen, waarvan het wezen niet wordt tegengewerkt, maar als nieuw leven wordt ingeblazen en tevoorschijn komt door een breuk in het antarctische ijs dat juist de magie van het zijn tussen de wonderbaarlijke wezens afstoot en alsof het zich leegt in een brandend vuur van verlangen om uit te spreken wat al lang is aangekondigd. Hij schrijft en vertaalt in zijn ziel het reliëf van de scheppingsmachine. Tussen regels en uitspraken staat wat de een denkt en wat de ander zegt.

Vertigo

Een begin, een afgrond, want tijd is niet vluchtig.

De parallelle val van een slechte start, ik koel af. Op mijn tenen balanceer ik en spring, ik duik. Ik zeg mezelf niet af, ik spring en stel me de hoogtevrees voor. Snel slaat het hart op hol, voor iets stel ik me een reis voor. Op de voorgrond zag ik al het leven in een seconde terwijl ik door de lucht zweefde. Het was een vrije val deze val van het raken van de grond... door het natte asfalt dat glanst op de weg die ik inadem is de diepe lucht ijzig! Het natte asfalt dat ik voel, het koele water dat in het donker glinstert, doet me denken aan de heldere en glinsterende hemel en zo sterk was die grond, sterk zou die klap vernietigen wat komen ging. De klok stopte en vereeuwigde het moment van zijn gedachte. Met een snelheid superieur aan de wind kwam hij pirouetterend en kronkelend rond en ging omhoog, omhoog, terug naar het vorige moment zodat er geen volgend moment zou zijn.

De trots van het gevoel van de Ik zie hoe de andere geleden iemand die voelde en dat de andere nooit zag in de huid van anderen Ik hoop dat je nooit lijden de geest van hulp en wederzijdse hulp stijgt op de paden zijn er keien zijn deze obstakels die trots te verhogen is geboren in mij geloof, omdat de wereld kwam om te vechten tot het einde en over je waken en uiteindelijk zijn en ga diep naar de andere en zijn wereld te voldoen het schermen in de kunst van het schermen zijn er slagen toe te brengen alles gaat door een gevoel van een klap van de punt van het zwaard de strijd van een lijden ongewild, dat de kracht van het winnen en hebben en zie, schijnt de winnaar en verliezer bij het vallen, voelt de pijn, maar stijgt en wint is een vechter die overwint pijn stelt zich voor op de top van de laatste daad en glimp de glorie van de winnaar en overwonnen alle die vechten verdienen de verlangde overwinning.

Die ochtend

Het was een frivole en schrijnende dageraad de traan niet

heel ver van een ongemeten schreeuw die zin had op het bevochtigde gezicht van de morgen die aanbrak al was de nacht verstreken de tijd rees een klaagzang en zei attent te zijn op de zon die zou komen en die verdampte de traan die vloeide en de wereld met de wolken zei glimlachte eenvoudig verbaasd ik besloot te beslissen voor wat zou komen Ik besloot te beslissen voor wat zou komen ik ging controleren en dit echt test de beslissing werd genomen het bleek niet uit het niets ik ging erin slagen om uit de bodem van het gevoel dat ik voelde het uur van gewoonten op het punt om te vertrekken moed en doorzettingsvermogen gevoed me de hoop de afgrond werd opgehelderd en uit de mist en verraderlijke wind verscheen de wil om iets dat ik zou bereiken te veroveren.

Het geluk ging zichzelf lanceren tijd om van het zelf te houden en om vooruitgang te boeken in de gevechten en gevechten zonder mankeren het was een zeker schot voor de boeg voor de volgende dagen ik sloeg op de hand ik las de uren, minuten en seconden en bevrijdde mezelf, als bij toverslag was het wat ik zag die dag gelukkig en tevreden meer dan veel mensen het was anders het kwam uit de geest zeker het ging gebeuren het ging eenvoudigweg resulteren.

Het web

ik keek serieus naar mijn omgeving ik zag het landschap en het was niet lelijk ik keek naar de maatschappij ik zag een web waar alles maar dan ook alles mee verbonden is en ik stelde me voor dat de spin een plot was een echt drama de dood was het bezoek van de spin en het web was voor haar een soort avondmaal de spin nam de spin nam degenen mee die het meest leden en het minst weefden, prikte de mensen en bracht ze als het ware in slaap deze verslindster deed iedereen pijn op een dag droomde ik dat degene die

stierf in haar web de lelijke spin was de dood zou ophouden te bestaan en de sterfelijkheid zou bezwijken dit was de droom om onsterfelijk te zijn zonder angst voor het web, van de spin en van het leven we bezwijken allemaal maar het is aan ons om de

Als het mogelijk is om goed te zijn zodat het leven niet lelijk wordt, om de wil te hebben om te leven en de spin niet als het einde te zien maar als het einde van een cyclus van een samenleving/het web dat altijd in aanbouw is, de bouw van het web was evolutie en voor de spin is er geen oplossing, wat overblijft is het web, de lelijke spin en mijn verbeelding.

Luzes café tussen de nauwelijks gedoofde sigaret en de geroosterde koffie ben ik aanwezig in deze ruimte is een luchtige en goed bezochte plek waar mensen verschijnen van overal zie ik mezelf in de toekomst een band te creëren in deze ruimte waar ik zal schrijven en hebben een doel dat ik hoop te bereiken in ongeveer 2.000 uur waarvan ongeveer een per dag wijd ik mezelf in deze ruimte meer in het bijzonder genaamd café lichten waar ik hoop te verlichten tussen de regels mijn dagelijks leven voel ik ontspannen energie, zelfs als het voor een ogenblik Ik zal een dagelijks proces van het schrijven van een constante creëren, wandelen, denken en schrijven is iets wat ik vind spannend en uitdagend de zee Ik stel mezelf tussen de zeeën in de bodem van mijn wereld is er leven! Ik duik in de oceaan van het schrijven waar ik inkt zie die druipt om tussen mooie lijnen teksten, zinnen, gedichten of zelfs eenvoudige overpeinzingen te creëren zonder veel aandacht of haast, zelfs spanningen bestaan ja intenties in mijn oceaan jagen op brieven met harpoenen om diep in de harten te reiken die verschillende emoties, sensaties voelen maar waar het om gaat is om in onze zee te duiken en vooral liefde voor de verschillende zeeën.

Ik steek de lantaarn van kracht tot energie aan en dan dooft de verlichte leegte, met een gevoel van vervulling ontwaakt een eindeloos verlangen in mij. Het gebeurt dat de lichtgevende vlam een middag verlicht die langzaam voorbijgaat, heel lui, het is een licht ontwaken van een briljante blik en alsof een verovering geboren wordt in de

aanwezigheid van een kennis

een dicht parfum uitademen, intens en aanstekelijk, een geur die je met plezier inademt en hoe goed het is elke dag weer dezelfde lucht in te ademen glimlachen de glimlach die niet altijd even precies is maar die je mooi maakt discreet intiem glimlachen een teken van vreugde en van verwennerij alsof het een fascinatie is een tijdloze vreugde heel natuurlijk en ontspannen wanneer je verstandig glimlacht raakt me een gloed die listig niet liegt en wanneer het me raakt is het verbluffend anders ik blijf een ogenblik lichtjes diep nadenkend hoe geluk in werkelijkheid ontstaat uit de dualiteit van een vrolijke glimlach tot een blik met veel schittering zoals ik soms heb ervaren.

Fado a fado een bestemming die het verlangen markeert zonder een verre leeftijd de woestijn maar heel dicht bij de dorst om je te zien het verlangen om alleen maar bij jou te willen horen het gevoel niet alles wat ik voel schrijf ik maar ik voel wat ik schrijf.

Dit is op een eenvoudige maar niet verkleinende manier wat mijn hart tegen de wind hoort zeggen. Als de wind je wat woorden zou dragen zou ik met de regen schrijven wat ik tegen je zou zeggen op een ansichtkaart zou ik een tekening maken van de zon met haar stralen en je vertellen dat jij mijn energie bent en dat voor jou mijn zon altijd zal schijnen, zelfs op dagen dat het sneeuwt.

Denken, nadenken en handelen of niet handelen wordt niet uitgedrukt, men voelt en omdat het moeilijk is om te voelen en niet uit te drukken, is het soms genoeg om gewoon te bestaan, maar om na te denken voordat men reageert alsof men voelt, om te verwerken en te doen alsof alsof men het denken beheerst, om onmiddellijk te handelen of niet te handelen.

Het is een gevoel na reflectie en dan ja een reactie die we misschien niet voelen en soms ook niet reageren.

om een gedachte het zwijgen op te leggen en alleen te blijven voor de aanwezigheid die zijn betekent.

Het obstakel zal niet het obstakel de show om te winnen zonder bang te zijn soms voelen we een pijn, maar het doet er toe om te leven en te vechten om onszelf te ontwikkelen soms is dit om te groeien en te leren in de strijd voor het leven moeten we altijd reageren op het verlies, op het ongeluk om de obstakels te overwinnen is de maximalisatie van het zelf in het overwinnen is het maximale plezier te veroveren en geven ons de juiste waarde om onszelf te overwinnen en waarde te krijgen in het leren van nederlagen en ten slotte om te winnen is de essentie van het leven.

Zee wervelwind het water rolt in de zee, het zand draait druppel voor druppel korrel voor korrel een briesje rolt over de grond, ik grijp met de ene hand de druppels van de oceaan met de andere het zand van het zeelandschap is een onmetelijkheid ondergedompeld in de hand maakt zich los, bevrijdt zich, breidt zich uit een gevoel van wie alles in handen had maar niet alles in handen heeft noch alles bereikt soms ontsnapt het tussen de handen wat we in het hart bewaren en in de handen voelen alles heeft een emotie en een vangst die tevoorschijn komt en een wervelwind vormt.

Niet dat wat ik je vertel waar is, maar het is geen absolute leugen!

De vlammende pijn van een verlies. Waar, maar waar ben je? Wat heb ik gedaan?

Ik heb niet gedroomd, want ik ben wakker en wacht.

Je zult komen, je zult me redden van dit geroezemoes dat me wegneemt, me verscheurt, me kapotmaakt en me corrumpeert en zegt dat je er niet bent! Waar ik ben, wil

ik meer, ik kan het niet verdragen om alleen maar te zijn
en te ademen.

Ik loop langs de fronten en hier is iets dat me niet toelaat

voortgaan.

Want ik ga heen en weer naar waar ik niet eens ben of denk dat ik ben.

Ik wil wegrennen, ik laat mijn sigaret vallen, hij raakt de rotsen en fulmineert.

Mijn hart is als deze sigaret die uitgaat tot hij weer aangestoken wil worden, jij zult degene zijn die zichzelf vastmaakt en losmaakt. Want ik wil niet, ik wil geen los draadje meer zijn dat wordt dichtgeknoopt, niet meer vastknopen.

Ik wil niet zijn wat jij zegt of over mij zegt, ik wil zijn wat ik voel.

Die blinde knoop, zie je niet dat hij wurgt en verstrakt en vernietigt. Die knoop zal verbrijzelen.

Het komt allemaal terug op de nul. Ik wil gewoon de 0 zijn zonder logisch vervolg, ik wil niet positief of negatief zijn, maar jij staat erop dat ik moet doen en gebeuren.

Laat me.

Waarom huil

ik?

Ik weet het niet, maar de traan weet altijd waarom hij valt en losraakt, ik weet ook waarom ik soms in de fouten van de ander val en waarom ik me vasthoud zonder los te laten.

Ik wil huilen, ik wil loslaten. Deze bitterheid van gevoel die me achterlaat met een hete kou waarvan ik rilt, maar het is het waard om te huilen, en te lachen en te voelen. Het einde zal zorgen voor het einde waar een traan aankomt die niet wordt weggegoten maar altijd op de uitkijk staat en op het

gezicht de traan van onverschilligheid druppelt.

Ik zat te denken, hoe je bent. Zo banaal, zo wat je denkt dat je bent, je bent een patroon.

Het kan me niet schelen waar ik op reken, ik wil zien wat jij me niet kunt geven en wat ik nodig heb ben jij niet.

Ik wil mij. Ik wil je zoals je altijd was, wat ik dacht wat je was, of wanneer je dat niet was, je jezelf maakte hoe je moest worden.

Ik ben ik.

Ik weet niet hoe ik aan dit verhaal ben begonnen, maar ik heb ook geen pijl of boog, laat staan een doelwit.

Ik mik niet om te raken, ik wil zelfs niet punteren, ik voel dat wat ik raak mezelf is, de pijl zit vast in mijn hart, daarom mijn pijn. Een eenzaam hart, getekend door een klap die het niet nieuw leven inblaast, de pijn is te sterk voor de wil om te pompen.

Ik ben niet vrij. Ik zal nooit helemaal vrij zijn, ik hou van mijn vrijheid, maar ik voel me gebonden omdat hij liefde voor me heeft.

Waarom houden ze van me?

Hebben ze lief. Ze willen vrij zijn en zich aan iemand hechten. Ik wil me alleen en onopgemerkt voelen.

Ik wil niets begrijpen, ik wil nergens over nadenken, omdat je me binnendringt, ik wil afstand van wat dichterbij komt.

Ik wil geen liefde waarvan ze zeggen dat het vrijheid is. Ik wil gewoon loslaten wat er in me zit.

De angst, het verlies. Hij was en is niet meer. Ik kwam in het moment zonder te voelen dat je wegging.

Deze natuur van doen en ongedaan maken en meer, van ons vertellen wat we gaan doen.

Ik wil niets doen, ik wil niet ver gaan, ik wil gaan waar ik niet ga.

Ik vertrek en neem niets mee.

Ik huil niet, ik lach niet, ik denk niet, ik kijk niet en voor mijn gevoel ben ik niet dood.

Wat een tragedie!

Ik ga en ik moet gaan, op een dag zal ook ik bezwijken.

Waarom? Ja, ik vraag waarom dit, waarom dat, maar ik wil niet denken wat al is overgebracht.

Ik wil niet vechten, ik wil niet zoveel lijken op iemand die dat nooit is geweest.

De stem kwelt hen die weklagen.

Wacht.

Ik ga op reis, ik kom en ga geduldig.

Wat kan ik zeggen, dat ik niet heb, ik heb niet veel en ik mis zoveel.

Dring het wezen binnen dat me zegt dat ik niet meer wil. Ik wil niet meer.

Ik wil niet terug, ik wil hier zijn als de muziek speelt en de wind waait.

Ik wil de duivel niet zijn, ik wil geen engel zijn, ik wil geen hemel of hel. Ik wil de aarde waar alles bestaat.

Ik wil niet weg, ik wil blijven waar ik ben, ik wil niet alles wat er is, ik heb gewoon een ruimte nodig om te ademen en te denken.

Mijn eigen bestaan verbeelden en creëren.

Ik wil gewoon lucht om te ademen. Ik wil me losmaken zoals de lucht die ik blaas.

Ik zag, ik rook, ik luisterde, ik vertelde je ook wat je niet dacht te horen.

Ik heb je zoveel verteld en niets of bijna niets heeft je geraakt. Het zou te veel gevraagd zijn voor je aandacht, geen verleiding meer. Ik wil je rauw zien.

Je weet dat ik mijn huid soms scrub om te voelen dat ik levend vlees ben en dat ik last heb van een trekkende huid die moeilijk groeit en zichzelf herstelt.

Voor jou ben ik in levend vlees, vol littekens en wonden.

Ik weet niet wat ik wil uitdrukken. Maar er knaagt iets aan me omdat ik niet verlang, maar wil.

Diep van binnen zou ik van alles een beetje willen hebben of niets, want wat ik heb is me niets waard.

Ik ben alleen en jij bent meer alleen dan voorheen. Ik schreef wat, na het lezen ervan, zal laten zien wat mijn wezen wil overbrengen.

Ik weet dat het niet gemakkelijk is. Ik denk dat veel niet gezegd zal worden, veel ook wat niet begrepen zal worden.

Afgewezen.

Hevig wil ik verwerpen wat mij verarmt.

Triviale dingen hebben geen plaats in het hart, er is te veel emotie.

Wat we met een simpele blik zien, kan ons hart tekenen.

Hij kan er niet tegen, hij wil het niet zien, maar hij voelt wat zijn ogen zien.

Open nooit de ogen van je hart, want dan kan het niet meer zien en lijden.

Ik ben hier.

Kun je me zien? Ik denk het niet! Kun je me voelen? Ik denk het ook niet! Wat zie je in mij?

Hum, ik ben hier gebleven zodat je me niet zou vergeten, ik kan het niet verdragen je niet te hebben, want wat ons bindt, scheidt ons soms, maar ik ben hier.

Ik zal niet doen alsof

Ik ga schrijven en laat het stromen.

Wat ik wil schrijven is ongetwijfeld een traan.

Hoe ik een traan schreef zoals hij is, verdrietig, eenzaam, nat, los.

Laat me je huilen reinigen, je pijn, je verdriet, je eenzaamheid, die verstikking die alleen zijn is.

Laat me je tranen likken, ik wil die pijn drinken die je voelt

Alleen, alleen. Met mij, dit ben ik, alleen ik!

Hoe ben ik? Ik ben gewoon mezelf.

Het gevoel breidt zich uit tot echt gevoelde pijn.

Hoe het is om te voelen dat wij het zijn. Nadenken over het zelf is verder gaan dan wat van buiten komt.

Naar binnen gekeerd weet ik dat ik besta, om te bestaan is het voor anderen genoeg om naar ons te kijken, maar ze zullen nooit hetzelfde zien

Ik wil losse bladzijden, losse vellen, losse zinnen, losse bladzijden, losse vellen, losse zinnen, ik wil dat alles loskomt, ik wil niets bewaren, ik wil mezelf leegmaken, dat is de enige manier waarop ik zal evolueren, dat alles wat ik schrijf, alles verdampt, de pijn van nog een zin, elk woord zijn pijn, ik wil schrijven om mezelf te bevrijden. Ik wil niet lijden.

Een andere dag de ochtend, de frisse ochtendlucht, ook lawaaierig. Ik wil de nacht, de stille nacht, waar ik in het donker het licht zie dat jij met je meebrengt.

Laten we stilte en duisternis verenigen.

Laten we licht maken in de verduistering. Verzen, liedjes, charmes, magie, gedichten, zinnen.

Ik wil jouw licht zijn in de donkere nacht.

Als ik mezelf laat gaan in de uitsparingen van de diepe getijden, spelen de harpen van de sirenen luid. Ik wil blijven en naar je kijken, zonder je te vertellen wat ik je ga schrijven.

Om je nooit te
vergeten. Niets! Ik
wilde niets,

Het doel van deze woorden is nihil. Ik wil niet dat je leest, ik wil ook niet meer schrijven wat ik je op een dag wil vertellen.

Maar nu wilde ik gewoon een beetje van niets.

Ik weet niet of je zult lezen, laat staan begrijpen wat ik je te vertellen heb.

Wat ik wil dat je begrijpt is dat je meetelt, ja dat je meetelt voor mij en dat je van daaruit op mij kunt rekenen. Maar ik

vertel het niemand.

Ik zal wachten tot de dood me
bedriegt. De dood? De dood bestaat
niet!

En deze is altijd aanwezig. Ik ben niet bang voor de dood,
maar om jou te verliezen.

Niet dat iets pijn deed, maar de pijn van hebben en niet
hebben is het verschil van zijn, hoe kan dit zo zijn?

Ik wil niets, want ik wil weinig en ik wil niets van veel, ik
wil niets ik herhaal, ik had alles toen ik het nog niet wist
en nu ik weet wat er is wil ik niets, als ik verwerp wat er is
en niet is zal ik vrij zijn, vrij van alles wat me bindt en zal ik
bitterheid loslaten, van wat het is om te hebben.

Genoeg, ik wil gewoon zijn!

Kan ik gewoon mezelf zijn? Ja, ik en niets anders, ik wil dit
niets ook niet. "tijdloos"

Het klopte, en klopte opnieuw en opnieuw onophoudelijk
het klopte met een ongekende stroom van een anomalie of
wond toen op een dag opende het en opende nooit meer
het was de opening en in een oogwenk de sluiting hoe zal ik
het zeggen, het was van mij, altijd van mij maar uiteindelijk
van jou hij, jij en ik in een woord dan het hart! Het diepe
verdriet van het zijn

Het is jezelf niet kennen, aandachtig zijn en leren leven met
je innerlijke zelf, en zie, de afgrond is oneindig klein. Hebben
en erbij horen is iets dat altijd vervaagt, alsof je het opgeeft.

Altijd utopisch en zie, het wezen wordt geboren, leeft en leert en wanneer het zich echt realiseert dat het goed weet, dat het een lange weg heeft afgelegd om alles te weten en zijn eigen wezen, wat is er dan veranderd?

Alles in mijn wereld verandert! Waarom?

Waarom ben ik bereid om alles te veranderen en onder ogen te zien, maar bijna alles komt uit mijn wereld, mijn domme wereld? Het is het intellect dat me vertelt om op de juiste manier te handelen! Kun je je dat voorstellen! In een dimensie van de stratosfeer, zonder grenzen van expansie komt de desillusie van magie tijdloos onbeschikbaar op het niveau van de illusie zelf altijd met de tienebroze verschijning van de ware illusie van het woord al uitgesproken desillusie; generator van intieme conflicten van de eenvoudige kwelling die elke harmonie overwint.

Enigmatisch, diepzinnig en gevoelig, dit is de niet-bindende energie van de letter plus letters of te veel letters, te weinig woorden.

Hier is een menhir die aan het sedimenteren is en met het schrijven worden in korte tijd veel dingen gezegd.

Tevergeefs, de dingen zullen naar je toe komen, velen zullen je verlaten, anderen zullen het niet waard zijn. Om u te vertellen dat de grootste zal zijn voor een dappere vechter, maar ik "gebruik" u dat weinigen de moeite waard, maar die binnen de kleinste interieur zie de waarde die alleen jij kunt verkrijgen. Om te leven, te groeien, te leren, en op de achtergrond altijd de utopische kleine kennis.

Dit is een dag om beetje bij beetje te leren dat schrijven bedoeld was om de kenner van gewone kennis te verenigen met wetenschappelijke kennis, dat beide alleen verklaard kunnen worden met de diepe wijsheid die lezen is...

+

Ik begin waar ik wil eindigen.

De rook breidt zich uit in mijn kamer. Ook door mijn binnenste wordt deze geschonden. Ik wil breken met jou en de anderen.

Zal ik het halen?

Kracht, kracht en sterkte die me achtervolgen en me vertellen dat ik zonder angst verder moet gaan!

Je bent eerder klaar dan mijn dagen.

De buitenkant zal ik afwijzen, hoe ik me zal voelen... ik weet het niet, maar hier laat ik mijn kleine verhaal achter als je op deze pagina bent en nieuwsgierig was naar mijn kleine verhaal.

Wat ik je op deze pagina's zal vertellen, zal voor mij zijn om het ware wezen te vinden dat in mij woont, zonder een buitenwereld.

Hoe dit mogelijk is, zullen we zien als ik mijn verhaal beschrijf.

Op dit moment ga ik niet vooruit, in feite trek ik me terug, klaar om op te rukken. De rook blijft deze ruimte doordringen.

Dit verhaal begint waar het zal eindigen.

Wat ik je wil vertellen is de strijd tegen alles. Laten we eens kijken of ik tot het einde kan komen en zeggen dat ik alles heb en niets wilde, als een maximalisatie van het innerlijke zelf.

Je bent nu hier, in een paar tellen heb ik het aantal pagina's dat je hebt gelezen geëvenaard in sigaretten.

Laten we doorgaan met het gevecht, het zal zo lang duren als

Blaas op de uren, de minuten, de seconden. Het is voorbij! Ik begin waar ik gebleven was.

Ik ben klaar, deze rook gaat door het raam en komt vrij in de lucht, ik wil deze rook zijn die alleen uit de lucht bestaat.

Ik wil gewoon de lucht inademen

Ik wil zweven en me voorstellen wat ik hier ga vertellen. Ik doe wat ik niet wil doen, ik begin met steeds weer dezelfde fouten te maken.

De strijd is nog lang niet gestreden.

Wat ik wil overbrengen zijn gevoelens, situaties en conflicten.

En de strijd is om het wezen dat ik was te overwinnen. Ik wil de ander zijn, de figuur die me achtervolgt.

Mijn eigen geweten dat me waarschuwt en me zegt: kom tevoorschijn, overwin jezelf

Hier sta ik stil, maar ik vecht tegen de beweging die ik nastreef.

Vult van mij, kom tot mijn zelf. Bevrijd jezelf, breid jezelf uit, laat me door mij als jou zijn.

Hier begint wat ik ga worden. Wat twijfels, voorwaarts bewegen zonder terug te trekken, hier is een figuur die me achtervolgt.

Doen, gebeuren en opnieuw geboren worden om te leven en te voelen. Zonder demagogie en illusies, leef wat je niet kunt zien.

Want alleen op deze manier zul je vooruitgang

boeken, opstaan en zeggen. Ik wil zijn wat ik
ben, ik ben mezelf.

Het wezen dat ik was en de figuur die ik zal zijn.

Ik zal zijn zoals ik me voorstel. Tegen degene die me achtervolgt zal ik zeggen: ga je gang.

Gezicht naar mij e me bevrijd mezelf. Door
eindelijk nog is nog te beginnen.

Alles wat ik dacht. Pas op voor dit wezen dat je stalkt en uiteindelijk je vriend is.

Ik heb geen spijt meer van dit moment. Het einde van de kwelling kwam, hij raakte me aan en fluisterde tegen me: ben je daar?

Dit is het einde van het principe waarover ik hier zal rapporteren.

Voor nu zeg ik: genoeg, kom naar mij toe en neem mij in je op tot de overwinning.

Vult in mij dat je wordt. Neem me! Je zult voor de laatste keer mijn geur zijn. Ja, je gaat weg.

Geenik mezelf laten zien verdrietig met a
jouw jouw vertrek. Sterker nog kijk ik uit
naar je vertrek.

Ga zoals je gekomen bent, vertrek zoals je gekomen bent. Ik wil je niet, maar je bent een buitensporig ongeluk. Je aanwezigheid is een belediging.

Ik weet dat ik voor jou nooit heb gewonnen, alleen maar verloren.

Je bent net als sigarettenrook een vriend van de ziekte.

Ga weg en ga, ga weg, want als ik aankom zal ik er niet zijn. Zoals ik je al zei, ik straal je geur uit dat alleen al door te gaan... ik een andere smaak en parfum krijg.

Misschien weet je het niet en heb je niet in gedachten

wat je hebt uitgelokt.

Zolang ik me kan herinneren ken ik je al een paar jaar.
Lang genoeg dat hier nu de wil ligt om

met je doorgaan.

Ik zal in gedachten eerst timmeren bij jouw aanwezigheid, maar, voorspoed voor minder kwaad.

Jij bent object en ik creëer onze band, maar treurig en illusoir plezier voor enigszins zwakke levensomstandigheden. Ik durf door ontbering. Want alleen zo licht en natuurlijk te zijn, voor wat me voedt.

Fris, sereen, warm en harmonieus zal de compensatie zijn

Natuurlijk van de wind die loopt zoals het weer altijd in de richting van het noorden. De luchtstromen die tegen ons worden geblazen zullen stormen zijn die op ons afkomen, niets natuurlijker dan de rook van de lucht zelf.

Waarin we zowel in de uiterlijke als in de innerlijke natuur de harmonie vinden van het vrij zijn van ketenen.

Het bloeit, groeit en sedimenteert de wortel van bevrijding. De wil om niet te twijfelen aan onze ontmoeting is de roos zelf van de tijden van het woestijnzand dat de rede vasthoudt. De bevrijding van het beeld van de gewone mens, van de excentriciteit van de intieme relatie die ons van elkaar verwijdert. We zijn verschillend, ik ben natuurlijk en organisch, jij bent kunstmatig en synthetisch. Zonder de handeling die ik zal neutraliseren, maak jij mij gelukkig.

Ik ga de deur op een kier zetten zodat je met me kunt komen praten. Maar ik laat hem op een kier staan zodat je snel daarna kunt vertrekken. Vult bent u zich bewust van uw verspreiding, u verbruikt mijn geduld met onbehagen. Je bent en blijft van weinig belang.

We hebben allemaal van die stomme fases, meestal als kind.

Maar als ons als volwassenen wordt verteld om het kind in ons los te laten, dan had ik ook een slechte

fase. Ik ga terug naar geduldige rust.

Je kunt gaan en ik doe de deur op slot. Ik weet waarom je gekomen bent, maar ik weet ook waar je naartoe gaat.

De afgrond is wijd, breder is de gedachte om jou los te laten.

Vlucht, zonder mij, sluit jezelf in en ontplof. Vanaf de eerste dag is jouw woord mijn zin geweest, maar reken maar niet op mij als je de volgende keer hallo zegt, ik ben er, maar jouw reis zal zeker de terugkeer zijn naar de harde maar harmonieuze werkelijkheid voor wie zich wil laten binnenvallen, wat hebben we wat zoeken we? Slechts één woord van jou, dat is tot ziens.

En je kwam weg, ver weg...

Het was de laatste keer... het verlangen kwam om te breken. De traan viel en wiste de schreeuw.

Het touw dat me aanspant, is niet hetzelfde dat me verstikt. De knoop in mijn keel, vastgehouden door een draad.

Je wurgt de geest en verstikt het geweten.

Wat jij biedt is een langzame dood van verjonging en op deze manier lopen en praten zoals wij hebben gedaan. Het zal nooit de scherpe pijn uitwissen die met een enkele gerolde klap het schelle leven doorsnijdt.

Hoog in het geheugen de verscheurende en fantasmagorische klap. Het was jouw dichotome aanwezigheid tussen zijn en niet zijn. Een leven gereisd in fotografische momenten dat alles opslaat en in een oogwenk zichzelf weer uitzet. Omdat je buiten mij in mij leeft. Wis je lot en leef de fractie.

Dat tijdloze gevoel verspreidt zich over de volgende momenten. Alsof je vliegt zonder de plaats te verlaten.

Deze onmiddellijk dat niet stopt want je ademt
e nooit

je kunt stoppen, waardoor je gaat ademen.

Leven is net zo sterk als de impuls om te ademen. Maar alleen ademen is geen leven.

Toen je stopte met leven, stopte je niet met ademen.

Vandaar dat we een hulpeloos beeld krijgen.

Zonder grenzen of gevolgen, naar de volgende fase. Dat wat tevoorschijn komt uit het zijn van een ander op elk moment veegt ons weg van wat we werkelijk zijn, die illusie van de afgrond is zelfkastijding van het leven terwijl we leven, wat ons beweegt is die natuur die ons omringt en ons voortdurend alleen maar afleidt, ik bedoel dat alle absorptie van het moment slechts een illusie is omdat de natuur alle kaders willekeurig weerspiegelt en superieur is aan elk moment van menselijke beweging.

Alles wat rond de vulto van het zelf ontstaat is uiterlijk dat het innerlijk uitvergroot, maar alleen het gevoel van afleiding vastleggen is een groter wezen dat ons moeder-natuur beweegt. Als op een bepaald moment deugdzaam, tegenstrijdige invallen je binnenvallen worden geassimileerd in het moment van de geest kunnen deze binnenkomsten niet gelijk staan aan het leren en uitgaan van welke impuls dan ook.

Ik ben blij dat je tevoorschijn bent gekomen, uit de immense en verre gedachte. Ik wil graag praten over... Jij beslist, jij manoeuvreert altijd. De rollen omdraaien zegt zwijgen.

De vlucht van een woord is een daad. Hoe je te negeren en mee te nemen.

U daar zijn vliegend op schaduw

vande wind.

Want

je

je verstopt je, en verschijnt wanneer je wilt. Zie je
het niet?

Bezig van een ander, je zult een andere vriend die
niet o jouw eenvoudige ongeluk.

Alles verdampt.

Het was zo, dat ik tot tien telde en me realiseerde hoezeer
de glimp van het ogenblikkelijke moment van het venster
van de toekomst zich zou openen en alleen de laatste rook
zou zien die uitdijt en hoe de klik van de toekomst groot en
uitgestrekt wordt.

Copyright Filipe Sá Moura © 2009